

Werken van Zuster Hadewijch

<https://hdl.handle.net/1874/234082>

WERKEN
VAN
ZUSTER HADEWIJCH.

L.
GEDICHTEN.

DIPLOMATISCH UITGEGEVEN NAAR TWEE HANDSCHRIFTEN TER
KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK TE BRUSSEL BERUSTENDE.

4^e EDITION — I.

GENT,
DRUKKERIJ VAN C. ANNOOT-BRAECKMAN.

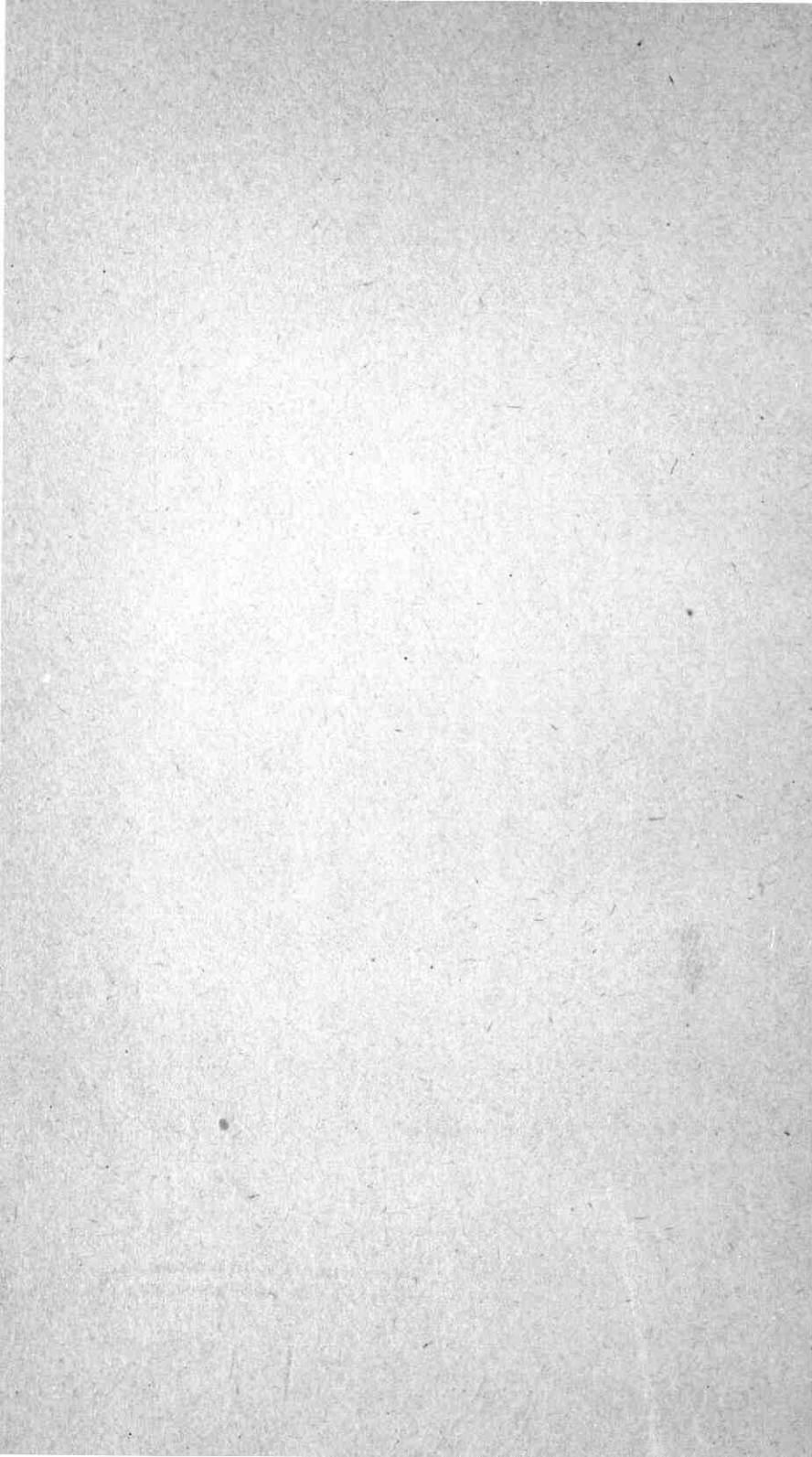
1875.

mm 10599

**NEDERL.
LEESZAAL**

H 105

LINE HARD
6

MAATSCHAPPIJ

DER

VLAAMSCHÉ BIBLIOPHILEN.

4e REEKS. — N° 2.

RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT

0555 4781

L. 8.994

ACu 251

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

WERKEN

VAN

ZUSTER HADEWIJCH.

I.

GEDICHTEN.

DIPLOMATISCH UITGEGEVEN NAAR TWEE HANDSCHRIFTEN TER
KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK TE BRUSSEL BERUSTENDE.

overgeplaatst uit
Vakgebiedsbibliotheek

Instituut De Vooy
voor Nederlandse Taal-
en Letterkunde aan de
Rijksuniversiteit te Utrecht

N° 158. van de 200 afdrukken voor den handel bestemd.

DE SECRETARIS,

J. F. J. Heremans

WERKEN

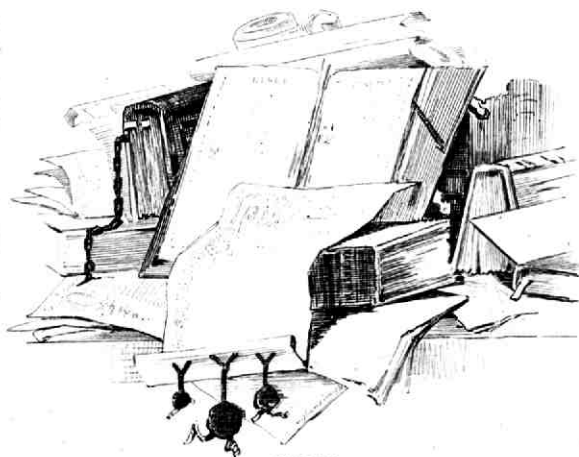
VAN

ZUSTER HADEWIJCH.

I.

GEDICHTEN.

DIPLOMATISCH UITGEGEVEN NAAR TWEE HANDSCHRIFTEN TER
KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK TE BRUSSEL BERUSTENDE.

GENT,

DRUKKERIJ VAN G. ANNOOT-BRAECKMAN, KOORNMARKT.

1875.

LIEDEREN.

I.

Ay al es nu die winter cout
Cort de daghe ende de nacht langhe
Ons naket saen een somer stout
Die ons ute dien bedwanghe
Saen sal brenghen dat es in scine
Bi desen nuwen iare
Die hasel brenghet ons bloemen fine
Dat es een teeken openbare

- Ay vale vale millies
10. Ghi alle die nuwen tide
Si dixero non satis est
Omme minne wilt wesen blide.

5. dats nu in schine. — 8. teken oppenbare. — 10. die in nuwen.

- Ende die van fieren moede sijn
Wat storme hen doer de minne
Ontmoet ontfansen al soe fijn
Alsoe dit es daer ic al ane winne
Ende winnen sal God geve mi al
Dat ter minnen best become
Na haerre ghenoechten weghe mesval
20. Si mi die meeste vrome
Ay vale vale millies
Ghi alle die aventure
Si dixero non satis est
Wilt doghen om minnen nature.

- Ay wat salic doen ellendech wijf
Met rechte maghic wel tghelucke haten
Mi rouwet wel sere mijn lijf
Ic en mach minnen noch laten
Te rechte mi es beide fel
30. Gheluc ende aventure
Ic dole mijns en es niemant el
Dat scijnt ieghen nature
Ay vale vale millies
U allen laet dies ontfarmen
Si dixero non satis est
Dat minne mi dus laet carmen.

- Ay ic was ie op die minne stout
Sint icse eerst hoerde noemen
Ende verliet mi op haer vrie ghewout
40. Dies willen mi alle doemen

Vriende ende vreemde ionc ende out
Dien ic in allen sinnen
Diende ie ende was van herten hout
Ende onste hem allen der minnen
Ay vale vale millies
Ic rade hem dat si niet en sparen
Si dixero non satis est
Hoe ic hebbe ghevaren.

50. Ay arme ic en mach mi selven niet
Doen leven noch sterven
Ay soete God wat es mi ghesciet
Dat mi de liede bederven
Lieten si u mi allene doch slaen
Ghi soudet best gheraden
Na recht al dat ic hebbe misdaen
Ende bleven buten scaden
Ay vale vale millies
Die Gode niet ghewerden en laten
Si dixero non satis est
60. Ende niet en minnen ende haten

Die wile dat si sijn over mi
Wie sal haer lief dan minnen
Si ghinghen bat hare weghe vri
Daer si u leerden kinnen
Si willen u te hulpe staen
Met mi dies cleine behoeven
Ghi cont na recht soenen ende slaen
Ende met claerre waerheit proeven

Ay vale vale millies .

70. Alle die met Gode plechten
Si dixero non satis est
In soenen noch in rechten.

Ay Salomon ontradet dat werc
Dat wi niet ne ondersueken
Die dinghen die ons sijn te sterc
Noch dat wi niet en roeken
Hoghere dinghen dan wi sijn
Dat wi die ondervenden
Ende laten ons die minne fijn

80. Vri maken ende benden
Ay vale vale millies
Die der hogher minnen rade
Si dixero non satis est
Volcemt van grade te grade.

Der menschen sinnen sijn soe clene
Daer mach wel vele God boven
God es van allen wijs allene
Dies sal men alles hem loven
Ende laten hem sijn ambacht doen

90. In wreken ende in ghedoghen
Hem en es gheen werc soe verre ontfloèn
En comt hem al vore die ogen
Ay vale vale millies
Die hem der minnen volgheven
Si dixero non satis est
Ende haren ogen ghenoech volleven.

- God moete ons gheven nuwen sin
Ter edelre minnen ende vrie
Dat wi soe nuwe leven daer in
100. Dat ons die minne ghebenedie
Ende nuwe make met nuwen smake
Dien si can nuwe volgheven
Die minne es nuwe gheweldege orsate
Dien die der minnen al nuwe volleven
Ay vale vale millies
Dat nuwe der nuwer minnen
Si dixero non satis est
Dat nuwe wilt nuwe bekinnen.
-

106. nuwe nuwe der minnen.

II.

Tsaermeer sal in corten tide
Tsap van den wortelen opwaert slaen
Daer bi sal verre ende wide
Beemt ende cruut sijn loef ontfaen
Dies soe hebben wi sekeren waen
Die voghele werden blide
Die gheet in minnen te stride
Hi sal verwinnen saen
Op dat hi niet en mide.

10. Die niet en spaert vore hoge minne
Hi es ane alle sine werke vroet
Die minne es joncfrouwe ende coninginne
Die meneghen maect hoghen moet
Soe dat hi boven al hare goet
Set toe cracht ende sinne
Daer minne dat werc ane kinne
Hoe welt si hare tiersten doet
Hi es die minne verwinne.

- Maer daer omme es si minne ende vrouwe
20. Dat si es moeder van alre doeht
Si es drachtech ende draghet allene die trouwe
Daer ghi alle die mint u bi vermoghet
Si hevet ons allene verhoghet
Ende ghebetert allen rouwe
Ic bidde hare datse ons bescouwe
Ende groyen doe die ioghet
Datse ons al minne voltrouwe.

- Hoe suete es minne in hare nature
Dat si alle andere cracht verwint
30. Die mint hi doghet sware avonture
Eer hi hem ane minne sede bekint
Dat hi van hare al si ghemint
Soe smaket hi bettere ende suere
Hi ne mach ghedueren ene ure
Eerne minne al in minne bint
Ende in ghebruken vuure.

- Die onghebruken in minne haket
Hi sal verwinnen al sinen noet
Hine mach niet sterven dien minne gheraket
40. Hare name amor es van der doet
Die dade dat die minne gheboet
Ende daer inne niet en ghebrake
Si es welde van alre sake
Minne es dat levende broet
Ende boven alle ghenuechte in smake.

23. allen. — 33. sure. — 36. vuere. — 37. om ghebruken. — 41. de minne. — 43. zaken.

- Mi sijn mine nuwe sange
Een toe in groten wene bracht
Die ic hebbe ghesongen lange
Ende van minnen scoene hertcracht
50. Al hebic te cleine ghewracht
Mi doet wel wee ende ange
Dat ic niet ne ommevanghe
Die onverwonnene cracht
In ghebrukene van minne bedwanghe.

- Ic mach wel vander minnen fine
Voert swighen mine daghe meer
Daer ic bi blide plach te sine
In singhene in sprekene wilen eer
Doe mi haer rike gheleer
60. Dede blijsscap in scine
Daer ic nu doghe pine
Ende van herten seer
Dies oudic ende dwine.

- Dus hevet mi der minnen pine verquolen
Dat ic een toe niet meer en doech
Die mi eerst leide te haerre scolen
Daer ic hare wise wondere soech
Ende si mi sider die ontoech
Ende mi vele hevet verholen
70. Doch willic gherne al dolen
Want minne niet en loech
Dat si mi hevet bevolen.

Woude mi minne nuwe daghe
Gheven die mi sijn soe out
Soe soudic swighen miere clagen
Die nu es soe menechfout
Ende vri hare leven stout
Daert mi nu es al waghe
Hoe gherne ic dat saghe
80. Die minne doe hare vrie ghewout
Ane mi alst hare behage.

Al doet mi soe over sere
Dit ic mi minnen ellendich weet
Die minne doet al haren vrienden ere
Die haer met trouwen sijn ghereet
Soe dat si in lief in leet
Verstaen haer rike ghelere
Die dat werken sonder kere
Ende die minne al in minne beveet
90. Si bliven in hare rike gehere.

Ghelijc dat ons die scone rose
Metten douwe comt ute den doerne ghegaen
Soe sal die mint dore alle bose
Met toeverlate hare storme ghestaen
Hi sal vri al sonder waen
Dore wassen alle nose
Dies hevet die hertelose
Sijn deel wel saen gedaen
Daer vri sijn die amorose.

100. Die de minne wilt omvaen
Hie moet scuwen alde lose
Al es nu suete hare cose
Men sal bekinnen saen
Dat valsch es haere ghelose.

III.

Die tekene doen ons wel in seine
Voghele bloemen lant die dach
Dat si verwinnen selen hare pine
Die de winter sere wach
Want hem de somer troesten mach
Soe steet hem blide saen te sine
Daer ic moet doghen swaren slach
Ic ware oec blide gave mi dat minne
Ghelucke dat nie en plach.

10. Ay wat dedic den ghelucke
Dattet mi ye was soe onhout
Dattet mine nature soe sere verdrucket
Boven alle menschen menichfout
Dattet mi trouwe niet en vergout
En ware somwile bi enen tucke
Nu mach lichte het was mijn scout
Dies willic dolen ute minen stucke
Die minne doe met mi haer vrie ghewout.

- Mocht ic mi op die minne betrouwen
20. Het mochte mi noch in staden staen
Want si mi dogen dade in trouwen
Dat ic dies ware in goeden waen
Dat minne in trouwen hadde ghedaen
Ende si minen noet dan woude bescouwen
Mocht sijn dat en ware mi niet te saen
Want mi es die scilt soe sere duerhouwen
Hi en can eentoe niet meer slaghe ontfæen.

- Die dit al mochte verstaen in goede
Hi hadde dat mi es onghereet
30. In scaden in scanden in wedermoede
Omme minne al doghen sonder wreet
Ende om alle cost alsoe ghemeet
Alsoe dit sijn mine beste spoede
Als een die niet bat en weet
Die dus dade hi hete die vroede
Ic en bens niet dats mi leet.

- Alsoe nu den troest alsoe nu de wonde
Ghevet de minne die vele des can
Na grote slage ghevet si ghesonde
40. Hoe soude hem ghehoeden dies yeman
Die toe set al dat hi ye ghewan
Nochtan heelt si hem hare conde
Den enen ghevet si dien sijs an
Die suete cussene van haren monde
Den anderen sleetse in den ban.

24. noet woude. — 26. dorhouwen. — 27. canre toe. — 35. liete.
— 40. gehueden des.

- Ay deus wie sal den ghenen absolveren
Dien de minne te banne doet
Si selve wilt hi iegen haer pleideren
Dat hi hare doe soe stout ghemoet
50. Dat hijt al houde voer groten spoet
Pine ende joye in een hanteren
Ende hijt al effene neme vore goet
Soe leertene minne jubileren
Ende maectene al haer wonders vroet.

- Na groten storme werdet dat weder scone
Dat wert ons dicke wel in scijn
Bi wilen belghen ende daer na soene
Doet de minne ghestade sijn
Die minne met allen proevet soe fijn
60. Hi wert bi minnen pine soe coene
Dat hi swert minne ic ben al dijn
Ic en hebbe niet el dan di te verdoene
Ay edele minne sidi al mijn.

- Liete mi tghelucke in minnen ghenesen
Dat mi ye hevet soe ghehaedt
Ic soude noch der minnen al minne wesen
Op dat mijn wee yet hadde bat
Soe woudic in haer diepe gewat
Al mine vonnessen verlesen
70. Ende minnen in minne gheven scat
Ware mine nature soe hoghe gheresen
Soe soude mijn honger wesen sat.

ry Wi sijn in der minnen cost te lat
Dies sijn wi hare te vreemde in desen
Dus bliven wi arm wet alle dat
Die der minnen ware na hare ghetesen
Si gave hem hare rike ende haren scat.

IV.

Nu sal die tijt ende de voghele droeven
Dies en sal hi niet behoeven
Die hem met waerheyden wilt voegen
Te werkene in hogher trouwen raet
Hi sal sinen lieve met trouwen ghenoeghen
Dats dat alrerijeste toeverlaet.

- Hoe dat el metten tide steet
Die metten werken in waerheit geet
Hem es alle uren wel gereet
10. Bloyen blijscap somer ende dach
Hi es altoes nuwe ende van niede heet
Hem en doet meer winter weder slach.

Die hem met trouwen in waerheit gheeft
Ende met waerheiden dan trouwen levet
Dat verhoelne woert wert hem gheseghet
Dat nieman vreemders en mach verstaen
Dan diet van smake ghevoelt al hevet
Ende in hoech gheruchte silentie ontfaen.

- Na neder stille hoech gheruchte
20. Volcomene troest ende anxteleke sochte
Ondanc hebbe hem daer iegen duchte
Sint dat al hevet dus groet ghewin
Die edele bloemen metter vrochte
Verstant ende merc vri edel sin.

- Ay edele sinne waer sidi henen
Hoe moghedi u dus neder ghelenen
Die langhe ghetoent hebt ende ghescenen
Ochte ghi op trouwe altoes moest teren
Ochte ghi van trouwen ye wort gherenen
30. Hoe moghedi u met minne generen.

Vele essere gheroepen ende scone ghetoent
Ende lettelt vercoren wat hulpt verscoent
Die lose sijn selve doch meest gehoent
Alsoe trouwe na werken sal ghelden al
Ende si hare vriende alle croent
Met dat si es ende wesen sal.

- Mer vri edele sinne ende wel gheboren
Beide gheroepen ende vercoren
En spaert cost noch pine daer voren
40. Te levende in hogher trouwen vlijt
Uwe leven si al heilich toren
Tote ghi uwes lief gheweldech sijt.

20. anxtelec. — 21. hem die daer. — 23. edel. — 25 en 30. moegdi. —
28. wilt teren. — 31. esser. — 32. luttel. — 37. Maer. — 39. spart. —
41. alle. — 42. liefs.

Ay herten en laet u niet vernoyen
Uwe meneghe smerten u sal saen bloyen
Ghi selt alle storme dore royen
Tote dat ghi comt in dat weldeghe lant
Daer lief in lief sal al doer vloyen
Dies si hier edele trouwe u pant.

- God moete den edele redene gheven
50. Die hem verlichte dellendeghe leven
Die nu ghequetset sijn ende sere verdreven
Onder der wreeder vreemder slach
Also lief in lief sal werden verheven
Hoe wel het hem dan liken mach.

V.

Al droevet die tijt ende vogeline
Dan darf niet doen die herte fine
Die doer minne wilt doghen pine
Hi sal weten ende kinnen al
 Suete ende wreet
 Lief ende leet
Wat men ter minnen pleghen sal.

10. Die fiere die daertoe sijn gedeghen
Datse onghecuster minnen pleghen
Si selen in allen wege daer ieghen
Stout sijn ende coene
 Ende al ghereet ontfaen
 Si troest si slaen
Van minnen doene.

- Der minnen plegen es onghehoert
Also hi wel kint dies hevet becoert
Want si in midden den troest te stoert
Hine can ghedueren
Dien minne gheraect
20. Hi ghesmaect
Vele onghemoeder uren.

Bi wilen heet bi wilen cout
Bi wilen blode bi wilen bout
Haer onghedueren es menechfout
Die minne al maent
Die grote scout
Haerre riker ghewout
Daer si ons toe spaent.

- Bi wilen lief bi wilen leet
30. Bi wilen verre bi wilen ghereet
Die dit met trouwen van minnen versteet
Dat es jubileren
Hoe minne versleet
Ende omme veet
In een hanteren.

Bi wilen ghenedert bi wilen ghehoghet
Bi wilen verborghen bi wilen getoget
Eer sel van minnen wert ghesoeghet

40. Doghet hi grote avonture
Eer hi gheraect
Daer hi ghesmaect
Der minnen nature.

Bi wilen licht bi wilen swaer
Bi wilen donker bi wilen claer
In vrien troest in bedwongen en vaer
In nemen ende in gheven
Moeten die sinne
Die dol en in minne
Altoes hier leven.

39. groet. — 45. bedwonghen.

VI.

- Alse ons onsteet de merte
Verquicken alle dinghe
Ende alle crude ontspringen
Ende werden sciere groene
Alsoe doet de begherte
Ende die minne sonderlinghe
Want si wilt al verdingen
Ende werden in minne soe coene
Dat si haer al in minnen gheve
10. Ende minne met minnen leve
Dat hare dies iet ontbleve
Dies hadsi grote smerte.

Die op beghint te gane
Sie dat hi niet en verliest
Den erenst van goeden werken
Ende diene doer die ere van minnen

- Ende leve in hoghen wane
Van dat sijn herte kiest
Minne salne wel ghesterken
20. Hi sal sijn lief ghewinnen
Want minne niet en can
Haer selven ontsegghen ieman
Si ne gheve hem dat si hem an
Ende meer dan daer sine selve toe spane.
- Die minne met wane draghet
Dien hevet noch rijm bedwonghen
Dat hi niet en can ghegroyen
Alset ghenoecht der minnen soe gevoelt hi
Der edelre minnen waghe
30. Daer en wert geen loef ontspronghen
Hi en mach oec niet wel bloyen
Daer en si die sonne bi
Dat es gherechte minne
Die bloyen doet de sinne
Verliest hi ochte winne
Dats hem altoes behaghe.
- Die metter iongher ioecht
Ane minne doet beghin
Ende hare al es onderdaen
40. Ende ghevet al sine cracht
Ende dat oercondet metter doecht
Ende daertoe doet alden sin
Hi sal al vri ontfaen
Die onghoerde macht
-

Dat sal hi wel volbringhen
Ende sal hem niet ontlinghen
Hi sal noch de minne dwinghen
Ende wesen al hare voeghet.

50. Waer vinde ic der minnen iet
Die mi ute mi doet dolen
Na miers herten ghenoeghen
Dat iet suete mine pine
Al volch ic hare si vliet
Al dole ic in hare scolē
Si en wille mi in al voeghen
Het wert mi saen in scine
Ay ic spreke van herten noet
Mijn wederstoet die es te groet
Ende mi es derven der minne eene doet
60. Want ic en macher gebruken niet.

- Sint ic al minnen soude
Wan gawe si mi al minne
Doch na mijn cleine begheren
Dat ware mi ghenoech te clene
Doch hebbic omme minnen houde
Verteert al mine sinne
Ic en weet wies mi gheneren
Si weet wel wat ic mene
Want ic hebbe soe dat mine verlevet
70. Ic en hebbe el niet si en ghevet
Ende al gawe si iet hongher blevet
Want ict gheheel al woude.

49. vindic. — 50. die nu. — 59. der minnen een doet. — 60. Want in.
— 63. clene. — 67. weet mi wies. — 68. meene.

Ay hoe maghic dan ghedueren
Ende si die dit meer leven
Dat ons de minne geet vore
Ende haer selven aldus onthout
Ay suetste alre creaturen
Dat ghi mi u niet en wilt volgheven
Soe vele alse mi uwes behore
80. Dat en maket mi niet soe stout
Maer ic claghe van uwen vrienden
Die u ie met trouwen dienden
Ende ye gherne haer wesen ontsienden
Omme suetheit uwer naturen.

⁊ Nu syn si in swaren banden
Ende vremde in haers selfs lande
Daer dolen si in de hande
Der vreemder avonturen.

74. si diet meer. — 79. uwer. — 80. so stout. — 85. in hare zware.
— 86. hars. — 87. die hande.

VII.

Bi den nuwen iare
Hoept men der nuwer tide
Die nuwe bloemen sal bringhen
Ende nuwe blyscap menechfout
Die doghet omme minne vare
Hi mach wel leven blide
Si ne sal hem niet ontlingen
Want minnen rike ghewout
Es nuwe ende wel ghemate
10. Ende suete inden ghelate
Ende suetet met orsate
Alle nuwe sware.

Ay hoe nuwe ware nu de ghene
Die nuwer minnen diende
Met nuwer rechter trouwen
Alsoe nuwe te rechte al soude
Tierst dat hem minne verscene
Soe hadde hi lettelt vriende

20. Dat dorste hem lettelt rouwen
 Hadde hi der minnen houde
 Want si ghevet dat nuwe goet
 Dat maket den nuwen moet
 Die in al nuwen doet
 Daer minne nu in gherene.

 Ay de minne es nuwe alle uren
 Ende si vernuwet alle daghe
 Si maect de nuwe nieboren
 Altoes in nuwen goede
30. O wi hoe mach die oude ghedueren
 Die hem voer minne versaghe
 Hi levet wel out in toren
 Altoes te cleinen spoede
 Want hi es van den nuwen ontwoeghet
 Ende hem es dat nuwe ontseghet
 Dat in de nuwe minne ghelegghet
 In nuwer minnen nature.

 Ay waer es nu nuwe minne
 Met haren nuwen goede
 Want mi doet mine ellende
40. Te menech nuwe wee
 Mi smelten mine sinne
 In minnen oerewoede
 Die afgront daer si mi in sende
 Die es dieper dan die zee

Want hare nuwe diepe afgronde
Die vernuwet mi de wonde
Ic en sueke meer ghesonde
Eer icse mi nu al kinne.

- Maer die nuwe oude vroede
50. Die nuwe hem minnen gheven
Ende nuwe hem dan niet en sparen
Die hetic nuwe ende out
Si leven in hoghen moede
Want si hem ane minne cleven
Ende met niede altoes ane stare
Dies wast in minnen haer ghewout
Want si moeten alle nuwe hem wenen
Ende alsoe oude op minne leven
Daerse lief wilt leiden henen
60. Met nuwen woede in nuwen woede.

- Die nuwer minnen scolen
Met nuwer minnen volghen
Na nuwer minnen rade
In nuwer trouwen ere
Si scinen dicke in dolen
Nochtan sijn si diepst verswolgen
In minnen ongenade
Daer si na swelten sere
Ende soe comt dat nuwe clare
70. Met allen nuwen ware
Ende bringhet nuwe openbare
Dat mi hadde stille bevolen.

- Ay hoe stete es nuwe melden
Al ghevet nuwe kere
Ende menech nuwe doghen
Het es nuwe toeverlaet
Want minne saelt ons wel ghelden
Met groter nuwer ere
Die minne salre ons met doen hoghen
80. In minnen hoechste raet
Daer dat nuwe gheheel sal zijn
In nuwen gebrukene fijn
Alsoe nuwe minne es al mijn
Ay dit nuwe ghesiet te selden.
87. Alle die dit nuwe scuwen
Ende hem met vremden nuwen vernuwen
Hem selen de nuwe mestruwen
Ende met allen nuwen scelden.

VIII

Altoes machmen van minnen singhen
Eest herfst eest winter eest lenten eest somer
Endeiegen haer ghewout verdinghen
Want en ontstect hare nieman vromer
Mer wi traghe segghen dicke in comer
Souden si mi alsoe na bedwinghen
Ic mach mi metten genen minghen
Die rasten hebben gheploen
Ende bliven thuus waer mochtic

10. Gaen om mijn verdoen.

Die nedere metten armen sinnen
Die sijnt die den cost ontsien
Dat si hem scuwen vander minnen
Daer hem al goet af soude gheskien.
Ochte si hem van den dienste ontien
Nemen dat sire ane winnen
Trouwe salse toenen ende arm doen kinnen
Vore der minnen rike al bloet
Dese sijnt die dat hare verdaden

20. Sonder der minnen noet.

- Die gherne woude doghen tsuete ellende
Die weghe ter hogher minnen lant
Hi vonde sijn lief sijn rike ten inde
Des ghevet die trouwe segel ende pant
Nu es menech dorpre soe truwant
Hi nemt dat hem es naest ghehende
Ende blivet vore minne die onbekinde
Metter truancien cleet
Soe en hevet hi vorme noch ere
30. Daer minne dat haer bi versteet.

- Scone ghelaet ende scone cleder
Ende scone redene cieren den man
Al doghen om minne ende niet te wreder
Dat es scone ghelaet die dat wel can
Die werke sijn de cleder dan
Met nuwen niede ende niet te ghemededer
Ende den vreemden te alre noet ghereder.
Dan ane sijns selfs bekinnen
Dat es varuwe die tekene cieren
40. Alre meest vore hogher minnen.

Vorwerdeghe woert ende grote ghichten
Buten huus ende scone cost daer binnen
Eren den man meest ende verlichten
Hier bi machmenne best bekinnen
Alsoe eest oec met hem die minnen
Eest dat si inder waerheit stichten

- Ende met scoenre cost daer binnen dichten
Alsoet minnen best betame
Ende gheven al minne om minne
50. Die ghichte es minnen best bequame.

- Ic segghe van minnen ende rade
Ghecierden cost ende heersche daet
Dat trouwe soude ghelden dat minne verdade
Dats meneghen cleine toeverlaet
Die inden bande van minnen staet
In ongebrukene ende in onghenade
Die minne loent altoes al comt si spade
Dats daertoe mine sage
Die hare volgen si liden
60. Meneghen nacht bi dage.

- Wie soude van minnen altoes gheprisen
Die ghevet bi daghe soe meneghen nacht
Dien si soude cleden eren ende spisen
Dien doet si al ute siere macht
Die gherne goude der minnen pacht
Souden si in allen rechte wisen
Ende met trouwen zeghele soe hoghe doen risen
Daer lief mochte lief hantieren
Ende in allen ghebrukene van minnen
70. Eren ende cieren.

Dat scoenste hanteren dat minnen dochte
Dat waer lief met lief soe doer mint

47. sconer. — 55. banne. — 66. so hoge. — 72. were. — 73. niet en si wert bekint.

Dat lief met minnen soe lief doer sochte
Dat hem el niet en ware bekint
Dan ic bem die minne met minnen verwint
Mer hi waer meer verwonnen die minne vervochte
Ende dan in minnen te nieute werden mochte
Die cracht ghinghe als te voren
Die hoghe materie daer af

80. Wert minne van iersten gheboren.

Maer wi lichte cope metten lichten sinne
Ons dunken minnen vare swaer
Wi sijn nieloep met cleinen ghewinne
Dies darve wi minnen clare waer
Ic weet alne weetiet niet aldaer
Daer mens ghebruket in weelde van minnen
Maer verlichte redene doet al bekinnen
Hoe men minnen ghenoech volsteet
Daer nes redene te waer

90. Noch werc te swaer ende al nuwe ghereet.

⁂ Die vroeck haer claer hebben openbaer
Ende saen hare blijscap kinnen
Ende glorieren daer binnen
Eest dat hem wel vergeet
Soe hebbense godweet
Vele beteren coep der minnen
Dan-icker noch weet.

IX.

De voghelen hebben lange geswegen
Die blide waren hier te voren
Hare blijscap es gheleghen
Dies si den somer hebben verloren
Si souden herde saen gesegghen
Hadden sine weder ghecregen
Want sine hebben vore al vercoren
Ende daertoe werden si gheboren.

10. Ic swighe van der voghele clage
Haer vroude haer pine es saen te gaen
Ende claghe dat mi meer meshaghe
Die minne daer wi na souden staen
Dat ons verweghet haer edele waghe
Ende nemen vreemde na ghelaghe
Sone mach ons minne niet omvaen
Ay wat ons nederheit hevet ghedaen
Wie sal ons die ontrouwe verslaen.

Die moghende metter sterker hant
Op hen verlatic mi noch sere

20. Die altoes werken in minnen bant
Ende en onsiet pine noch leet noch kere.
Sine willen dore varen al dat lant
Dat minne met minnen in minne ye vant
Haer fine herte es soe ghehere
Die weten wat minne met minnen lere
Ende hoe minne de minne met minnen ere.

Waer omme soude dan ieman sparen
Ochte men minne met minnen verwinnen mach
Hine soude met niede in storme dore varen

30. Op toeverlaet van minnen sach
Ende minnen ambacht achterwaren
Soe soude hem de edelheit openbaren
Ay daer verclaert der minnen dach
Daer men voer minne nye pine voer en ontsach
Noch van minnen nye pine en verwach.

Dicke roepic hulpe alse die onverloeste.
Lief wanneer ghi comen selt
Soe noepti mi met nuwen troeste
Soe ridic minen hoghen telt

40. Ende pleghe mijns liefs alse alre vroeste
Ochte die van noerden van suden van oeste
Van west al waren in miere ghewelt
Soe werdic saen te voete ghevelt
Ay wat holpe mine ellende vertelt.

21. ontsien. — 27. iemen. — 28. men met minne verwinnen. —
29. met minnen. — 31. hacter. — 32. die edelheit. — 41. norden. —
42. ware. — 43. te voet.

X.

- Nu es dit nuwe iaer
Onstaen dat es openbaer
Met sconen nuwen tide
Ons naket openbaer groet vaer
Ons baert een vaer soe swaer
Bide verre ende wide
Ende ic singhe met nuwen rouwe
Daer wilen wrachte edele trouwe
Dat ic daer nu loesheit scouwe
10. Dies es mijn herte omblide
Wat wonder eest dat ic douwe
Ende rouwe om mine bouwe
Die minne es alles vrouwe
Ende wi dolen bi hare side.

Hier ende overal
Sie ic ongeval
Toter hoechster minnen
Alsoe ic nu clagen sal

20. Soe wert de berch wel dal
 Na mijn versinnen
 Want al hevet mi scade veriaghet
 Ende ic bem die node claghet
 Ende diet lichte allene verdraghet
 Dats mi behoert in binnen
 Maer wie dat hem versaghet
 Ende der minnen pine meshaghet
 Ende om vreemde troeste vraghet
 Hi sal wel spade verwinnen.

30. Al claghe ic in nuwen tide
 Dat ic ben omblide
 Hets langhe int linghen
 Men siet in elke side
 Die scape lopen wide
 Maer dat es ghehinghen
 Ende die sinne dien minne verscene
 Met dat si willen ghemene
 Ende dan voer plumen draghen stene
 Dat doetse sere verghinghen
 Hielden si hem allene

40. Ende vri ter minnen lene
 Ende ane andere troeste enghene
 De minne soude hem minne wel bringhen.

 Ic en bent niet allene
 Noch oec de liede ghemene
 Die dus sere dolen
 Maer die van den riken lene

- Si sijnt dat ic mene
Die de minne te haerre scolen
Gheleit hevet meneghen dach
50. Ende gheleert den wisen slach
Ende te doelne op minnen sach
Ende pine die si hem hevet bevolen
Ende si soeken haer ghelach
Ende nemen vreemt beiach
Ende dat hem scaden mach
Dier sueter minnen verscolen.
- Dus nemen wi vreemde saken
Om dat naerre smaken
Dat es ons grote scade
60. Ons vernoyt dat haken
Ende dat langhe ellendeghe waken
Omme minnen sade
Maer mochten wi die hoechste stagen
Op clemmen ten iersten daghen
Ende wi dat wi minden saghen
Soe ware wijs sciene in rade
Maer omdat ons om minnen behaghen
Vernoyt die bordene draghen
Soe nemen wi die naeste ghelaghen
70. Ende scuwen der minnen dade.
- Dat ware een al te nedere sin
Die om cranc na ghewin
Hem soe verdeilde
Dat hi ne wiste meer noch min

47. die ic. — 56. der sueter. — 62 en 67. minne. — 62. scade. —
63. staden.

- Wat hoghe minne hevet in
Maer diere in verseilde
Hi woende op haren diepsten gronde
Ende si toende hem al hare conde
Soe dat si hem in corter stonde
80. Der begherten wonde al heilde
Ende de minnen te rechte stonde
Ende minne met minnen bonde
Ic segghe hem dat hire vonde
Gherechte minne die hem veilde.

- Ochte wi ons minne ontbliven laten
Ende wi ons selven soe verhaten
Ende ons minne dunket pine
Die minne saelt ons wel orsaten
Ende doen ons dolen in vreemden straten
90. Dat ons doch wel scine
Dat wi bi onsen scoude
Verliesen die edele houde
Die ons minne gheven soude
Daer si met sadet hare fine
Ende wi raste sueken te houde
Nu ic te sceldene boude
Ic wane ic cume woude
Dat ons minne meer gherine.

- Want onse seden oude
100. Tonen ons voer minne soe coude
Wat holpt dan dat ict woude
Sint dat ons arm staet te sine.

XI.

Nu es die edele tijt geboren
Die ons bloemen sal bringhen int lant
Soe sijn die edele die sijn vercoren
Te draghene dat ioc der minnen bant
Hem bloyet altoes de trouwe in hant
Ende edele bloeme met diere vrocht
Daer wert met trouwen twoert door socht
Daer blivet de minne ghestade
Met eenre vreemscap al doerknocht
10. Int hoechste van minnen rade.

Mijn ioc es soet mine bordene es licht
Seghet selve die minnare es der minnen
Dit woert hadde hi in minnen ghedicht
Daer buten en mach ment niet waer kinnen.
Alsoe ic mi can versinnen
Soe es hem lichte bordene swaer
Ende si dughen meneghen uren den vaer
Die buten minnen wonen
Want der knechten wet es vaer
20. Maer minne es wet der sonen.

- Welc es de bordene licht in minnen
Ende dat ioc dat soe suete smaket
Dat es dat edele draghen van binnen
Daer lieve de minne met gheraect
Ende met enen wille soe enech maect
Met enen wesene sonder keer
Begherten diepheit scept emmermeer
Ende dat sceppen drinket al de minne
Die scout die minne maent ter minnen
30. Gheet boven menschen sinnen.

- Het en mochte nie herte noch sin gheraden
Dien minne met minnen hevet verladen
Hoe hi sijn lief met minnen ane staert
Want hi ene ure niet en spaert
Hine stare met trouwen in minnen sijn
Want sine vonnessen moeten al sijn
Ghelesen in minnen anscine
Ende daer siet hi claer
Waer sonder seijn
40. In meneghe suete pine.

Hi siet in claerheiden dat die mint
Met volre waerheit pleghen moet
Alsoe hi met waerheiden dan bekint
Dat hi der minnen te lettelt doet
Verstoermt met pinen sijn hoghen moet

21. der minnen. — 23. edel dragen. — 32. Dien minne. — 31 spart.
— 43. luttel. — 44. hoge.

Want in minnen anscine neemt hi al
Hoe minne der minnen pleghen sal
Ende dat vonnesse suet de pine
Ende doet hem gheven al om al

50. Omme der minnen genoegh te sine.

Die hem in minnen ghenoech dus gheven
Wat groter wonder sal hem gheschien
Si selen met minne ane minne een cleven
Ende selen met minne al minne doer sien
Ende met haren verhoelnen aderen al tien
Int conduut daer minne haer minne al scinket
Ende met minnen haer vriende al dronken drinket
In wonder voer hare woeden
Dit blivet den vreemden al ontwinket

60. Ende openbaer den vroeden.

God gheve hem allen die minne begheren
Dat si der minnen alsoe ghereden
Dat si al op hare rike teren
Datse minne in haer minne moghe gheleden
Soe en mach hen biden vreemden wreden
Nemmer mescien sine leven soe vri
Alsoe ic al minnen ende minne al mi
Wat mach hem dan meer werren
Want in haerre ghenaden staen si
Die sonne die mane die sterren.

45. nemt. — 49. gnoech, — 50. gnoech. — 51. wondere. — 54. ver-
hoelne. — 61. soe mach. — 67. hem meer dan werren.

XII.

Men mach der nuwer tide
Op den nuwen dach
Wel hopen in elke side
Altoes alst nu wel mach
Die minne bekint den menegen slach
Dien ic doer hare lide
Soe leve ic voert op minnen sach
Met droeven herten blide.

10. Al haddic nuwe iare
Ende nuwen tijt ende groene
Nochtan leefdic met vare
In al minen tone
Met vollen nuwen ongheroene
Het en si dat minne mi haer openbare
Ende haer selven gheheel gheve in verdoene
In allen nuwen clare.

- Het ware hem nu wel ongherede
Die nu woude pleghen trouwe
Hem soude gheschien wel lede
20. Met meneghen nuwen rouwen
Soudene de vreemde wrede blouwen
In meneghe nuwe veede
Eer hi dat lantschap mochte scouwen
Daer minne haren vriend doet ghelede.

- Ay hoert ghi nuwe liede
Die nu minnen wilt pleghen
Ende merket wat ic u diede
Ende wacht u wel daer ieghen
Diere es vele die scinen ochte si negen
30. Daer men hem minne riede
Ende dolen uter trouwen in vreemden weggen
Dit saghic dat ghesiede.

- Selke wanen in minne
Hebben groet gheval
Hem scijnt in allen sinne
Ghebloyt berch ende dal
Maer als men ter waerheit gripen sal
Soe esser lettelt inne
Ane werken van trouwen proeft men al
40. Ochte men ane minne iet winne.

Het es te ellendich leven
Hier sonder lief dus lanc

Dat doet ons dicwile sneven
Ende bringhet ons in meneghen wane
Waert tijt ic wists der trouwen danc
Woude si ons dat wesen gheven
Dat ons gheleide in minnen bedwanc
Ane hare nature een cleven.

50. Wi connen ons wel vermeten
Du mijn lief ende ic di
Behaghen hevet ons beseten
Ghenoechte maect ons vri
Ende wi moghen ghedueren ay mi
Dade ons minne eens weten
Dat edele wesen dat si si
Wine mochtens ure vergheten.

- Nu merket ghi alle vroede
Hoe der minnen cracht es groet
Si hevet die geweldeghe roede
60. Over al dat god gheboed
Si brachte hem selven toter doet
Voer minne en es ghene hoede
Werket in minnen trouwe ende wert hare genoet
Ende doer smaket haer edele goede.

- 71 Wien minne ye van binnen stoet
Hi es van soe fieren moede
Wat hi ghedoghet in wederstoet
Hets hem ten besten spoede.

43. dicke. — 45. wiste. — 51. du mi. — 60. gheboet. — 62. geen.
— 65. scoet.

XIII.

Ten blijsten tide van den iare
Dat alle voghelen singhen clare
Ende die nachtegale openbare
Ons maket haer blijscap cont
Soe hevet de herte meest sware
Die edele minne hevet ghewont.

- Hoe mach die edele sin gheduren
Ja edelst alre creaturen
Diet hoechste moet minnen bi naturen
10. Ende dan sijn lief niet en hevet
Alsene der minnen strale rueren
Soe gruwelt hem dat hi levet.

In allen tide alse ruert die strale
Meeret hi die wonde ende bringhet quale
Alle die minnen kinnent wale
Dat emmer deen moet sijn
Sueteheit ochte smerte ochte beide te male
In drefte voer minnen aenscijn.

- Hoe mach hem gruwelen dan die minnen
20. Ende hem dus in minne verloren kinnen
Si sijn verwonnen dat si verwinnen
Dat onverwonne groet
Dat hem alle uren doet beghinnen
Dat leven in nuwer doet.

- Hierne mach hare minne dan niet gheweren
Men moet haer rike hare cracht verteren
Hoese ooc te nieute in minnen vervaren
Dats den vremden oncont
Soe si de zale hogher begaren
30. Soe dieper wiert de gront.

In recht van minnen es op gedregen
Die den slach sleet wert selve gheslegghen
Dat lichte wert even swaer gewegghen
De cracht wert eerst verwonnen
Dat rike comt ons haer selve iegghen
Voer alle die minnen connen.

- Maer diere es lettelt diere om al minne al minnen
Ende noch men die minne met minnen versinnen
Dies selense alte spade ghewinnen
40. Dat rike ende dien hoghen raet
Ende dat kinnesse dat minne doet kinnen
Dien die haer ter scoln gaet.

Hets iammer groet dat wi dus dolen
Ende ons die hoghe wise blivet verholen
Die minne den meesteren hevet bevolen
Die lesen in minnen fijn
Die hoechste lesse in der minnen scolen
Dats hoe men minne ghenoech mach sijn.

- Maer die wel te voren termineren
50. Al eest dat si dan jubileren
Ende met feesteerne salveren
Haer lief in corter stont
Op dat si met doghene concorderen
Hem wert de scole wel cont.

- Maer die hier met lieve willen juweren
Ende met ghevoelne dan balleren
Ende met ghenoechte daer in basieren
Ic segghem wel te voren
Sie moeten hem wel met doechden cieren
60. Ochte daer es de scole verloren.

Maer die met waerheiden in minnen dichten
Ende met claerre redenen dan verlichten
Daer sal de minne haer scole in stichten
Die selen meestere wesen
Ende ontfaen der minnen hoechste ghichten
Die wonden sonder ghenesen.

Die minne dus ghicht met haren wonden
Ende toent die wijtheit hare conden

- Die niet houtse open ende ongebonden
70. Daerse minne met storme dore siet
Al gruwelt hem dan den onghesonden
Dat en darf ons wonderen niet.

Die minne met allen dus hevet doerwaden
Met diepen hongere met vollen saden
Hem en mach dorren noch bloyen scaden
Noch hulpen tijt en geen
Int diepste ghewat ten hoechsten graden
Blivet haer wesen in een.

69. niedt. — 74. hongere. — 75. no bloyen.

XIV.

Al es die tijt blide over al
Ende al es groene berch ende dal
Dat wert hem wel cleine in scine
Die ter minnen hevet ongheval
Ic en weet wies hi verbliden sal
Hem es alle blijscap pine

- Dat en es geen wonder
Alsoe hi es sonder
Sijns liefs na zijn begheren
10. Ende hi niet en hevet
Daer bi hi levet
Waer op soude hi dan teren.

Die op minne teret al sonder spoet
Wat hi ghedoghet in orewoet
Dat mach allene bekinnen
Die hem ter minnen verlaet al goet

- Ende dan van haer blivet onghevoerd
Hem es wel wee ter minnen
Want hi berret swaer
20. In hope ende in vaer
Altoes met nuwen uren
Want al sijn begheren
Es voeden ende teren
Ende ghebruken minnen naturen.
- Die dus in hongher van minnen leven
Ende noch ghebruken es ontbleven
Ay wie mach hem gheloven
Want si hem een ane minne al cleven
Alsoe hem dan minne haer soude al gheven
30. Soe werdet een beroven
Ende soe roertse een vaer
Ay amabar
Waer salic arme henen
Eert mi dus quam
Ay utinam
Hadde si mi doch doet gherenen.
- Dat es een wee wel ombekint
Het en wert van vreemden nie wel ghemint
Ghenoechten eest te swaer
40. Want si haer alle uren daertoe weent
Dat si haer ane ghebruken bindet
In vrieden sonder vaer
Maer redene claer
Hevet ommaer

19. zware. — 30. werdet dan. — 31. eenen. — 36. Hads mi doch
gherenen doot. — 37. Dit es. — 40. went. — 41. an. — 42. waerheiden.

Het dunket haer een keren
Eer si op clemt
Daer si vol vent
Haer lief ter hoechster eren.

50
50.

Minne wilt al minne sine wilt niet beiden
Si wilt alle uren in suetheit weiden
In weelden na hare begherten
Redene heetse merren na ghereiden
Ende vriheit wiltse te hant gheleiden
Daer se met lieve een werde
Dus ghedane storme
Maken eyse in vorme
Dats onbekint den vremden
Die alre doet
Voer minnen moet
Te smakene nien gheeteemden.

60

60.

Daer minne de ionghe met nuwen troest
Soe wanen si dan al sijn verloest
Soe sijnsi alse te hove
Ende leven hem selven alre vroest
Ende wanen hebben voldaan de ioest
In allen vollen love
Also hem dan haer redene wect
Ende si hem dat werc ontect
Dat si hebben te doene
Met nuwen moede
Werden si bloede
Die teersten waren coene.

70
70.

Ay minne die fine doghet
Die alles es voghet
Ende alle dinc mach dwinghen
Si moete hare melden
Ende si sal ons ghelden
Sine sal ons niet ontdringen
Die alle rouwen
Ghesmaken met trouwen
Si moghen wel blide singhen.

Do.

80.

y Dats iement twifelt dats grote scade
Minne loent altoes al comt si spade
Die hem te haer verlaten
Ende volgen haren hoechsten rade
Ende bliven inden niet ghestade
Si saelt met minnen oersaten.

73. voeghet.

XV.

- Men mach den nuwen tijt
Wel bekinnen overal
Die voghele hebben delijt
Die bloemen ontspringen in berch in dal
 Waer soe si staen
 Si sijn ontgaen
Den vreemden winter diese qual
 Ic ben ontdaen
 Mi en troeste saen
10. De minne ieghen mijn ongheval.

Nu hevet mijn ongheval
Sine heervaert ghesticht op mi
Het gadert overal
Mine hoghe weghe die waren vri
 Sijn sere beleget
 Mi es vrede ontseget

- Meret ochte mi rouwe iet condech si
Wordic gheweghet
Daer minne gheseghet
20. Ay edele minne dies danc ic di.
- Die minne die al verwint
Hulpe mi dat ic moete verwinnen
Ende si die allen noet bekint
Onne mi dat ic moete bekinnen
Hoe swaer dat mi scaet
Hadde ics raet
Te ontbeidene dies ghebrukes van minnen
Die wreede raet
Die daer ieghen gaet
30. Bedroeft de cracht van minen sinnen.
- Bi minnen mach ic al
Verwinnen minen ellendeghen noet
Ic weet wel dat ic sal
Doch hebbic meneghen wederstoet
Die mi doet sterven
Menechwerven
Sint minne mi eerst van binnen scoet
Ic wille alles derven
Tote dat mi wilt erven
40. De minne int rike dat si mi boet.
- In minen ionghen daghen
Doe mi de minne eerst ieghen vacht
Tone se mi grote gelaghen

19. — Die minne. — 23. alle noet. — 27. ghebrukens. — 36. menich werven. — 37 en 42. ierst. — 42. Doen. — 43. groot ghelaghe.

- Haer wise haer rike haer goede haer macht
Doe ic met haer ontghinc
Ende ic ontfinc
Al te gheldene der minnen pacht
Gherne boven alle dinc
Si mi een aen haer hinc
50. Nu scijs de storm wel sere ghesacht.
- Dus hevet mi minne verraden
Met vele dat si mi hevet ghetoghet
Met menegher soeter saden
Daer nuwe ioghet bi wert ghesoghet
Verweende ombite
Met nuwen delite
Daer ic al gherne bi hebbe ghedoghet
Ic claghe ende verwite
Met nuwen vlite
60. Houtse op die mi hadde verhoghet.
- Ic weet wel dat de minne
Levet al stervic aldus vele
Want icse levende kinne
Verdraghe wel algherne in spele
Mesval ende oetmoet
Si arch si goet
Ic ben diet gherne den vreemden hele
Mijn hoghe moet
Es dies wel vroet
70. Dat minne met minne oersaten sele.

- Ic hebbe der hogher minnen al
Op ghegheven dat ic ben
Verliese ic ochte winne si al
Haer scout no meer no min
 Wat es mi ghesciet
 In ben mine niet
Si hevet verswolgen al minen sin
 Haer wesen fijn
 Doet seker sijn
80. Dat pine van minnen es al ghewin.

- Ic bekins de minne wel wert
Verliesic winnic dies al een
Dat hebbic ie meest begeert
Sint minne mijn herte eerst ghereen
 Te sine hare ghenoech
 Na hare ghevoech
Alse ye wel sceen
 Want ic verdroech
 Wat si mi sloech
90. Doer haer waest mi dat rijcste leen.

Die minnen ghenoech wilt leven
Hine spare hem niet dat es mijn raet
Hi sal met al hem gheven
Int werc te levenc der hoechster daet
 Den minnenden verholcn
 Den vreemden verscolcn

Diet wesen van minnen niet en verstaet

Dat soete dolen

In der minnen scolen

100. En weet hi niet diere niet en gaet.

⁂ Hoe ic werde verquolen

Dat minne mi hevet bevolen

Dat blivet sonder verlaet.

XVI.

Also hem de tijt vernuwen sal
Nochtan es berch ende dal
Wel donker ende ontsiene overal
Doch geet de hasel bloijen
Al hevet de minnare ongheval
Hi sal in allen groijen.

Wat hulpet hem blijscap ochte tijt
Die gherne in minnen name delijt
Ende niet en vindt in die werelt wijt
10. Daer hi met trouwen op mach rusten
Ende vri toe segghen lief ghi sijt
Die minen gront mach custen.

Wat mach hem blijscap omme vaen
Die minne in hachten hevet inghe ghedaen
Ende die te wide van minnen woude omme gaen
Ende vri gebruiken in trouwen
Meer dan sterren ane den hemel staen
Hevet de minne dan rouwen.

1. die tijt. — 4. azel. — 7. ende tijt — 14. Dien minne. — 15. de wide.

- Dat ghetal diere rouwen moet sijn gheswegen
20. Die grote sware waghén bliven ongheweghen
Daer en geet geen gheliken ieghen
Soe eest best dat mens begheve
Al is mijn deel cleyne ic hebber verdreven
Mi gruwelt dat ic leve.

- Hoe mach hem gruwelen ende rouwen tleven
Die sijn al hevet op gegheven
Ende in donkeren dole wert verre verdreven
Dat hi meer ne waent doen kere
Ende in onthopenen storme al wert te wreven
30. Wat rouwen gheliket dien sere.

Ay ghi fiere die als met minnen ghestaet
Ende vri levet in hare toeverlaet
Ontfint der verdeylder die minne verslaet
Ende met onthopenden ellende geet nopen
Ay die raeds mach pleghen leve vri in raet
Mijn herte levet in onthopen.

- Want ic sach eene lichte wolke op gaen
Over alle swerke soe scone ghedaen
Ic waende met volre weelden saen
40. Vri spelen inde zonne
Doe wert mijn hoge maer een waen
Al storve ic wie es dies mi wanconne.

Doe sweec mi nacht over den dach
Dat ic ye was gheboren o wach

21. ghelike. — 23. Al es. — 26. Die tsine. — 31. ghestaedt.
— 33. ontfermet. — 35. raets. — 42. storvic.

Mer die sijn al ghevet op minnen sach
Met minnen saelt wel orsaten noch minne
Al ben ic weder onder den slach
God troest alle edele sinne.

- Die minne es in allen beginne ghenoech
50. Doe mi minne eerst minne ghewoech
Ay hoe ic met al hare al beloech
Doe dede si mi hazelen slachten
Die in deemsteren tide bloyen ende vroeck
Ende men langhe hare vrochte moet wachten.

- Die beiden mach hem es wel ghesiet
Tote dat minne sijn al met al versiet
Ay god dies en achte ic niet
Maer ic bens meer dan te ghemedere
Der minnen ic doch mi selven al liet
60. Mer mi dede dat wee al lede.

Dat es den minnare al te swaer
Na minne te doelne ende hi ne weet waer
Het si in demsterheit ochte in claer
In abolghe ochte in minne
Gave minne haer ghewarege troeste openbaer
Dat cust de ellendege sinne.

Ay liete mi mijn lief lieve van minnen ontfanen
Daer omme en werde minne niet al verdaen

45. tsijn. — 46. met minnen. — 49. gnoech. — 53. bloyen vroeck.
— 57. achtic. — 58. beens.

- Ende soe waer geen hoge maer in waen
70. Dat ware groet jammer dattet gesciede
Ay den edelen fieren doe god verstaen
Wat selke scade bediede.

Ay wat ic meine ende hebbe ghemeent
Hevet god den edelen wel versceent
Dien hi quale van minnen hevet verleent
Om ghebruken van minnen nature
Eer al met al wert vereent
Smaket men betere suere.

- Der minnen comen troest haer ophouden versleet
80. Dat swert de avonture
Ay hoe men al met al beveet
Dat en weten ghene uren de gheburen.

XVII.

Dit nuwe iaer es ons onstaen
Dies si god ghebenedijt
Hi mach gherne den tijt ontfaen
Die van minnen hevet delijt
Ende die dan kint in sinen sinne
Dat hi pine omme hoghe minne
Gherne wilt doghen in allen tijt.

- In allen tiden moet men doghen
Die hogher minnen dienen sal
10. Ende sinen dienst in minnen hoghen
Sal hi van haer hebben gheval
Ende sal hi die nature bekinnen
Daer de minne in mint met minnen
Die hem sen ende herte stal.

Nuwe tijt ende nuwe minne
Dat wondet beide in enen gront
Dat ict over nuwe bekinne

- Dat hevet mijn herte nu ghewont
Dat die edele figure
20. Verborghen in hare subtile nature
Vore ons es soe langhe stont.

Die nuwen tiden in minnen diende
Dat scene nu herde nuwe sake
Want men vindt nu letteltiede
Die staen na rechter minnen smake
Want den wreden vreemden blivet verholen
Hoe mi mijn herte hevet verscolen
Die tijt daer ic altoes na hake.

22. nuwe tide. — 23. sceen. — 27. verstolen (?)

XVIII.

Groeter goede vore den tide
Ende groet gheloven vore dat gheven
Dies en darf nieman sijn te blide
Ons es van beiden vele ontbleven
Die vroeghe blike
Voer der minnen rike
Hebben mi verre ute mi verdreven.

10. Bi sconen dagheraden
Hoept men der lichter clierre daghe
Der minnen tonen hevet mi verladen
Ende meneghen dies ic niet en ghewaghe
Mer hi weet van hem selven diet si
Ic weet van mi
Alse die mi altoes van minnen beclaghe.

Dat seghet de dorpere ieghen avont
Sal men loven den sconen dach
Dat ic soe spade dat verstont

- Doet mi nu roepen arme owach
Waer es nu dat solaes
20. Ende der minnen paes
Daer si mi eerst scone met versach.

Hoe scone dat sijt mi eerst toende
Ende sint wert wreet es mi nu cont
Dat si mi niet en bedroech noch en hoende
Met wat wee soe ict verstont
Maer si woude mi verclaren
Ende openbaren
Dat redene doerlicht alder minnen gront.

Verlichte redene ghevet oorlof
30. Ende metter hoechster minnen raet
Met haer te doresiene alder minnen hof
Ochte daer van allen ghenoech in staet
Ghebrect daer iet
Dat ment versiet
Dat trouwe voldoe met hogher daet.

Mocht ic mi soe in trouwen houden
Dat minne niet en hadde te segghene te mi
Ende soe al dat mine met al vergouden
Ja als ic mach ghelden selc mensche ic si
40. Tierst waest een tanen
Dan soudic manen
Die minne in allen ghebrukehe vri.

Ay edele minne welc tijt wanneer
Seldi mi gheven lichte daghe

Dat miere deemsterheit worde een keer
Hoe gherne ic de sonne saghe
Ghi wet allene
Hoe ic dit mene
Ochte ic iet wille dan uwe behaghe.

50. Ay du gheweldeghe wondere minne
Die al met wonder verwinnen macht
Verwinne mi dat ic di verwinne
In dine onverwonnene cracht
Ic plach te kinnene dat verwinnen
Daer es kinnen int verwinnen
Dat mi ye alre seerst verwach.

- Noch sidi minne dat ghi ye waert
Dat weten die met u sijn in al
Ic sals gheloven en dochte ghespaert
60. Mi hevet ghelettet een ongheval
Dat ic noch niet en kinde
Dat were noch en minde
Daer mi trouwe met volhelpen sal.

- Sint ic ghevolghede in hogher trouwen
Dat mi minne soude in staden staen
Begave ic alle uren de rouwen
Ende ben in toeverlaet ghestaen
Daer ic in kinne
Dat mi noch minne
70. Met hare al een sal omvaen.

Dat es der gheweldeghe minnen sede
Dien si al saket te haerre hant
Al doetse hem cracht ende gheweldechede
Si doet hem ghenoech ende suet den bant
Dies geet van hare
Hoge mare
Ende groet prijs over alle lant.

Dien minne eerst veet dien luuctse de oghen
Met ghenoechten soe dunct hem tsine al best
80. Soe en waent hi niet dan ioye doghen
Dus trect sijt al met haerre lest
Dan comt redene de starke
Met nuwen werke
Der scout soe wert de woet ghetest.

Dat ic van minnen vele songe
Dan holpe mi niet vele maer lettelt goet
Maer dien ouden ende dien jonghen
Coelt sanc van minnen haren moet
Maer van minnen mijn heel
90. Hevet soe cleine deel
Mijn sanc mijn wenen scijnt sonder spoet.

14 Ic roepe ic claghe
De minne hevet de daghe
Ende ic de nachte ende orewoet.

XIX.

Dit nuwe iaer es ons begonnen
Nu moete ons god met minnen onnen
Dat wijt also beginnen connen
 Dat der minnen doghe
Hine levet onder der sonnen
Die der minnen genoech vermoghe.

Nuwe iaer ende nuwe daghe
Wetic dat hem wel behaghe
Die altoes gherne bliscap zaghe
10. In ogen ende in hant
Die mint hem es al wage
Hine leve in minnen bant.

Met eneghen fieren vrien moede
Selen wi bidden der minnen goede

Datse ons te hare selven helpe met spoede
Want wi hebbens noet
Die levet buten der minnen hoede
Hi es arger dan al doet.

20. Beter es de doot dan better leven
Ay minne woudi ons volgen
Dat wij boven al werden verheven
Dat nederheit es
Wij sijn te verre verdreven
Van u ontfarme u des.

- God die ghemaecte alle dinghe
Ende boven al minne es sonderlinghe
Hem biddic dat hi ghehinghe
Na sijn genoeghe
Dat minne mi minne alsoe na noch dwinghe
30. Also si can voeghen.

Dat minne can voeghen dats herde na
Maer hoe na ic ben dies niet en versta
Maer die om minnen es haest ende ga
Hi saelt noch weten
Altoos in woede hoe men minne omva
Hier en doech gheseten.

- Ay ay edele vol redenen waer moeghedu dueren
Ja edelste alre creaturen
Vercoren ter minnen naturen
40. In ghebrukene van weldighen smaken
Nuwe bliscap materie bloeyen alle uren
Sal gheweldege minne orsaten.

Ende ochte gruwelt den ghenen die sijn blent
Ende der minnen smake sijn onbekint
U vraghic wies ghi u onderwint
Ofte ghi wilt minnen segghet ic wille henen
Gherne daer si mi sent
Eest in storme eest in wenen.

Want ons orcondet de heileghe kerke
50. Hare meerre hare minderen hare papen hare clerke
Dat minne es van den hoochste werken
Ende edelst bi naturen
Al verwintse ons si verwint alle sterke
Ende hare cracht sal duren

Alsoe alle dinghen selen vervaren
Soe sal die edele minne waren
Ende haer claer gheheel openbaren
Alsoe ghi in een nuwe beghin
Met minnen de minne selt ane staren
60. Siet dit eest dat ic ben.

Alsoe minne hare lieve dus effene wegghet
Ende minne duer minnen met minnen pleghet
Ic en weet hoe het blivet ongheseget
Ende ooc onverstaen
Want dies ghelike gheen en leget
Hoe minne can lieve bevaen.

Hen allen die minnen moets ontfarmen
Dat mi minne aldus laet carmen

Ende so dicken roepen wacharmen
70. Welke tijt ende wanneer
Sal mi minne bescarmen
Ende segghen dijns rouwen si keer.

by Ic saldi warmen
Ic ben dat ic was wilen eer
Nu valle in minen armen
Ende smake mijn rike gheleer.

69. dicke. — 70. Welken. — 75. valle mi in.

XX.

Die tijt vernuwet ende te gheet
Die oude die lange hevet ghestaen
Die in minnen dienst ware gereet
Van hare soude hi loon ontfaen
Nuwen troost ende nuwe cracht
Dat hi hare minde met minne macht
Met minnen so worde hi minne saen.

- Hets onghhort te werdene minne
Die minne wilt werden hine sal niet sparen
10. Hets wesen boven allen sinne
Hi sal met al in al dore varen
De minne woent soe diepe in svader scoot
Die dienst sal wesen harde groot
Daer minnen haer werc sal openbaren.

Der ontfarmecheit cost ende de scout der wet
Gheldet de mindere int beghin

4. Na hare soudi. — 5. Nuwe. — 7. minnen mocht. — 10. alle. —
12. tsvader. — 16. minnere int ghewin.

- Na datti dese ghewout beset
Comt hi in over groot gewin
Hi werct al were wel sonder scinen
20. Hi doget al leet wel sonder pinen
Dits leven boven menschen sijn.

Die minne wilt werden hi werct groet were
Want hi niet failiert in ghenen sinne
Hi es overwonnen ende even sterc
Daer hi duer minnen minne mach winnen
Eest in sieke eest in ghesonde
In blende in cropele ende in ghewonde
Dat sal hi over scout bekinnen.

- Den vremden dienen den armen geven
30. Den sereghen troesten alse hi mach
Den vrienden gods met trouwen leven
In heligen in menschen nacht ende dach
Met alre macht boven tghereken
Dunket hem dat hem der cracht mach ghebreken
Verlaten hem vort op minnen sach.

- In groter minnen toeverlaet
Vercrighet men al dies men behoeft
Si ghevet den ongheleerden raet
Si troest den ghenen die hem droeft
40. Es sine sake in haer allene
Ende en wilti anderen troost enghene
Dats een teekin datti hare genoet.

ψ Die allene wilt minnen pleghen
Met alder herten ende alden sinne
Hi hevet al met al belegghen
Dat hi haer selven al bekinne.

XXI.

Alsoe ons de bloemen van den somere comen sijn
Daer na sijn wi der vrocht in waen
Alsoe doet die edele herte fijn
Die elken stoerm van minne wilt ghestaen
Si spreect van fieren sinne
Ic gruete u minne al minne
Ende beens fier ende stout
Ic verwinne noch u ghewout
Of ic scieter mi al inne.

10. Hoe mochte der fiere herten yet messcien
Die al toe settet omme dat si minne vercrighen wilt
En mochte haer nemmer comen indien
Wouddi volgen minne dat ghi volgen selt
Alsoet sijn moet al te male
Ay worden uwe berghen dale

Ende wij dan mochten sien
Uwe toghen al voltien
Soe quaemt ons alwale
Hi moet oec trecken sere die minne sal voltien.

20. Hare wide wijt hare hoechste hoeghe hare diepste
Hi sal in allen storme de wegghen dore sien [afgront
Hem wert haers wonders wonder cont
Dats de weelde wide te gane
Te dorelopene ende met te stane
Die hoechde dore vliegghen ende dore clemmen
Ende dien afgront dore swemmen
Der minne al minne te ontfane.

- Ay dat hoghe minne die so soete scijnt
Dat hare soetheit al andere soetheit verteert
30. Soe wondet herte ende sinne dat hi van stoorme dien
Al nuwe ontmoete beghert [si gherijnt
Dat hi en ontsiet ghene noede
Noch pine noch anxt noch dode
Hine hebbe ter minne spoet
Ay diet werct god geve hem goet
Fiere herte en was nie bloede.

- Ic late die minne al wesen datsi si
Ic en can hare welde wondere niet verstaen
Al eest dat ics ghenesen mach in mi
40. Si hevet meneghe grote gewelt gedaen
Dies moet hi hebben plaghe

21. de weghe doerzien. — 22. hars wonder. — 24. ende te doer stane.
— 28. soe zuete. — 32. node. — 34. minnen. — 36. blode. — 40. groet.

Diet hare met vreden verdraghe
Hine were met crachte hare cracht
Want die de minne nye en vervacht
Hine leefde nye vrie daghe.

- Ic gheve minnen der minnen oorlof
Nu ende altoos die wille volge haren hove
Mi es wel wee ghesiet ic weende gheweest sijn vrouwe
[int hof
Sint icse ierste coes ic leide altoe in love ic en caent
50. Nu seinen mi hare loene [ghevolghen niet
Ghelijc den scorpione
Dat toent scone gelaet
Ende na so sere verslaet
Ay wat meine selke ghetone.

- Hadde ic gheluc ter minne dat mi ye vloe
Ende mine daghe was onghereet
Ic soude noch verwinnen ende leven vroe
Daer ic nu dole in ellende te wreet
Waert tijt ic naems gherne een inde
60. Ic dole met gheninde
Daer mi de minne doet
Hare volgen sonder spoet
Ende si blivet mi te onghehende.

God geve hem allen die minnen te rechte goet gheval
Al hebbe ic ende menich man der minnen soe cleine deel
Diese al kinnen si gheven al om al
Si ghevet dien sijs an hare selven al gheheel

- Hare hadde ye die mochte
Wat holpet dat men dat dochte
70. Dat emmer wesen moet
Hare slaghe sijn alle goet
Mer die weder sloeghe hi vochte.

- Hets onghehoort nu die over minnen yet claghen
Hare name es so ghement dat men hare al verdreghet
Die si nu stoert ic rade dat sijs nu niet en ghewagen
Het es hen onbekent dien si soe niet en verweghet
Maer die fier es ende coene
Sie selve te sinen doene
Ende were met slaghe den slach
80. So siet hi noch den dach
De minne bringhet hem selve de soene.

- Die minne nemt te verdoene
Si gevet hem volle pardoene
Ende maectene haers al vri
So moghen wij segghen wel ay mi
Hoe teme wij yet te gheroene.

XXII.

Mine noet es groet ende onbekint den lieden
Si sijn mi wreet want si mi gherne scieden
Daer mi de crachte van minnen al toe rieden
Sine kinnes niet ende ic en caent hen bedieden
Dus moetic plegen dat ic ben
Dat minne bracht hevet in minen zin
Ic ben in dien dies wille ic mi ghenieden.

Wat kere men mi dade dor de minne
Daer willic duren sonder scade inne
10. Want ic versta in edelheit miere sinne
Dat ic in doege om hoeghe minne winne
Daer omme willic mi gherne gheven
In pine in raste in sterven in leven
Want ic dat gebod van hogher trouwen kinne.

4. kinnens..... cant. — 7. willic. — 8. doer. — 11. doegen om
hoge. — 13. pinen in rasten.

- Dat ghebod dat ic bekinne in minnen nature
Dat bringet mine zinne in avonture
Hen hevet vorme noch sake noch figure
Doch eest in den smake also creature
Hets materie miere bliscapē
20. Daer ic in alre tijt na hake
Dus leide ic mine daghe in meneghe suere.

Van minne en clagic ghene pine
Mi staet haer altoos onderdaen te sine
Daer sijt ghebiedt lude en stilkinē
Men canse niet bekinnen dan in scine
Hets in wonder onverstaen
Dat mijn herte dus hevet bevaen
Ende doet dolen in ene welde wostine.

- Soe vrede wostinen wart noyt ghescepen
30. So de minne in haer landschap can maken
Want si doet met begherten na hare haken
Ende sonder kinnen haer wesen smaken
Si toent hare also in een vlien
Men volgt hare ende si blivet onghesien
Dit doet ellendeghen herten altoos waken.

Spaerde ic eneghe cracht van minnen rade
Dat kinnen alle de minnen dat ic misdade
Ic mach nu meester sijn dies ic dan bade

21. mijn dage. — 24. stillekinē. — 29. wostine wert noit. — 34. volgt
ende. — 37. alle die.

- Ende soe en verwonne ic mere so grote scade
40. Nu nemic in naturen delijt
Dat mi ghevet minne ende nuwe vlijt
Dies ic niede nemmermeer en sade.

Mi swaert dat ic mi niet en can vercrighen
Int bekinnen ic en moet mi selven ontbliven
Al soude mi noch begherte therte tewriven
Ende cracht van minnen noede mi soude ontbliven
Ic en sal noch weten wat mi trecht
Ende dicke soe onsaechte wect
Alsic mi selven in rasten soude gheriven.

50. Waer iemen die mi rechte ic soude hem claghen
Over mi selven ic en caent niet wel verdraghen
Dat mi de minne leidde ye soe hoghe staghen
Ende icse nu ontmoete met soe meneghen wreedden
In hebber toe gheluc no spoet [slaghen
Inne weet ochte minne selve doet
Ic duchte der ontrouwen wreedde valsche laghen.

- Dat ic ontrouwe ontsie dat wonder cleine
Si hevet mi ghepijnt meer dan ye sceen
Want dat ic ben ghestoert van dat ic mene
60. Dat doet ontrouwe ende andere sake en ghene
Si hevet mi selke scade ghedaen
Salic haer emmermeer ontgaen
Dat sal met hogher trouwen sijn allene.

Wat hulpet mi dattic van minnen singhe
Ende mi selven mine quale linghe
Met wat noede mi de minnen bevinghe
Vore hare wout en hebbic gheen ghedinghe
Ic lie al dies hi liden sal
Dien der minnen cracht zijn herte stal

70. Wat hulpet dat ic mine nature dwinghe.

Want mine nature sal al bliven
Dat si es et dat hare vercrighen
Al maken de menschen hare wech so inghe.

68. Ic lye. — 69. Die. — 72. es ende dat. — 73. haren wech soe hinge.

XXIII.

Die tijt ghevet ons ten goede spoet
Ende wrachten wi metten spoede goet
So mochte wi verwinnen
Ende ware wi dan in hoeden vroet
So worden die onvroede behoet
Die hem noch niet en bekinnen
Want si ne weten wat sij minnen
Dus dolen wi in allen staden
Nu moete ons god beraden.

10. Ons vechten ane de kere seer
Ende werde wij metten zere keer
Soe moete wij keer doen sterven
Verstonde wij der minnen ghehere gheleer
Ende worden wi mettien ghelere gheheer

Wi souden minne verwerven
Ende in al hare rijcheit erven
Diere wij nu al te lange derven
Te onser groter scaden
Nu moete ons god beraden.

20. Wi hadden crachte groten noet
Dat wi onse node groot
Met crachten mochten verdriven
Die ons doen wederstoet ter doot
Sloeghe wi met dode wederstoet
So en mochte ons niet ontbliven
Wine souden minne genoeg gheriven
Ende ieghen alle vremde verstiven
Die ons mochte verladen
Nu moete ons god beraden.

30. Die genoeg der minnen rike wijet
Ic segge dat hi bi wike rijet
Dies gevet trouwe orconde
Want hi hare so ghelike blijt
Ende so een met dien blike ghelijet
Dat men se beide een vonde
So dat se gheen sen ghesceiden en conde
Hine woende in honghere van minnen gronde
Met allen vollen zaden
Nu moete ons god beraden.

40. Die dor der minnen hoeghe poeghet
Wat hi mettien poeghe hoghet
Dat weret hi openbare

Want hijt met allen ghetoeeghe doeghet
Ende so met vollen ghedoeeghe toeghet
Dat hi de minne ende al haer ware
Metter minnen minne ane stare
Ende met volre vriheit sonder vare
Hare diepste gewat moghe dore waden
Nu moete ons god beraden

50. Haddic mijn hoege gheslachte bedacht
Ic hadde edelen gedachten gheslacht
Ende mi der minnen al ghegeven
Gheheel met aller machte pacht
Ende vercreghe mettien pachte macht
In minnen nature een cleven
Soe mochtich minne met minnen leven
Dat mi te langhe nu es onbleven
In minen nederen daden
Nu moete ons god beraden.

60. Men vendet in minnen sale dal
Die dan vendet in dien dale sal
Die es van rike sinne
Sint minne mi ierst quale beval
Wie mi iet el bevale mi qual
Quale neme ic vor alle ghewinne
Want ict mijn naeste leven kinne
Sint mi te doelne bevolen heeft minne
In clemmene ten hoochsten grade
Nu moete ons (god) beraden.

70. Die ghereet steet te bevane waen
Hi sal met hoeghen wane bevaen
Die minne met minnen werken
Ende soe met stoerne te ghestane gaen
Ende minnen met doregane ghestaen
Ende werden even sterke
Dus nae dat ict gemerke
Dit es daer toe roept de heileghe kerke
Hen allen dies hare ghestaden
Nu moete ons god beraden.
80. Ons naken van minnen vare baer
Hets recht dat ons van minnen verbare vaer
Dies wij de minnen versinne
Die ons ghevet so claer hare waer
Ende met allen ghehelen clare waer
Leret al hare hoochste costumen
Dies wij ons selven gherne rumen
Cunne wi der waerheit vremde tumen
Jeghen der minnen gade
Nu moete ons god beraden.
90. In alder kerken clerken gewerc
Soe segghic dat en merke clerc
Hoe scone het den genen stoede
Die in minnen wrachten sterke werc
Hi worde so met dien werke sterc
Ende verwonne sonder moede
Hi soude in minnen orewoeden
Verberren in hare diepste vloede

76. na. — 82. minne versumen. — 84. ware claer. — 87. Connen. —
88 gaden. — 93. wrachte. — 96. orewoede. — 97. haren.

Ende versmelten alse caden
Nu moet ons god beraden

100. ʒ Wi sijn te gheruum in onse hoede
Ende nemen troest ten iersten spoede
Dies moet ons de minnen versmaden
Nu moete ons god beraden.
-

102. minne.

XXIV.

Die vogele singhen clare
Ende die bloemen openbare
Melden ons den tijt
Die tiersten al te male
Sweghen ende waren vale
Hebben nu groot delijt
Dat si den tijt nu hebben weder
Daer si so langhe na langhen neder
Alsoe met allen vergaen
10. Die in node van minnen sijn bevaen.

In gherechter minnen noot
Ghesmaect men meneghen doot
Dats dat ghelove mijn
Dien si gherijnt in hare nature
Dat hi in onghedure
Altoes moet sijn

- Ende in groete ongenade
Mine hulpe minne met haren rade
Der ghere ben ic een
20. Die van der minnen pine hevet in leen.

- Wat machmen hem gheraken
Dien minne dus hevet verladen
Met haerre swaerre waghe
Dien si leidde int beghin
Ende toende groot ghewin
Op hare hoghe staghe
Ende nu so hevet geworpen neder
Dat hi en waent vercomen weder
Hen si al onversien
30. Bi orewoede van minnen maget gescien.

- Wat es de naeste raet
Die hier beneven gaet
Dien minne dus hevet bevaen
Ende gebonden met haren bande
Dat hi hem gheve in hare hande
Ende altoos si onderdaen
Al den bedwange dat minnen hevet
Die eneghe pine van minnen ontseghet
Dats openbare in scijn
40. Dat hi langhe sal der minnen sonder sijn.

Van minnen benic onder
Dat en hevet mi gheen wonder
Want si es starc ende ic ben cranc
Si doet mi sijns selfs onvri altoes ane minen danc

Si doe met mi dat si ghebiedt
Mijns selfs en es mi bleven niet
Dies ic rike was te voren
Dies benic arme in minne eest al verloren.

- Beide vremde ende vriende
50. Dien ic te voren diende
Benic af ghestaen
Ere ende raste hebbic begheven
Om dat ic wille leven
Vri ende in minne ontfaen
Hoghe rijcheit ende conde
Dies mi veran heves sonde
Ic en maechs niet ontberen
Ic en hebbe el niet ic moete op minne teren.

- Ende ic ben nu begheven
60. Van alle dien die leven
Dats oppenbaer in scijn
Ochte ic in minnen
Niet en mach winnen
Wat soudic dan sijn
Ic ben nu cleine in ware dan niet
Ic ben ellendech sine versiet
Ic en hebbe raet si moet mi
Gheven daer ic bi mach leven vri

- Mi doen de vremde wrede
70. Soe ongemate lede

48. arm. — 56. verhan. — 60. alle die gene die. — 63. mach winnen.
— 67. si en moet.

In dit ellende swaer
Met haren valschen rade
Sine hebben mijns ghene ghenade
Si doen mi meneghen vaer
Want si mi met haerre blentheit doemen
Sine connen daertoe niet comen
Dat si de minne verstaen
Die mijn herte met luste hevet ghevaen.

80. Die minne wilt vercrighen
Hine late hem niet ontbliven
Hine gheve hem selven der minnen altoos
Ende hi sal pinen
Sonder finen
Omme dat sijn herte coes
Ende gheven hem selven in pine in scanden
In leet in lief in minnen bande
Soe sal hem werden cont
Dat fiere wesen in der minne gront.

XXV.

In allen tiden van den iare
Hoe dat el metten tide si
Hevet hi bliscap ende vare
Die doget ellende omme minne vri
Ende gherne dan lieve ware bi
Omme te zueten sine ellendeghe daghe
Dats noch niet en es doet roepen ay mi
Dat wesen sal dat cost de claghe
Ay ic ben al di lief wes al mi

10. Alset di behage

Die minnen wilt hi moet hem geven
In hare gewout daer sijt ghebiedt
Het si in sterven ochte in leven
Daer minne sijn wesen in versiet
Hem wert anders niet
Die in vrien troest in bedwonghene vare

4. om. — 6. zuetene. — 9. wes my. — 16. Dan in vrien troeste ende in bedwongen.

- Die minne goud ye gherne dat si onthiet
Met haren claren ware
Ay dat de minne helen hiet
20. Bringhet hare suetechheit oppenbare.

- Mi wondert van sueter minne
Dat hare suetheit alle dinc verwint
Ende sij mi dus verdoet van binnen
Ende miere herte noet soe cleine bekint
Sie hevet mi soe int wee bewent
Dies ic gevoele in caent gheloven
Die verhoelne wegen die minne mi sent
Die sijnt die mi van mi al roeven
Dat gherochte dat hoghe present
30. Der nederre stillen doet mi verdoeven.

- Hare nedere stille es onghehort
Hoe hoghe gerochte dat si maect
En si allene dies hevet becoert
Ende die minne in hare al hevet ghesaect
Ende met diepen gherijnnen so nae gheraect
Datti hem al ghevoele in minne
Alsoe sine met wondere alsoe dore smaect
Cesseert een ure tgherochte daer inne
Ay saen wect begherte die waect
40. Met uwen stoerme de inneghe sinne.

Gheneuchte loke wel de oghen
Ende plage gherne dies hi hevet

18. hare clare. — 21. van der zueter minnen. — 23. ende si. — 24. her-
ten. — 30. Die nedere stille. — 33. becort. — 34. dien minne. — 40. Met
nuwen.

- Mocht die verwoede begherte ghedoghen
Die altoos in woede levet
Want si haer alle uren daer toe ghevet
Te roepene ay minne wes al minne
Oec wecse redene die haer dat zeghet
Sich hier dit steet di noch te volsine
Ay daer redene begherte ontseghet
50. Dat quetst meest boven alle pine.
- Begherte en mach niet swighen stille
Ende redene ghevet haer claer den raet
Want sise verlicht met haren wille
Ende toent haer dat werc der hoechster daet
Ghenoechte name gherne toeverlaet
Te pleghene haers liefs in sueter rasten
So toent haer redene den hoochsten graet
Ende verlaedse metten swaersten lasten
Ay hadde ghenoechte dan redene doet
60. Si soudse wel cleine bevasten.
- Maer daer lief met lieven so vaste gheraect
Dat lief van lieven lief niet en mach
Gi lief met lieve soe lief dore smaect
Dat lief levet lief op lieves sach
Ende redene dan doet wederslach
Ende toent der onghewassenheit inne
Waer redene ye ghelieve oneffene wach
Daer wert ye seerst ghequetst de minnen
Ay te swaer es daer de slach
70. Daer lief men lief dan lief al kinne.

46. mine. — 48. di steet dit. — 58. verlaetse. — 59. doot. — 61. lieve met lieven. — 63. Ghi lief met lieve soe lieve doersmaect. — 64. levet op. — 68. minne.

Wat sal ghequetster minnen wesen
Hoe mach haer iemen raet ghegeven
Wat fisisine salse genesen
Die gherne soude der minnen al minne leven
Ende onder redene so wert verdreven
Die haer gheet met nuwen storme ane spreken
Ende toent hare wat hare es ontbleven
Sich hier dit soude di noch ghebreken
Ay wie sal mi van minnen gheven
80. Raet ende over redene wreken.

Ay wet god dat en mach nieman sijn
Die over de redene yet mach wreken
Si es selve der minnen fisisijn
Si can best heilen al haer gebreken
Die met leste volgt al haren treken
In allen weggen daer sine gheleide
Dien sal se met nuwen wondere aen spreken
Sich hier besich dit hoechste ghereide.

ⁿ Ay daer en derf gheen vreemt versoene gaen
90. Omme te versoene die vede
Ende die dit bekinnen si verstaen
Ghenoech van haren crede.

75. so uut. — 81. niemen. — 85. liste volgt al hare. — 89. darf. —
90. versoenen.

XXVI.

Al es verdroevet dach ende tijt
Dies sij al god gebenedijt
Men saelt zaen beter scouwen
Lief dat ghi mi so verre sijt
Ende aen u staet al mijn delijt
Dat sijn ghestaden rouwe
Dats wel recht miere herten licht
Daer ic bi soude leven

10. Doelt na u al
 Siet wat ic sal
Mi en es eentwent niet bleven.

Ay wat soude mi lief dan al ghi
Dat ic u niet en volhebbe dats mi
Ende ghenoech niet ne mach volgen
Gerechte minne fier ende vri
Wat men u gave dat iet men si

Dat ware u groot sneven
Want ghi wilt al minne
Met herten ende met sinne
20. Ende met gheheelre zielen
Die wanen minnen
Sonder beghinnen
Dat warensen ye die vielen.

Die coninghinne van saba
Si volgede salomoene nae
Dat was omme wijsheit sueken
Also sine vonden hadden ia
So worden hare sine wondere ga
Ende si affleerde in rueken
30. Si gaf hem al
Ende die gichten stal
Wat so si hadde in binnen
Beide herte ende sin
Daer en bleef niet in
Het wert al verswolghen in minnen.

Hets recht si hadde hem alle ghegeven
Hadse yet vermert in vrenden weghen
Onder dat arme diede
So ware hare dat hoge wonder ontbleven
40. Nu wertse al in minne tewreven
Dies derven noch vele liede
Si nemen te vroeck
Al hare genoegh

24. coninghinne. — 25. salomoene na. — 27. hadde. — 28. wonderen.
— 36. al. — 40. minnen.

Onder de ghesellen
Dies sal men spade
Der minnen dade
Van hen te wondere tellen.

50. Waer die hem ter vrier minnen reken
Ende in den weghe niet en ghebreken
Ende hen aen minnen al cleven
Ende doghen haer ellendeghe treken
Daer mach men wonders wonder af spreken
Want sien alsoe up gheven
Also omme al dore varen
Sonder enech sparen
Ochte minnen ghenoech geriven
Om anxt ter doot
Dat hen dat grote groet
Van minnen soude ontbliven.

60. Ay dus al verloren in minnen cracht
Ja ende dan al vergouden der minnen pacht
Alsoe men te rechte al soude
Dats ene die alre scoenste hacht
Ende ene onverwonne nuwe macht
Ende wel dat god al woude
Want dat rechste volgheven van minnen
Dat es dat ontbliven van binnen
Want sine connen niet al volleesten
Ende dat haer dat es saen verdaen
70. Inder hogher minnen ontfaen
Dus comense buten den gheesten.

Alse de gheweldeghe redenen der minnen op doet

Ende sien toent hare grote goet

Dat si es bi naturen

Ochte men haer genoeg in minnen doet

Dat si al dat vergelden moet

Dat wect de creaturen

Ende de doetse op staen

Ende al omme vaen

80. In herteleker weelden

Ende gheloeft hen een rike

Sonder enech ghelike

In eweliken zeelden.

By Die dus verwinnen

In storme van minne

Dat sijn gherechte heelde

Ende die iet geroen

Ende niet en voldoen

Hets rechte dat mense scelde.

72. redene. — 73. si en. — 75. gnoech. — 76. dat si dat al. —
80. herte seker. — 85. minnen. — 86. helde.

XXVII.

Men mach biden corten daghen
Merken dies somers keer
Dat moghen voglen ende liede clagen
Maer die minnen en es anders meer
Want hen es te clagene al el
Dat men der minne es so fel
Hare rike gheleer wert seer testoert
Daer men bi soude gheheert
Dat si gheclaget der hoochster trouwen
10. Ende met minnen moetsi ons bescouwen.

Ons es wel meneghe hoghe mare
Van der minnen doen verstaen
Datse overal gheweldech ware
Ende al hevet ommevaen
Ende bedwinghet al dat levet
Wie hevet minne dan diense hare ghevet.

- Dien si iet gevet hi maecht ontfaen
Doch selewij hare met sconen dienste sijn onderdaen
Ende bidden der gheweldeghe minnen
20. Datse ons hare cracht doe bekinnen.

- Hets ene herde scone bede
Te biddene om hogher minnen cracht
Maer dien si ghevet minne na minne sede
Si worptene in selke ene hacht
Dat hi ne mach meer ontgaen
Die de minnen verwint hi wert selve verdaen
Soe es hi gewacht
Ende diense ghevet voeden vertertse al tsijn in nuwer
So leert hi ane minne cracht [iacht
30. Vrede oudde ghewinnen
Ende der minnen cost in ellende bekinnen

- Dat ellende kenne ic bi geraden
Ende met pleghene niet
Die minne met kinne hevet out verladen
Hoe lede hi hem besiet
Dats hem cleine ende minne so groot
Ende die ioie die hem ierst minne boot
Ende die welde doe hi was een kint
Die minne gevet den ionghen die niet en bekint
40. Ende laet den edelen ouden dolen dellende
Daer ionghe noch dorpere nie minne en kinde.

22. minne. — 23. Met dien..... minnen zede. — 24. Ende worptene. — 26. minne. — 29. minnen. — 30. oude. — 31. int ellende. — 38. doen hi.

- Ghi ionghe ghi hebt vele verloren
Verliesdi uwe kintse ioget
So levedi out minne in toren
Daer ghi nu ionc leven moghet
Ende in weelden van minne vri
Alsoe ic al minnen ende minne al mi
Dat es nu al uwe doghet
Derre weelden den vroeden ouden luttel hoghet
50. Want si kinnen de corde van der minne iaren
Waer men sal teren ende sparen.

- Hets enech dorperre cume so dwaes
Hine weet wel wanneer hi sal
Winnen sijn goet ocht verdoen sijn aes
Al hebbe wij dat ongeval
Dat wij willen sijn alsoe een kint
Al sonder cost in ioyen ghemint
Dit es dat onse nu al
Nu rume wij der minne sale int dal
60. Bidde wi der minne datse ons gheleidde
In hare wege ende in hare hoghe ghereide.

Ic en scelde niet dat wi gherne nemen
In der sueter minne spoet
Die hare lief in minne te spaerne temen
Het en doet hem nemmer goet
Ende dies moghe wi seker sijn
Die hare lief dore minne die sijn fijn

43. kintsche. — 46. minnen. — 47. alsic. — 50. minnen. — 55. hebbe
wi. — 59. rumen. — 61. wegen. — 63. minnen. — 64. sparne. —
66. mogen wy.

- Ende beide out ende vroet
Op dat hen haeste noch licht coep wanc en doet
70. So moghense seker wesen
So dieper verdronken so hogher gheresen.
71. Die werke doen de minne in scijn
Die mint hi seget minne dat minne es dijn
Dore di en wert meer gespaert sen noch moet
Cracht noch march no herten bloet
Want in minne vonnesse es ghelesen
Soe dieper ghewont soe sachter genesen.
-

72. an schijn. — 73. dat mine.

XXVIII.

- Die vogle sijn nu blide
Die de winter dwanc
Si selen in corten tiden
Des hebbe de minne danc
Die fiere herten die hare pinen
Ghedoget hebben over lanc
Op toeverlaet van minne
Si hevet so rike gewout
Si sal hem gheven sout
10. Boven alle sinne.

Een die van hoghere minne
Wilt al minne ontfaen
Hi sal in allen sinnen
Gherne daer na staen

Dat hi de starcse doet
Van minnen wilt ane gaen
Ende altoes even coene
Wat edele minnen ghebiedt
Dat hi dies niet en ontsiet
20. Hine sijt ghereet te doene.

Ay wat sal hen dan gheschien
Die levet na der minnen raet
Want hi ne sal niemene sien
Die sine noet verstaet
Men sal met vremden oghen
Hem toenen vrent ghelaet
Want hen sal nieman kinnen
Wat node hi ghedoghet
Eer hi sine noet verhoghet
30. In orewoede van minnen.

Orewoet van minnen
Dats een rike leen
Ende die dat woude kinnen
Hine eischede haer el negheen
Die tiersten waren twee
Die doetse wesen een
Dies ic die waerheit toghe
Si maect dat suete es suer
Ende den vremden na ghebuer
40. Ende si bringhet den nederen hoghe.

Si maect den starken cranc
Ende den sieken al ghesont
Si maket den rechten manc
Si heilt dien die was ghewont
Si maect den onbekinden
Die wide weghe wide comt
Daer menech in moet dolen
Si doet hem weten al
Wat men leren sal

50. In hogher minnen scolen.

In hogher minnen scole
Leert men orewoet
Want si bringet dien in dole
Die hem wel verstoet
Die tiersten hadde ongeval
Dien doetse hebben spoet
Ende maectene al dies here
Daer minnen selve af es vrouwe
Ic ben dies wel getrouwe
60. Ende dies meer en kere.

Die minnen niet en doghen
Ic gheve hem goeden raet
Ochte si niet meer en moghen
So bidden haer doch afflaet
Ende dienen met gheloeve
In hogher minnen raet

- Ende peisen het mach wel wesen
Datter minnen cracht es groot
Hi es herde na der doot
70. Die niet en mach ghenesen
- ⁂ Die sinne es hoge geresen
Die ontfaen hevet der minnen cracht
So dat hi inder minnen cracht
Sine vonnesse sal lesen.
-

68. es soe groet.

XXIX.

Doer hogher trouwen minne
So sijn al mine zinne
In menechfoude pine
Mijn sware draghen
Sonder claghen
Werd mi wel in scine
Die ghene daer ic omme douwe
Ende doeghe so meneghen rouwe
Hi hevet mi doen verstaen

10. Dat ic met hogher minnen sal ontgaen.

Sal mi hoghe minne
Behouden minen sinne
Soe bem ic seker des
Met verstane van binnen
Dat die minnare onser minnen
Wel volmaket (es)

3. menechfouden. — 6. wert. — 8. doghe. — 12. mine. — 16. volmaket es.

Want al sijn (doen) es sonder mate
Hem en ghenoeghet voer minne ghene oersate
Dat bekinnen wel

20. Die hoghe minne dragen ende nieman el.

Die hoge minne draghen
Si selen lettcl claghen
Want lede hen overgeet
Si selen sijn alse die vroede
Altoes met diepen oetmoede
In hoge minne ghereet
Daer minne ghebiedet si verre si bi
In sterven in leven in wat soet sij
In vriheit sonder vaer

30. Dat maecte ons hoghe minne eerst openbaer.

Wat soe ons god ye onste
Hen wert nieman die conste
Gherechte minne verstaen
Eer dat maria de goede
Met diepen oetmoede
Die minne hadde gevaen
Tierst was si welt doe wert si tam
Si gaf ons vore den leuwe een lam
Si maecte de deemsterheit claer

40. Die hadde geweest donker wel menech iaer.

Die vader van aneghinne
Hadde sine sone de minne

17. sijn doen. — 18. vor minne geen orsate. — 22. luttel clagen. —
23. Wat lede. — 28. wat soe zij. — 30. hoge minne ierst oppenbaer. —
34. die goede. — 39. die deemsterheit. — 43. sinen sone die.

- Verborghen in sinen scoet
Eerne ons maria
Met diepen oetmoede ia
Verholenleke ontsloet
Die vloeyde de berch ten diepen dale
Dat dal vloyede even hoghe der zale
Doe ward die casteel verwonnen
50. Daer langhe strijt ane was begonnen.
- Ons dede elc prophete
Te voren scone beheete
Dat hi rike ware ende scoene
Die ons soude bringhen vrede
Van minnen ende machtech mede
Moyses met salemoene
Prijsden alle sine cracht besonder
Sine wijsheit ende sine wonder
Tobias ysayas daniel
60. Job jeremias ezechiël.
- Si saghen visioene
Si spraken parabolen scone
Wat ons god noch soude doen
Mer na minen zinne
Die clare vrie minne
Bleef van hen al ongheploen
Want si hadden hare zeden alse andre man
Nu hier nu daer nu af nu an
Mer maria en sprac el niet
70. Nu werde god dat versiet.

47. Doe vloyde. — 49. Doe wert. — 52. behete. — 55. mechtich. —
56. salomoene. — 57. besondere. — 58 wondere. — 70. Dan mi werde.

- David seide hem ghedachte
Van gode dat dede hem zachte
 Ende hem gebrac sijn gheest
Nochtan hetet hi van werke stare
Maer maria wracte sterkere were
 Ja hi hads wale meest
Sonder maria diene gheheel ontfin
God ende man ende iongheline
 Daer mochte men der minnen
80. Ierst clare were bekinnen.

Dat was bi diepen nyede
Dat hare dat grote gesciede
 Dat die edele minne ute wert gelaten
Dien edelen wive
Van hogen prise
 Maer overvloedegher maten
Want si el ne woude noch hare el ne was
Soe hadse al daer elc af las
 Dus heeftse dat conduut gheleit
Daer elker oetmoedegher herten es ghereit.

90. Die propheten ende al hare kinder
Offerde scape ende rinder
 Dat was hare sacrament
Si daden hem metten bloede striken
Hare sacramente waren gheliken
 Eer maria dat hoghe present

Die sone ghesent ward van den vader
Nu comt ten groten etenen alle gadere
Die brulocht es ghereet
Die de minne vint gechiert int brulocht cleet.

100. Onser vriende der propheten
Haerre doghet en doech vergheten
Si was scone ende claer
Si doecheden ellendecheit
Ende grote betterheit
Der wet wel menech iaer
Hare sacramente waren gheliken
Dat si daer voren wouden wiken
Men maghes hen danken wel
Al seggie dat marien was al el.

110. Oetmoedeghe vrie sinne
Wildi gheheel al minne
Alsoe minne haer selven levet
Ic rade u dore trouwe
Al lijddi rouwe
Vertijt alles ende beghevet
Soe werd uwe herte wijt ende diep
Soe sal u comen dat conduut dat liep
Marien sonder maten
Bidt der hogher trouwen dat sijt u vloyen late.

120. Want hogher trouwen es bevolen
Alle die oetmoedecheit dore dolen
Dat sise volleiden sal
Daer maria es met minnen een in al.

93. wert. — 97. etenne alle gader. — 99. gheciert. — 106. zacramente. — 107. woude. — 108. mages. — 114. Al lidi. — 116. u herte. — 121. dor dolen.

XXX.

Men moet in allen tiden
Der minnen wesen blide
Ende hare volgen in elken side
In allen weggen daer si gheleidt
Men moet hare leven blide
Ende den rouwe dan alsoe na ghereit.

- Die minne moets mi onnen
Ic hebbe minne begonnen
Die mi die vremde wanconnen
10. Dies mi benemen niet en moghen
Ic hebbe minne begonnen
God gheve dat ic hare moete doeghen

Sint ic mi gheve in minne
Verlies ic ochte winne
Soe steet in minen zinne
Ic wille haer alles weten danc
Verliese ic ochte winne
Ic wille staen in hare bedwanc.

1. tide. — 3. elke zide. — 4. alle. — 9. Dies mi. — 12. moet. —
13. minnen. — 15. So steet. — 17. Verliesic.

Die minne wilt behaghen
20. Hine sal hem niet beclaghen
Sijn mēechfoude draghen
Dat hi dore minne draghen moet
Hine sal hem niet beclaghen
Omme minne doghen hets al spoet.

Die minne wilt met trouwen
Hi moet de doghet bescouwen
Ende de werken bouwen
Wilt hi leven in minne bant
Dat mochte men ane scouwen
30. Die ons die minne bracht ierst int lant

Soe na quamic der minne
Dat ic begonste kinnen
Wat si algader winnen
Die hen gheheel der minnen gheven
Alsoe ic dat mochte bekinnen
So ron mi wat mi was ontbleven

Mochte mi minne ghenueghen
In ghingher mi toe voeghen
Dat alle mine aderen loeghen
40. Doe quam de redene ende dede mi sien
Sich waer du di wils voeghen
Ende wat di eer noch moet ghescien.

Mi maecte rike ierste de minne
Si dobbeleerde mine sinne

Ende toende mi alle ghewinne
Twi vlietse nu wech also een truwant
Si dobbeleerde mine sinne
Nu dolic in der vremder lant.

50. Het es wel swaer te bestane
Van minne in redene te gane
Doch steet daer af te ontfane
Die minne gheheel sal mense ghewinnen
Van minne in redene te gane
Es onghelhort ende te swaer ten sinnen.

- Minne ghinc mi minne al spanen
Mi dunket nu het was een tanen
Also ic woude minne al manen
Seide redene wiltu nu wenschen
Het was van minne een tanen
60. Ghedinke dattu noch best een mensche.

Soe dede mi redene leede
Het dochte mi ene veede
Dat si mi nam dat ghereide
Dat mi minne hadde selve ghegheven
Het dochte mi ene veede
Doch dede mi redene waerheit leven.

Die hoghe caritate
Die mi minne toende in ghelate

- Doe si mi sonder mate
70. Mijn herte te hare nam gheheel
Wat si meinde int ghelate
Heeft si mi nu ghetoeft een deel.
- Al hevet mi minne verbolgen
Nochtan moetic hare volgen
Want si hevet al verswolgen
Die ziele uut mier herten gront
Ic wille gheheel hare volgen
Hoe mi redene hevet gewont.
- Men mach bi redene ghewinnen
80. Gerecht gebruuç van minnen
Daer redene claer mach bekinnen
Dat men hem beiden hevet genoeg gedaen
Gerecht gebruiken van minnen
Laet redenen dan van minnen ontfæen.
- God gheve hen alle die minne
Dat si der redene hulde gewinnen
Moeten daer si bi moghen bekinnen
Hoe men der minnen gebruiken sal
Ane der redene hulde ghewinnen
90. Leighet ons van minnen volmaectheit al.

69. Doen. — 70. te male haer nam. — 74 en 77. haer. — 76. miere.
— 79. redenen. — 80. gebruiken. — 84. redene. — 85. hem allen die
minnen. — 90. Leghet.

XXXI.

Om grote minne in hoghen ghedachte
Willic wesen al mijn tijt
Want si mi met haerre groter cracht
Mine nature maect soe wijt
Dat ic mijn wesen al verpachte
In de hoghe geboert van haren gheslachten
Alsoe ic wille nemen vri delijt
Soe werpet si mi in hare hachte.

10. Ic waent wel liden sonder scade
Dat ic in minnen dus ben bevaen
Wiltsi mi al de nauste pade
Van haren weghe doen verstaen
Alsoe ic mi wane rusten in hare ghenaden
Verstoermt si mi met nuwen rade
Dits een wonderlec verslaen
Soe si meer mint soe si meer lade.

2. minen. — 3. harer groter cracht. — 6. geborte van haren geslachte.
— 7. Alsic. — 11. die nauste. — 12. wegen. — 13. ic nu. — 14. Verstormt.

- Dit es wonder groot te verstone
Der minnen nemen ende hare gheven
Also si mi gheeft troest te ontfane
20. So werdet vruchten ende beven
Der minne bidde ic ende mane
Dat si de edele herten spane
Datsi in minnen doen dus leven
In nederen twifel in hoghen wane.
- Troest ende meslone in enen persoon
Dats wesen van der minnen smake
Al levede die wise salemoen
Hi liete te ontbendene soe hoge sake
Wine werdens berecht in gheen sermoen
30. Die sanc verhoget allen toen
Die tijt daer ic altoos na hake
Hevet in hem selven noch den loon.
- Haken beiden merren langhe
Na dien tijt die selve es minne
Doet versmaden vremden ghemanghe
Ende toent verlies ende grote ghewinne
Fierheit radet mi dat ic hanghe
Soe vaste in minne dat ic bevanghe
Een wesen boven allen sinne
40. Die toen verhoget alle sanghe.
- Die toen die alle sanghe verhoghet
Dat meyn ic minne in hare gewout

19. Alsimi. — 21. minnen biddic. — 23. doene. — 24. twifele ende oec in wane. — 27. de wise. — 36. groten. — 39. alle zinne.

Ic segs een luttel en doech ghetoeghet
Den vremden herten die sijn cout
Ende cleine omme minne hebben ghedoghet
Sine weten niet dat minne vertoeghet
Hare rike den fieren die sijn stout
Ende in die minnen werden ghesoeget.

50. Ghewout van minnen die al verwint
Die es te verstane onghehoert
Ende bi in dole verre bekent
Ende een vrede die alle vreden stoert
Den vrede die men in minnen ghewint
Daer men hare wesen al met versint
Die wert ghesoeghet in hare confoert
Die hem met minnen in minne dus mint.

- Die dus in minnen wilt vervaen
Hine sal ontsien noch cost no scade
Noch pine hi sal met allen staen
60. Int alrenauste van minnen rade
Ende met hoghen dienste sijn onderdaen
In al hare comen in al hare gaen
Die dit op minnen trouwe dade
Hi soude in minnen al minne volstaen.

46. vertoget. — 47. In hare. — 48. ghesoget. — 50. onghort. —
51. bekint. — 52. die alle vrede. — 54. haer. — 55. confort. — 58. no
cost noch. — 62. al haer comen in al haer.

XXXII.

Tsiaermeer ontspringhen ons de bloemen
Ende andere crude menechfout
Oec salmen die edele herten doemen
Die leven in minnen ghewout
In minnen settic mijn behout
Ende mine gewout in hare hande
Van haer en eyschic ander scout
Dan ic al blive in haren bande.

- Die nu droeghe bant van rechter minnen
10. Alse men wel minnen sculdich ware
Dies souden hen saen onderwinden
Die wrede vremde al oppenbare
Si doen hem meneghe grote vare
Dien die staen in hogher minnen hoede
Maer wat si hen doen te sware
Gode danc dat es ten cleynen spoede.

1. Tsaermeer. — 3. herte. — 9. gerechter. — 13. menegen groten.
— 15. hem doen. — 16. God danc dat es te cleinen.

- Die hogher minnen dienen sal
Hi ne mach ontsien en ghene pine
Hi sal hem gheven al omme al
20. Omme hogher minnen genoeg te sine
Ende es dat sake dat hi yet fine
Soe mach hi wel de waerheit kinnen
Dat hi meer ne wordet in seine
Meester van gherechter minnen.

- Minne es meester menegher dinc
Si ghereet suer ende suete
Sint ic van hare ierste smake ontfinc
Lighic altoos op hare voete
Ic bidde hare dat haer ghenoeghen moete
30. Dat ic dor hare eere drage
Quale ter doot al sonder boete
Ende ics den vrenden niet ne clage.

- Die den vrenden dade cont
Wat men verdraghet omme minnen eere
Hine maecte hare therte wel onghesont
Ende quetse hare nature seere
Want sine verstaen men noch meere
Want men dore rechte minne moet doghen
Avonture ende sware kere
40. Ochte si in hare minne sal hoeghen.

Die minnen wille wel genoeghen
Ic rade hen dat si niet en sparen

27. ierst. — 28. Lighic. — 30. dore hare ere. — 32. en claghe. —
37. min noch mere. — 38. Wat. — 41. willen.

Ende si hare wesen daertoe voeghen
Dat sij met nyede in storme dore varen
Ane haren danc dien merkaren
Die soe staen na hare pine
Wat sise dan moghen swaren
Hen steet altoos vri te sine.

50. Vriheit mach men wel bekinnen
In joesten ende in hogen daet
Die met fierheiden dorevaert van sinne
Daer stoerm van minnen hem ieghen staet
Want men in joesten prijs ontfaet
Daer men bi minnen werdech scine
Minne es so riken toeverlaet
Hets recht dat men doer hare pine.

60. Die enege pine ontsien in minnen
Seker sine moghen niet verstaen
Wat de ghene moghen winnen
Die minnen altoes sijn onderdaen
Ende van hare sware slage ontfaen
Daer si al onghenesen ane bliven
Ende hoghe up risen ende neder slaen
Ende si der minnen ghenouch gheriven.

Traghen herten ende nederen sinnen
Hen blivet verborghen tgrote goet
Dat de ghene wel bekinnen
Die leven in minnen orewoet

44. doervaren. — 45. diere merkaren. — 59. die gene. — 62. ave
bliven. — 64. genoech. — 67. die gene. — 68. oerewoet.

70. Want si doen menech scoen ghemoet
In stormen ende in avonturen
Hets recht dat si hebben spoet
In der minnen hoge nature.

- God geve hen spoet die daer nae staen
Dat si der minnen willen behaghen
Ende gherne dore haer ontfaen
Groten last met swaren waghén
Ende altoes vele omme hare verdraghen
Dies si de minne werdech kennen
Ic onste hen wel dat si noch saghen
80. Die wise wondere vander minnen.

73. hem. — 77. om haer. — 79. soghen.

XXXIII.

Die tijt vernuwet met sinen iaren
Die daghen lichten die donker waren
Die minne begeren ende moete ontbaren
Hets wonder datse niet en vervaren.

Dit nuwe iaer es comen in
Die hevet ghekeert sinen sin
Daer hi ne wilt sparen meer noch min
Voer minnen sine pine wert al ghewin.

- Maer die enege pine vore minnen spaert
10. Ende alsoe sine nederheit openbaert
Ende in vremden genoechten hem soe bewaert
Hets recht dat hi in dienste verswaert.

Maer die van minnen sijn gheboren
Ende te haerre naturen sijn vercoren
Sine sparen en ghenen pine daer voren
Si leven altoos in heileghen toren.

- Dien hogher minnen nature gherijnt
Hi es die altoos gherne pijnt
Alsoe aen sine werken wale scijnt
20. Het dunct hem emmer onghelijnt.

Dat ware den finen mensche scade
Datti bi vremden nederen rade
Liete te werkene de hoge dade
Die hongher gheven in minnen zaden.

Sat ende hunger beide in een
Dats der vrier minnen leen
Alsoe ye den ghenen wale sceen
Die minne met hare naturen ghereen.

- Dat sat comt minne men canse ghedraghen
30. Dats hunger houtse op dats een claghen
Hare scoenste verlichten sijn sware waghen
Hare scarpste storme sijn nuwe behaghen.

Hoe maect der minnen coemste sat
Men smaect met wondere dat sies dat
Si doet besitten hare hoochste stat
Si ghevet hare rijcheit dien groten scat.

- Hoe maect hunger der minnen ophouden
Sine connen bekinnen dat si souden
Noch niet gebruiken datsi wouden
40. Dat doet den hongher menechfouden.

Hoe maect verladen der minnen verlichten
Menne can ontfaen hare grote gichten
Ende menne can hare gheen ghelike dichten
Soe ne weet men waer gheduren stichten.

Hoe doetse behaghen storm ende slach
Die edele minne nacht ende dach
Want men niet els gheplegen en mach
Dan toeverlaet op minnen sach.

50. Nu ic bevele der heileger minnen
U allen die minnen wilt bekinnen
Ende daer voer en spaerd in ghenen sinnen
Met nuwen vlite te woenene daer binnen.

Met nuwen verlichten hebt nuwen vlijt
Met nuwen werken sat nuwe delijt
Met nuwen stoerme nuwen honger so wijt
Met nuwe verslinden nuwe eweliken tijt.

43. Men can haer geen gelijc gedichten. — 51. spart. — 52. Met
uwen. — 53. Dat nuwe.

XXXIV.

In allen tiden nuwe ende out
Si hi der minnen onderdaen
De somer heet den wenter cout
Die minne van minnen wilt ontfaen
 Hi sal met vollen dienste staen
 In hoger minnen hantieren
 Soe wert hi minne met minnen saen
 Dat en mach hem niet failieren.

10. Suer ende donker ende overwreet
Sijn der minnen weghe in haer beghin
Eer selc met minnen dienste gesteet
Failieert hi dicke ane den sin
 Daer hi waent verliesen hets al gewin
 Waer bi mach men dat bekinnen
 Dats die en sparen meer noch min
 Dan al hen gheven in minnen.

Die meneghe twifelen ane de minne
Dies hem die arbeit dunct te swaer

1. Tide. — 3. Den somer heet de winter. — 8. faelieren. — 9. donker overwreet. — 11. met dienste der minnen gesteet. — 12. Faeliert. — 15. spart. — 16. Dan hem al geven. — 17. twivelen.

- Ende si ten eersten niet en nemen inne
20. Si dinken soutsu dolen daer
Ware hen de loon vore de oghen claer
Die minnen ghevet ten inde
Ic dar wel segghen openbaer
Si doelden hare ellende.
- Noch nie en wert sake in minnen verloren
Die men doer minne ye ghedede
Minnen geldet emmer na ochte voren
Minne es altoos der minnen mede
Minnen kent met minnen der minnen sede
30. Haere nemen es altoos gheven
Minne ghevet met hare behendichede
Wel meneghe doot int leven.

- Hets oversuete in minne verdolen
Hare welde wegghen die minne doet gaen
Het blivet den vremden wel verholen
Maer die met waerheiden minnen gestaen
Si selen met minnen in minnen doer gaen
Al dat rike daer minne es vrouwe
Ende al dat heerscap met hare ontfaen
40. Ende dore smaken hare edele trouwe.

Die smake die trouwe in minne ghevet
Wie el iet seget dat weelde sij
Die hevet ye sonder weelde gelevet
Na dien dattic versinne mi

20. soutsu. — 21. die loen vore die ogen. — 34. wege. — 39. eerscap.
— 41. in minnen.

Want hets hemelsche genoechte vri
Te vollen sonder gebreken
Du mi al lief ende ic al di
Daer nes gheen ander spreken.

50. Die dus in minnen sijn worden een
Ic mach wel swighen hoet hen steet
Noch sien noch spreken dats mijn leen
Want ict met wesene niet en weet
Hoe lief daer lief al omme veet
Ende ghebruken een gheven
Wat wondere eest dat mi rouwe versleet
Dat mi dat noch es ontbleven.

- Dat ic der minnen ye ure ghebrac
Berouwet mi sere dan nes wonder niet
Met rechte doeghics onghemac
60. Dat ic mi ye so neder liet
Want mi de minnen al goet onthiet
Ochte ic ye so hoghe gedachte
Te werkene int rike dat si mi hiet
Int hoochste van haren ambachte.

Dat rike daer ons de minne toe riet
Ende tambacht dats ons werken hiet
Dats minnen plegen ende anders niet
Met al den dienste die daer toe gheet
Die dit met trouwen wel versteet

51. dats mi. — 58. dat en es. — 59. dogics. — 66. dambacht dat si.
— 69. Die dit.

70. Te werkene in allen zinne
 Hi est dien minnen al beveet
 Ende hi wert al een in minnen.

Hiertoe so manic alle de fine
Die minnen met minnen willen ghestaen
Aldus in minnen dienste te sine
In al haer comen in al haer gaen
 Hare opheffen haer nederslaen
 Si hem al even soete
 Soe werden si minne met minnen saen
80. Dies ons god hulpen moete.

70. alle zinnen. — 71. Hi eest. — 72. al in minnen

XXXV.

Die tijt es donker ende cout
Dies droeven voghelen ende dier
Die herten doeghen el menechfout
Die kinnen hare nature fier
Ende hen dan minnen ontbliven sal
Wie oprijst ic blive int dal
Van rike troeste onberaden
Met swaren waghén altoos geladen.

10. Die waghe es mi al te swaer
Die niet en leget bi gere noot
Hoe mochte een herte gedueren daer
Die liden moet soe meneghen doot
Alsoe hi ghesmaect die hem bekint
Altoos van minnen al onghemint
Ende al ontseget wien si ontfæet
Hulpe ende troost ende toeverlaet.

- En wilt minne mi minne niet ontfaen
Wat soudic dan ye gheboren
Ben ic vore minnen dus ontdaen
20. Soe ben ic sonder waen verloren
So maghic claghen wers na wee
Al minen tijt vordane meer
So ne hopic niet voer eeneghe geval
Sint minnen mi dus ontbliven sal.
- Ic toende minnen mine pine
Ic bat hare dat siere hadde genade
Si dede met ghelate in seine
Dat sijs en hadde wille noch stade
Wat mi gesciet dats haer al een
30. Hoe si mi ye in onsten sceen
Hebben mi hare vremde kere ontgheven
Dies moetic nachte bi dage leven.
- Waer henen es minnen in vender niet
Minne hevet mi alle minne ontseget
Waer mi dat ye bi minnen ghesciet
Dat ic eene ure hadde ghelevet
In haere hulde hoe soet mi staet
So sochtic aen hare trouwe afflaet
Nu moetic swighen doeghen ende duren
40. Scarp ordeel met nuwen uren.
- Die vonnessen doen mi bederven
Dat minne mi dus ontbliven moet

22. vort ane mee. — 24. Sint mi minne dus. — 25. toende der minnen. — 28. wille no stade. — 30 ye onsten gesceen. — 33. minne en vinder. — 34. al minne. — 37. hulde soet met mi.

Al woudic omme hare hulde werven
Daertoe ne hebbic gheluc no spoet
Mestroest hevet mi so wederstaen
Ic en can confoert en gheen ontfaen
Die miere herten ontkeren mach
Dien onghehoorden weder slach.

- Minne ghi waert daer te rade
50. Daer mi god mensche wesen hiet
Ghi meynet mi in onghenaden
Si al uwe scout wat mi ghesiet
Ic waende van minnen geminnet sijn
Ic ben ontseget dats mi in seijn
Mijn toeverlaet mijn hoge waen
Es mi te rouwen al vergaen.

- Soe suete nature alse minne sij
Waer mach sij nemen vremden nijt
Dien si alle uren sticht op mi
60. Ende mier herten gront met stoerme dore snijt
Ic dole in deemsterheit sonder claer
Buten vrien troeste in vremden vaer
Ghevet minne den edelen fieren minne
Ende voldoet in mi al uwe beghinne.

Minne hevet mi rechte loos ghedaen
Ane wien salic nu sueken raet
Dats ane trouwen wilt si mi ontfaen
Dat si mi omme hare hoge daet

- Vore minne gheleiden dat ic haer mochte
70. Mi al up gheven ochte sijs iet rochte
Inne bidde hare troeste noch rade en ghene
Dan si mi hare bekinne allene.

- Ay minne doet al uwe ghenoege
Uwe recht dat es mijn naeste troest
Ic wille met al mi daer toe voeghen
Het si ghevanghen ochte verloost
Uwen liefste wille willic vore al
Gestaen in quale in doed in mesval
Ghevet minne dattic u minne bekinne
80. Dats rijcheit boven alle ghewinne.

71. In bidde haer troest. — 72. si mi bekinne. — 73. genoegen. —
76. verloest. — 78. in dode.

XXXVI.

- Hoe dat iaer hevet sinen tijt
Die minnare sijt
Houdet soe uwen vlijt
Dat u sake ne si te inghe noch te wijt
Maer al ghemate
Wat minne met u doe ochte late
Wedert si scade soe bate
Want dat sijn ghelate
Daer minne omme benedijt
10. Uwe zate
In de minne.
- Dien minne ye ure benedide
Si als te tide
Droeve ende blide
Ende emmer ane der minnen side
Ende hi sij altoos ghereet
Daer hi der minnen wille weet

2. minnaren. — 4. uwe zake. — 12. minne ure. — 13. si alse.

20. In lichte in wreet
In lief in leet
Dat welde wide
Hi ommeveet
In die minne.

- Die de wijdde van minnen wilt ommevaen
Hi sal minne verstaen
Hare comen hare gaen
Hoe minne minne met minne sal ontfaen
Met altemale
Sone hevet die minne vore hem ghene hale
Sine toene hare wijdde haere hoechste zale
30. Die hevet voldaan
Wet alle wale
Met sier quale
In de minne.

- Dien minne sine quale sal ghenesen
Sal minnen wesen
Na hare ghetesen
Met toeverlate boven al verresen
Na minne fine
Hi doget al leet wel sonder pine
Omme hoegher minne ghenoech te sine
40. Hi doet in scine
Dat hi sal lesen
Al die vonnessen fine
In de minne.

- Vonnesse van minne
Gheet diepe binnen
Met inneghen sinne
Die en mach gheen neder herte ghewinnen
Die vore minnen yet spaert
Maer die fierlike dore vaert
50. Al der minnen aerd
Daer minne met minnen minne ane staert
Omme sijn verwinnen
Blijft hi verclaert
In die minne.

- Ay creature
Ende edele figure
Doeget avonture
Ane ziet uwe recht ende uwe nature
Die emmer minnen moet
60. Ende mint der minnen beste goet
Omme hare te ghebruke doet scoen ghemoet
Soe hebdi spoet
En spaerd ghene ure
Eer ghi voldoet
In die minne.

Die minnen raet
Na minne verstaet
Ende bi minnen ane vaet
Omme minne meneghe rike daet

70. Al sonder keer
Men sijn dan minne es hen groet seer
Dies toent hen minne hare rike gheleer
Nuwe emmermeer
Sonder verlaet
Blivet hi gheheer
In die minne.

Maer die van minne raet ontseget
Daer trouwe in leget
Ende dien pine verweghet
80. Ic gelove dat u noch treghet
Ende om niet
Want ghi niene daedt dat minne riet
Ende minne met minne u minnen onthiet
Ende ghij dat vliet
So blivet ontweghet
Des die minne versiet
In de minne.

Dien minnen versiet met wat dat si
Leve alsoe vri
90. Altoes daer bi
Alse ic al minnen ende minne al mi
Fier ende stout
Maent hi al minnen minne voer scout
Dies ghevet si rijcheit menechfout
Si es heme alles hout
Allene hi
Hevet volle ghewout
In de minne.

100. Die minnen es bi haer selven goet
Wat si hem doet
Si maectene vroet
Hoe minne maect minnen hoeghen moet
Doet hi hem weten
Soe dat hijs meer en mach vergheten
Soe heeftene minne met minnen beseten
Wats hem geweten
Bider minnen woet
Wert hi al gheten
In de minne.

110. Ay waer es minnen dan
Alse mense ne can
Vinden selc man
Die toe set al dat hi ye ghewan
Ende nochtan minnen niet en vent
Dattene de minnen in wee so went
Ende hem minne minne sent
Ende dat hire niet ne kent
Maer dien sijs wel an
Hi hevet saen ghehent
In die minne.

120. Minne es aldaer
Ghinder in weet waer
Vri sonder vaer
Dat mi minnen niet en es oppenbaer

Dat doet mi anghe
Ende noch meer hem wee die vaste anghen
Ane minne in overswaren bedwanghe
Maer dat en duerde niet langhe
Ghave minne al claer
Hare ommevanghen
130. In de minne.

Nu moete god de ghene beraden
Die gherne voldaden
Na der minnen gaden
Ende die diepe woestine willen dorwaden
Nader minnen lant
Daert dicken ten sorghen hem es bewant
Ende alles der minnen gaen in hant
In sware bant
Dus houtse minnen verladen
140. In staden brant
In die minne.

Dats minnen pant
Daer minnen met minnen trouwe in vant
Ende alle pine omme minne verslant
Suete ende onghehant
Die volle zaden
Werden hem becant
In die minne.

XXXVII.

Het sal de tijt ons naken sciene
Dat ons de somer sine baniere
Set op met bloemen meneghertieren
Dies werd verblijdt de meneghe fiere.

Want ons de daghen werden lanc
Ende die voglen hoghen haren zanc
Dien minne doet suete al sijn bedwanc
Hi mach hare segghen lieven danc.

10. Ic dancte u oec minne haddijs verdient
Met alle alse een uwer armer vrient
Maer sint ghi mi ierst in u ioc spient
Haddi ye mijn gheluc ontsient.

Du doet goet den ghenen dien ghijs ont
Mi scijnt dat ghijs ghedoghen en cont
Dies droevet mijn herte dies claget mijn mont
Dies es mine cracht wel onghesont.

- Waerdi minne minne alse ghi wel sijt
Waer soudi nemen vremden nijt
Daer ghi den gonen met dore snijt
20. Die u gevet cussen in alre tijt.
- Ya ghi sijt al minnen ghi sijt so vroet
Uwe name es minnen ende van prise soe goet
Hets emmer ghenoech al dat ghi doet
Wie dats blivet in den wedermoet.
- Uwe name verciert uwe ghelaet verscoent
U ophouden verteert uwe gheven croont
Hoe sere ghi ons hebt ghehoent
Met enen cussene ghi al volloent.
- Dus es minnen were boven al ghedregen
30. Ende al met haren streken belegghen
Hare waghe hevet alle waghe verwegghen
Haer en es gheen vlien men ga haer iegghen.
- God moete de minne benediden
Die wilt late hem el minne vrien
In mach hare wondere noch ialosien
Te minen wille niet vele belien.
- Sint ghi al minne met minne vermoghet
Ghevet mi doer minne dies minne hoeghet
Te ghebrukene doer uwe hoochste doghet
40. Doch hebdi verteert al mine ioghet.

19. den genen met doersnijt. — 21. minne. — 27. u geven. —
33. ghebenediden. — 36. En te. — 37. met minnen. — 39. hoeste.

Minne wilt dat minnen al minnen met minnen mane
Si hevet opgheset hare hoochste vane
Daer bi leert men hare werken ghedane
Met claerre waerheit sonder wane.

Ghi edele keert u in minne ghestichte
Ende verciert u metter waerheit lichte
Dat u ghene demsterheit aen en vechte
Ghine pleget uwes lieves in minnen rechte.

Minne wilt al minnen van edelen fieren
50. Ende datse hen met werken concordieren
Ende met memorien jubelieren
Ende met ghebrukene in hare juweren

Lof si der minnen ende ere
Haerre groter cracht ende haerre riker ghelere
Ende si moetse alle troesten van haren zere
Die gherne voldoghen in minnen kere.

44. warheit. — 45. minnen. — 47. en ghene. — 48. liefs. — 50. concordieren. — 51. iubilieren. — 53. eere. — 54. grote cracht ende haer.

XXXVIII.

Alse ons de linten wert gheboren
Soe es men scoenre tijt in waen
Dat bloeyen sal gars ende coren
Daer de meneghe op mach vervaen
Selc hevet op toeverlaet ghedaen
Dies hem bleef int herte toren
Maer die minnen met minnen wilt bestaen
Hi comt te sinen best te voren.

10. Oec bloeyen in den zomer bloemen
Vele daer cleine aen es belanc
Wij willen ons ter minnen noemen
Die nie gherechte minne en dwanc
Selc maket van minnen nuwen zanc
Ende wilt hem ghelucs van hare beroemen
Dien minne doet goet hi weets haer danc
Van hare hebbic el cleine dan doemen.

Ay na dien dat die minne ghehinget
Dat ic clage doemen ende herten noot

- So ne hebbic voer haer gheen ghedinghe
20. Mijn recht es cleine haer cracht es groot
Men zeghet de zwane alse hi de doot
Ghesmaken sal dat hi dan singhet
Want soe ye minne van mi ghehood
Dat willic dat si al volbringhe.

- Ay minne al houddi mi dus swaer
Dat mi de tijt verswaret al
Ghi gevet uwen caren openbaer
Uwe clare wondere al openbaer
Ay dicke en wetic wat ic sal
30. Alse ghi mi houdet soe wee in vare
Wie met u clemt ic blive int dal
Mi gruwelt dicke hoe icke vare.

- Ay minnen die doch mochte vergheten
Dat grote leet dat gi ons doet
Ende wat ghi den meneghen hebt geweten
Den enen wreet den anderen goet
De selke besitti in uwe woet
Dat hi van binnen al wert gheten
Die selke sijn saechte van u ghevoedt
40. Ende sijn van u doch onbeseten.

Van minnen machmen wonder spreken
Haers wonders werke wat dat si
Si toent met liste den selken hare treken
Alse ic al di ende du al mi

19. Soe hebbic vor haer en geen. — 23. gheboet. — 25. houdi. —
32. hoe ic. — 35. menegen. — 37. selke.

Si comt den zelken zaen soe bi
Dat sine gherijnt op therte breken
Ende selken laetse haer al vri
Dus canse ontweghen ende weder reken.

Te niete werden al in minne
50. Dat es dat beste dattic weet
Van alden werken die ic kinne
Al weetict mi wel onghereet
Ende die de minne met niede dan besteet
Al sonder herte ende sonder sinne
Ende minnen dan niet met niede versleet
Dats cracht daer men bi minnen ghewinne.

Voert ane meer wien lief wien leet
Die de minne met niede can ontghinnen
Sine can verweren die storme heet
60. Hine wone ghelije met haer daer binnen.

45. selken saen so bi. — 47. Ende selke. — 49. nieute. — 52. al wetie.
— 53. dan met niede. — 55. dan met minnen niede. — 56. minne. —
57. Voer ane.

XXXIX.

Al meest sijn alle creaturen
Bedwongen van den winter cout
Vele meer die mint es bi naturen
Bedwonghen in minnen ghewout
Die van sinne ware fier ende stout
Ende al woude avonturen
Dat suete metten zueren
Maende minne vore scout
Hi soude minnen al met minnen berueren

10. Wie mach der minnen rueren prisen
Diet wel versteet hi gevet haer prijs
Den selken gevet si al aes van sisen
Selcken maecse van aes al sijs
Si maect den ongheleerden wijs
Ende si ontwijst den wisen
Si doet den nederen risen
Alse dit es mijn zuete amijs
Ende voetene met haerre spisen.

2. wintere. — 9. minne met minnen al berueren. — 13. maect se van
aes al tsijs. — 15. wijsen. — 18. vuetene.

- Der minnen zeden en can bekinnen
20. En gheen man die nie was soe vroet
Si wondet den ghenen dat herte binnen
Die nie na minnen bant en stoet
Die gherne bi minnen levede behoet
Dien bringet si al uten sinnen
Ende die gherne al minnen
Gebrukede hout si sonder spoet
Soe dat hise waer en weet ontghinnen.
- Dien dusdane minnen seden genoeghen
Hi griper ane ende wachte hem wel
30. Dat hem al heffene wale voeghe
Wat minne hem scijnt soe traghe soe snel
Het waent selc minnen doer sijn spel
Si es hem soe onghevoeghe
Met wat wee sine sloeghe
Hine conste nochtan ghedoen niet el
Dan dies hem minne ghewoeghe.
- Omiere ende sware avonture
Hebbic ghedoghet meneghen dach
Mi sijn alle die zaken suere
40. Die ic ye met oghen zach
Hoe mochtics hebben goet verdrach
Mi houdet wale wee in suere
Die minnen suetse boven alle nature
Ende die al gheven mach
Mi gruwelt hoe ic ghedure.

28. minne zeden. — 32. sulc. — 37. Omire. — 42. int suere. —
45. gruwelt dat ic.

- Ic sal die minnen laten wesen
Van minen thalven wat si wilt
Selc waent sine vonnesse in haer lesen
Si hevet zaen sijn gheruchte verstilt
50. Ende saen al sijn ghelof onthilt
Daer hi bi was verresen
Si can na hare ghetesen
Wel scermen onder den scilt
Al en maghes nieman ghenesen.
- Hoe ic minnen el hebbe gevaren
God geve hem goet die minnen plien
Ende die in haren lichten ende in haren swaren
Wel connen volgen ende vlien
Die beiden mach na goet ghescien
60. Ende minne nu wel can sparen
Si sal hem openbaren
Die beiden mach tote dien
Dat minne al sal verclaren.
- Ic weet wel hads die minne stade
Si troeste minen droeven moet
Ende docht hare van mi yet scade
Dat si mi dus verderven doet
Met groten wee al sonder spoet
Houdet si mi buten rade
70. Sine doe mi zaen ghenade
Ende make mi haers bat vroet
Si comt mi lichte te spade.

46. minne. — 47. minentalven dat si. — 48. Sulc. — 49. verstelt. —
55. Hoe ic in minnen.

Hoe nauwe ic dole in minnen pade
Ende mi hare conde es al te lanc
Hoe diepe ic wade in hare ghewade
Ic wille hare alles weten danc
Want mi es mijn al ane hare belanc
Salic vol clemmen hare grade
Want wat soe ic elder dade
80. Mijn hongher bleve al zwanc
Sine gave mi vol hare zade.

Dus blive ic ane der minne side
Wat so mi ghesciet der na
Haers hongers rouwe haerre saedde blide
Begherten neen ghenoechten ia
Die fiere gheven slaghen eer minnen sla
Soe comt hi scone ten stride
Die de minne besteet met nide
Hoe welt dat hem verga
90. Hi sal bevaen hare wide.

⁊ Ic rade den fieren die de minnen besta
In sinen ionghen tide
Dat hier niet en mide
Hine sie dat hise volva
Eer si vore hem lide.

76. haer. — 82. blivie ane der minnen zide. — 84. haerre zade. —
87. te stride. — 91. minne. — 94. hine siet.

XL.

Alse ons dit nuwe iaer ontsteet
Soe hoept men dat saen comen sal
Die tijt daer menech op verveet
Die groeyen doet berch ende dal
Doch es die bliscap onghereet
Soe es hem oec die ghevet sijn al
Op hoger minne scone beheet
Eer hi verlinget die verheit der minnen.

10. Die sal die snelle wesen dan
Die sal verlinghen verre minne
Die fiere die neemt dies minnen hem an
Ende levet bi rade ende werket bi zinne
Ende toe set wat hi ye ghewan
Soe dat verlichte redene kinne
Datti voer minnen niet sparen en can
Hi sal verlinghen die verheit der minnen

Dat ons de minne soe verre si
Die ons met rechte soude sijn soe na

4. groyen. — 7. minnen. — 9. Wie. — 16. die vriheit.

- Dat scijnt meneghen ende mi
20. Die up vremde troeste verva
Die fiere van minnen leve also vri
Dat hise met selken storme besta
Al toter doet ochte nae daer bi
Hochte hi verwint de cracht der minnen.

- Die dus verwint der minnen cracht
Hi mach sijn kimpe wel bekint
Want men leest van der minnen macht
Datsi alle andere dinc verwint
Die vroede vergelden al der minnen pacht
30. Ende sie dat hijs soe scoene beghint
Altoes met stoerme van nuwer iacht
Ochte hi verwint de cracht der minnen.

- Dien minnen verwint dat hise verwinne
Hem wert hare suete nature noch cont
Also hi gevoelt de soete minne
Werd hi met haren wonden gewont
Also hi met wondere hare wondere kinnet
Sughet hi met nide der aderen gront
Altoos met dorste van nuwen beghinne
40. Eer hi gebruket der zueter minnen.

Soe werdet utermaten goet
Begherte szept genuechte drinket
Die fiere die dat sine in minnen verdoet
Ende met woede in hare gebruiken sinket

21. al soe vri. — 23. nader hi. — 24. Ochte. — 26. kympe. —
30. bekint. — 33. minnen. — 35. de zuete.

Soe hevet hi volder minnen spoet
Daer minne met minnen hare minne al seinket
Ende soe werdt die minne al minne voldoet
Daer hi ghebruket der sueter minnen.

- Der minnen ghebruken dat es een spel
50. Dat nieman wel ghetoenen en mach
Ende al mocht dies pleget iet toenen wel
Hine const verstaen dies noyt en plach
Hoe minne wilt minne ende niet el
Van al dat ie besceen die dach
Die loop die es troens en es niet so snel
Soe der minnen loop es in der minnen.

- Die loop die es troens ende der planeten
Ende der tekene die metten trone gaen
Mach iet met ghelike weten
60. Ende met mate van ghetale bevaen
Maer gheen meester en mach hem dies vermeten
Dat hi minne met sinne mach doen verstaen
Alle die minne ye wisten ende selen weten
Ende selen lopen den loop der minnen.

- 7 Si hebben der minnen wijdde vergheten
Die minne met sinne wanen bestaen
Ay deus wat heeft hen god geweten
Die lopen moeten den loop der minnen.

45. vol der. — 47. volvoet. — 50. niemen. — 52. noit. — 55. dies
troens. — 57. des troens. — 63. wisten. — 65. wijde. — 66. sinen. —
68. Die loepen.

XLI.

Al es dit nuwe iaer begonnen
Beide de maent ende dat iaer
Hier es bliscap noch cleine gewonnen
Want ons ghebreken die daghe claer
Ende andere bliscap menechfout
Die ionghe herten blide maket
Maer boven al hevet hi onghedout
Die minne beghert ende niet ne volsmaket.

10. Ay hem vernoeyt der dieper weghe
Die verre ellende bezueken zal
Die doelt na minne ende hevet onzeghe
Hem doet wel wee sijn ongeval
Dat hi so vele van haer niet en weet
Daer hi bi seker wesen mach
Wat minnen lief si ochte leet
Hi (levet) wel dicken droeven dach.

Ay minne uwe abolghe ochte uwe hulde
En conne wi onderkinnen niet

- Uwen hoghen wille ende onse sculde
20. Waer omme ghi comt ochte vliet
Want bi cleinen dienste condi gheven
Uwe suete wondere in clærheit groet
Ende dat scijnt bi cleinen mesdoene vergheven
Ende dan geve di slage ende bittere doot.

- Ay minne hoe sele wi gheleren
Wies ghi cont ende wies ghi gaet
Waer selen wi u ontgaen ghekeren
Ende die stoerme daer ghi ons bi verslaet
Ende bi wat crachten selen ons bliven
30. Uwe suete wondere in wise clare
Dat wijt bi nederheiden niet en verdriven
Ocht sijn mach dat ons el gheware.

- Ay in ellendeghen donkeren weggen
Laet ons de minne dolen wel
In meneghen stoerme sonder seghe
Daer si ons scijnt wreet ende fel
Ende selken gevet si sonder pine
Hare grote ioie menechfout
Dit sijn vore ons wel vremde scine
40. Maer hen ghenoechte die kennen hare vrie gewout.

Ay minne in welken soe ghijt doet
Uwe henevaren scijnt abolghe
Maer die fier es ende vroet
Hem es beste datti met allen volge

In sueten in sueren in troesten in vare
Tote hi volweet wat ghi hem wilt
Alsoe ghi hem toent uwen wille so clare
Soe es sijn wee in vreden ghestilt.

- Ay die verre verseilt hi moet ghedoghen
50. Dat hem die avonture ghevet
Alsoe die mint moet nauwe poghen
Eer hi der minnen genoech vollevet
Hi moet willen in allen tiden
Haren hoghen wille ende anders niet
Ende els niet verdroeven noch verbliden
Wat hem anders meer ghesciet.

- Ay die dus al mint der minnen wille
Daer mach sijn minne hare selven genoech
In hoghen gheruchten in nederen stille
60. In al dies minne hem ye gewoech
Dit es ene de alre staercste veste
Ende die scoenste were die yeman sach
Ende die hoechste mure ende de grachte beste
Daer minne bi meer ontvlien en mach.

45. troeste. — 47. wel clare. — 61. Dits ene die alre starcste. —
64. Daer bi minne meer.

XLII.

Comen es de droeve tijt
Van buten ende vele van binnen meer
Dat ghi ons lief ontbleven sijt
Dat es een onverwinlec seer
Dat goet dat ghi gavet wilten eer
Dat ontblivet ons bi vremden keer
Ende uwe rike gheleer
Ende hoe ghi uwe selven sijt gheheer.

10. Wildi ons minne van u ontherven
Soe ne wete wi waer ontvlien
Soe moete wi al te male bederven
Wine wisten onthouden sijn van wien
Wi selen ons troesten doch indien
Dat ghi seidet het es waer het sal ghescien
Men en sal niet twifelen in dien
Waerdi verhoget ghi soudet voltien.

Ay minne wie sal u in hem volhoghen
Dat ghine voltrect al dat ghi sijt

- Wie sal die diepe dalen poghen
20. Die hoghe berghe die velde wijt
Met diepen oetmoede in uwen vlijt
Met toeverlate in hoghe delijt
Starc in den strijt
Dies hulpet saen minne dies es moet het es tijt.

- Het es ghelijc uwe hoghe name
Alsoe olie ute ghegoten minne
Suede ende saechte verwale bequame
Maer boven al sidi ghenoechte den innegen sinne
Si sijn ghesaeyt doch herde dunne
30. Die vet werden gevoedt daer inne
Ende die wel bekinnen minne
Van uwen name die rike gewinne.

- Dies minne uwe name es ute ghegoten
Ende met wonders vloede al overgaet
Soe sijn die opwassende dore vloten
Ende minnen in woede boven raet
Soe doense meneghen rike daet
Ende roepen al vri in toeverlaet
Es al mijn raet
40. Ay hoe hi te gheet daer hi volvaet.

Hine vecht niet die hem niet en wert
Die volwassen wilt hine spare hem niet
Die sonder voede wert verteert
Het es selden dat hem ere ghesbiet

Hi es bloede die dat vliet
Dat hem selven iagen riet
Dat es minne die ons hare rike onthiet
Ay niet men dan al en si ons iet.

50. Mach enech dinc de herte hermaken
Die selve minne niet en es al
Dat geet buten der zielen smaken
Want hare niet men ghenoeghen en sal
Dan van minnen geborte die op wal
Ende die grote wondere sonder ghetal
Tote dien inval
Daer minne der minne nie minne en hal.

60. Dat minne der minne yet soude helen
Dat ware der zielen een evel slach
Soe moeste si in honghers woede quelen
Die niet dan minne ghesaden en mach
Maer herte ende sen ghedoen wel el
In dachcortinghen ende in spel
Ende in aerm gheniet
Verwandelen si wel hare verdriet.

49. herten. — 56. der minnen. — 57. der minnen. — 63. arme geniet.

XLIII.

Alse ons ontsteet de winter sware
Die meneghen maket dat herte swaer
In dien tide es openbare
De feeste van allen heiligen bare
Ic hebbe ghedoget meneghen vaer
Maer boven al gheet mi die vaer
Hoe ic ter minnen sal gheraken.

- Mine mach troesten niet de minne
Doer hare es mi al leet ghewin
10. Si es de cracht van minen sinne
Want si es selve raet ende sin
Weder ic verliese ochte winne
Minne sal wesen mijn ghewin
Want si es selve ghenoech in allen zaken.

Ay minne docht u yet te tide
Het ware mi wel langhe tijt
Dat ghi bezaghet dat ellendeghe wide
Dat mi te lanc es ende te wijt

- Ende ghi mijn herte maket blide
20. Dat overselden es verblijdt
Sint ic na u ierst moeste haken.

Hoe gherne soudic sien die brieve
Hoe ghi minne hebt in uwen brief
Uwe overherteleke lieve
Hoe ghi met minnen mint u lief
Dat ic mi minnen met hen verhieue
Want ic mi minne so nie en verhief
Also si nu doen die uwes ghesmaken.

- Ay fine minne allene pure
30. Wanneer maecti mi u so puer
Dat ic u genouch si in nature
Want mi es al onnatuer
Mijn sijn alle andere saken suere
Maer boven al es mi dat suer
Dat ic u niet en can gheraken.

- Ay sonder minne was ic ye noede
Want dat es alre node noet
Die sonder minne leven sijn doede
Maer boven al es dat ene deed
40. Dat minne yet ieghen lief es bloede
Want volmaecte minne en was nie bloed
Sine sochte hare rechte die hare ghebraken.

Ay werde nature minne fine
Wanneer maecti mine nature so fijn

22. de brieve. — 33. Mi sijn. — 36. node. — 38. dode. — 39. doet.
— 40. minne ieghen lief yet es. — 41. blode.

Al uwer naturen genoeg te sine
Want ic genoeg al woude zijn
Soe waren al mine andere dine
Ende daertoe de uwe algader mijn
In wondere in uwen brant verblaken.

50. Ay minne die zijn van uwen aerde
Voedet uwe nature na uwen aert
Die sine nature voer u iet spaerde
Hi bleve voer u nature ghespaerd
Maer dien uwe nature ye ure verclaerde
Hi blivet in uwe nature verclaert
So datti levet na volmaken.

- Die wilt volmaect zijn hebbe oetmoede
Ende in al sinen vermoghene oetmoet
Soe comt hem al zijn werc te goede
60. Ende el en daedt hem nemmer goet
In allen gheluc in crachte in spoede
Want sine hadden meer ter minnen spoet
Die der minnen werc ane hen yet traken.

- Men sal ooc in den ongevalle
Dore minne kiezen ongeval
Soe hulpen der minnen cracht hen allen
Daer si haer selven met es al
In hare grote wondere sonder ghetalle
Diere nemmermeer en wert ghetal
70. Mach hi met minnen in gaen scaken.

Van minnen hebbic nachte bi daghe
Die mi bi nachte soude doen hebben dach
Begherte doet mi dat ic clage
Genoechte seghet mi altoos clach
Ende redene radet dat ict verdrage
Ende seghet dore minnen werc ende verdrach
Tote di dijn werc hulpet selve in wraken.

Bi redenen rade eest werken scone
In segghe niet dat het mach sijn verscoent
80. De redene ghelonet ons grote loene
Maer minnen hevet selve te hant gheloent
Si toent bi uren sulken toene
Dien sise ophielde ende hadde ghetoent
Dat waren sachte die diepe staken.

Fiere herten doelt na minnen gronde
Die minne en hevet doch ghenen gront
Hare derven dat es haer ongesonde
Dies si te spade wert ghesont
Also si naest hevet der minnen conde
90. Soe wert hare minnen van ierst oncont
Soe doet begherte hare aderen craken.

Men sal al minnen omme minnen begeven
Hi es vroet die minnen omme minnen begevēt
Alleens si sterven ochte leven
Omme minnen sterven es genoech gelevet

Ay minne ghi hebbet mi lange verdreven
Maer in welken soe ghi mi verdrevet
Ic wille u minne al minne waken.

Ay minnen wildi oec mijn sneven
100. Hoe node ic ie hebbe ghesnevet
Ic wilt al doghen omme u ghenaken.

Alle die voer groetheit der minnen beven
Ende in hopen haerre groetheit leven
Die minnen sal hen wassen meer dan laken.

97. mi ierst verdrevet. — 104. minne.

XLIV.

Also ons de vrochte van den iare
In sijn comen al openbare
Sonder sorge ende sonder vare
Dies al de werelt blide levet
So hevet hi rouwe ende hongher sware
Die minne beghert ende niet en volhevet.

- Dat elc beghert dat name hi gerne
Maer van minnen es dat meeste wee te ontberne
Daer vore ic alle mensche waerne
10. Dat sier voer hebben hoede vroet
Alle andere pine sijn te scerne
Vore minnen begheren sonder spoet.

Dien andere dinghen werden te goede
Dan dolen in minnen orewoede
De scinen vore de vremden vroede
Die so in minnen niet en sijn verdeilt
Diet wel doen mach hi hebbe hoede
Hine hevet gheen keren dier in verseilt.

-
15. Die scinen vore die vremden.

- Selc hevet ter minnen in den beghinne
20. Dore spelen ghekeert sine sinne
Datti soe es verseilt daer inne
Dat met hem uten spele gheet
Weder hi verliese ochte winne
Hem sijn de kere wel ongereet.

- Menne mach in minne verliesen niet
Al eest soe dat sijn spade versiet
Si gout ye gherne dat si onthiet
Die dies gheloeft hi wachter na
Dats te verlatene op selc gheniet
30. Alse die hanghet beide dat menne afsla.

Die hanghet hoe goede beide hi hevet
Ende die in bant van minnen levet
Dats alleens ende die als om minnen begevet
Ay minne daer siet noch selve toe
Hoe verre ghine ye in scine verdrevet
Siet dat hem uwe nature voldoe.

- Het mach wel sijn dat minne voldoet
Maer de na noet es den armen goet
Dat minne hare tere met minnen verdoet
40. Dats wel recht si es soe groet
Ende si ons altoos doe scone gemoet
Hare sparen es arger dan al doet.

Ay minne weder spaerdi mi
Soe spare ic u dies manic di
Mi wondert bi wat saken het si

Dat ghi mi so vremde sijt
Ghi sijt mi verre ende ic u bi
Dies lide ic altoes droeven tijt.

50. Ay minne gemaet uwe geweldeghe crachte
Ghi hebbet die dage ende ic die nachte
Wat doedi mi iaghen uwe iachten
Ende ghi mi soe verre voer ontfaert
Ghi doet mi gelden selke pachte
Mi gruwelt dat ic ye mensche werd.
-

48 lidc. — 51. iegen. — 54. wert.

XLV.

Ay in welken soe verbaerd de tijt
En es in al de werelt wijt
Dat mi gheven mach delijt
Dan verus amor.

Ay minne op trouwe want gi al sijt
Miere zielen ioie mier herten vlijt
Ontfaermt den noet siet ane den strijt
Hort cordis clamor.

10. Ay wat ic mijn wee roepe ende clage
De minne doe met mi hare behaghe
Ic wille hare gheven alle mine daghe
Laus et honor.

Ay minnen ochte trouwe uwe oghe ane zaghe
Want mi maect coene dat ics ghewage
Want mi ierst op uwe hoghe staghe
Uwe traxit odor.

Ay minne ia gi die nie en loghet
Want ghi mi toenet inder ioghet
Daer ic na quele want ghijt vermoghet
20. Sijt medicina.

Ay ia minne ghi die als sijt voghet
Ghevet mi omme minnen dies ghi meest hoghet
Want ghi sijt moeder alre doghet
 Vrouwe et regina.

Ay werde minne fine pure
Wan siedi ane hoe ic ghedure
Ende sijt in mine bettere zuere
 Condimentum.

Ay ic dole te swaer in de avonture
30. Mi sijn al andere saken suere
Volgevet mi minne uwe hoghe nature
 Sacramentum.

Ay benic in vrome ochte in scade
Si al minne bi uwen rade
Uwe slaghen sijn mi genoech genade
 Redemptori.

Ay wadic gewat clemmic up grade
Bennic in honger ochte in sade
Dat ic u minne genoech voldade
40. Bene mori.

18. tonet. — 21. voeghet. — 27. sure. — 29. die avonture. — 30. sake.
— 31. u hoghe. — 38. Benic.

MENGELDICHTEN.

I.

- God si met u van mier groeten
Mach u cleine vertuut ontmoeten
Dan omme dat ghijt hebben wout
Ende ghiere mede spelen soudt
Soe antwerde ic u in spele
Met corten worden ende niet vele
Daer ghi af spreken hiet
Mi es alse enen kinde gesciet
Dat na sprect dat het spreken hoort
10. Eert bekint hevet ocht becoert
Der minnen nature es mi oncont
Want hare wesen ende hare gront

- Es verborgen iegen mi
Hoe mi daer af te moede si
Dats mi alsoe goet verswegen
Als ter vremder stat gedreghen
De minnen moet u doen bekinnen
Hoe men met minnen mint in minnen
Haer nature doe u verstaen in nyed
20. Hoe men met nyede in nyede ziet
God doe u in uwe gebreken pinen
Ende verstaen in uwe vercrighen
God doe u in onthopen leven
Met alden diensten dien ghi moget geven
Ende der na in hope te ghecrighene
Ende in minnen nature niet te ontblivene
Dit en seidic dus niet om dattic woude
Vore u bidden noch dor uwe houde
Maer dat gijt woudet in groeten hebben
30. Daer omme moestict u dus segghen
Hoe minnen haerre nature pleget
Hoe minnen nemet ende ghevet
Dat es in menegher manieren
Daer si hare wesen met doet cieren
In minnen wesen es al beloken
Vercrighen gebreken hopen onthopen
Ende dat namelike niet
Al dat menre af hort ende siet
Ende bekinnen mach ende verstaen
40. Dats onvercreghen ende onghedaen

14. mi te moede daer af si. — 15. geswegen. — 16. Alse te vremder. —
19. Hare nature doet. — 27. dat ic woude. — 30. moestic. — 31. hare. —
34. doen cieren. — 37. Ende dat es.

- Die der minnen wilt sijn na minnen getame
Hi moet in allen sijn minsame
Het moet dore minnen al leet genoeghen
Hi moet hem te allen dinghen voegen
Beide in lichte ochte in sware
Ghelijc ochte hi haer eyghen ware
Hine mach ontsien ghene noet
Anxt noch pine scade noch doet
Daer hi haet moet hi toe geven
50. Daer hi mint moet hi opnemen
Ende alsoe hi alre gerenst name
In minnen wesen minsame
Na gevulen ende hoge bekinnen
In hoge verstane der naturen der minnen
Soe valt hi neder soe int niet
Dat hi nochtan hort ende ziet
Ende inder minnen nature versteet
Dat dunct hem verre ende ongereet
Nature eyschet soe met storme naturen
60. Ende doetse in ongheduerne duren
Die nyed verswelget so al haer geven
Dat si dies seden altoos moet plegen
Vercrighen doet den sin failieren
Ende toecomen van menegher manieren
Want alsoe men raste hevet swiget men stille
Dat en dade men niet had men onwille
Die raste vercrighet wilt dicke sijn
Int herscap van der minnen fijn

45. ende in sware. — 60. in ongheduren geduren. — 61. so sal haer. —
63. faelieren. — 65. zwijgt.

- Soe es hi comen quansijs te hove
70. Ende waent wonen in die gelove
Van den getroesten ende int geven
Daer hi lange sal sonder leven
Vercrighen hoeget oec den sin
In menech harden fier gewin
Want hi vercrighet daer hi na pijnt
Ic peise dat hem vroude ane scijnt
Want hi droeft die daer te dienste steet
Daer dat gewin es ongereet
Maer ioosten ende hoghe daet
80. Doet hi dicke dat wale staet
Die gene die met fieren zinne
Waent vercrighen gerechte minnen
Ghelijc dat die ridderen coene
Van fierheiden pleghen te doene
Scoenheiden ane hare scacht
Daerbi versteet men haerre fierheit cracht
Ende dat si bi diere daet gewinnen
Hulde ter stat daer si minnen
Alsoe doet oec de edele sin
90. Daer nature met nyede es in
En es in minnen delijt so hoghe
Noch pine van soe groten gedoge
Die haere fierheit laet ontbliven
Sine willet over recht gecrighen
Onvercrighen es hoegher daet
Die daer met starken nyede in staet

- Want die weet datten geberst
Hi es die ghene die niet en verst
Up dat hi weet waer die stat si
100. Daer sijn wesen ware vri
Soen sal hi gene pine sparen
Hi sal met nyede in storme dorvaren
Est ieghen gode eest daer mede
Dat es der vrier minnen sede
Dit en segghic niet om dattic prise
Maer omme dattic den wech der minnen wise
Joncfrouwe oec niet dat ic u wise
Maer der minnen vriheit prise
Want ieghen gode en was nie dinc
110. Die men in rechter minnen beghine
Al seggiet doer der riker gewout
Die minnen hevet in hare behout
Dat kennic men ende ghi kinnet bat
Ghi sijts int scaec ende ic int mat
Van hope en canic niet ghesecgen
Gine selet in wesen naerre hebben
Daer omme benics vele te bloder
Ende spreker u af vele te noder
Want ghijt met plegene naerre kint
120. Die met nyede in hope mint
Hi gevet ende nemet up sijn gewin
Hi versteet meneghen sconen sin
Hoe men nemen sal ende geven
Ende gherechter minnen pleghen

98. verst. — 101. Soe sal. — 115. geseeggen. — 116. narder. —
119. niet ende nare. — 120. in hopen.

- Die al es ende hi versteet
Waer sijn ghewin hem es ghereet
Hi gevet hen allen die sijns behoeven
Hi troest de ghene die hem bedroeven
Hi radet dien die lettelt weten
130. Hi comt op menech hoech vermeten
Hi stoermt op behaghelheide
Hi versteet de hoghe werdecheide
Die men metter vrier minnen
In hopende werke mach gewinnen
Wat holpe dat ic van hope seide
Hope en ontsiet ghene arbede
Met hogen hopen gecriget men al
Dat es ende was ende wesen sal
Onthope dat sijn meerre storme
140. Si maken ongedane vorme
Onthope doet dienen quade ende goede
Het scijnt onspoet in groten spoede
Die met onthopene es bevaen
Sijn nemen sijn geven es ongedaen
Sprect hi het dunct hem onghehort
In onthope wert al becort
Raste ende pine van minnen storme
Hier bi heeft hi ongedane vorme
Die in onthope levet ende pijnt
150. Het dunct hem emmer onghesijnt
Wat hi dient hi ontsiet
Dat hem sijns willen niet en ghesciet
Wat hi bekint het dunct hem nicht

- Hier bi verstormt hi ende dient echt
Sijn dienst dunct hem te cleine in werke
Dat houtten altoos in minnen sterke
Dat men hem gevet dunct hem te cleine
Dat houttene altoos in swaren lene
Dats onthope die altoos hacht
160. Te pijnne in de meeste cracht
Dats een herde scone were
Hets onverwonnen ende even sterc
Het gevet al dat men soude geven
Het levet al dat men soude leven
Het hevet al dat men hebben soude
Het wilt al dat god ye woude
In arme in rike in nedere in hoghe
In onthope ende in onghedoghe
Die dus in allen werct ende pijnt
170. Ende in coste en failieert noch en fijnt
Hi gecrighet al dat god ewelike
In hem sal wesen in hemelrike
Dat ic woude van edelen nyede
Seggen wat bi hem gesciede
Dat ware overdaet van mi
Want ic en ben niet so vri
Dat ic mijns selves yet hebbe vertegen
Alsoe men in nyede sal plegen
Dat in nyede iet soude vercrighen
180. Hi moeste hem selven in allen ontbliven
Ende vertien eren ende rasten
Die waghe draghet van swaren laste
Ende verre hevet te gane

- Dies bennic in goeden wane
Dat hier spade comen sal
Hine vertie al omme al
Ende en achte niet meneger dinge
Met te iubeleerne sonderlinge
Noch vremde saken te onderwindene
190. Noch cleinen rouwe te bene te bindene
Noch doer ere te latene vriheit
Noch te doene ombescedenen arbeit
Want dit sijn tekene van ontblivene
Ende minne niet te vercrighene
Gherecht nyed dats begherten gront
Die meneghe herten maect onghesont
Begerte gaept altoes so wide
Dat ict ghelike te zegghene mide
Want alle gheliken sijn te cleine
200. Te selken gapene alsic meyne
Begerten wesen es al nyed
In welken soe si hare besiet
Smaectse kintse si es onversadet
Wie mach dan diense dus verladet
Al hadde begherte al dat minne
Geleisten mach boven allen sinne
Nochtan soude si ongecost bliven
Wat machmen dan in nyede vercrighen
Ongenade ende starcke pine
210. Altoos in onghedure te sine
Dat ic van nyede hebbe geseget
Dats cleine ieghen datter in leget

192. onbesceden. — 196. herte. — 199. gelikene. — 200. sulcken. —
203. onversaedt. — 204. verlaedt.

- Dat ic van minnen sprake vort
Daer toe hebbic te cleine confort
Daer ic so vele crachts bi name
Dat ic de minnen minsame
Volpriisde na hare werdecheit
Ende den wonderliken arbeit
Dien si gevet dien si mint
220. Daer si hare selven in bekint
Si doet hem onghereet begeren
Ende van ongereden teren
Si doet hem grote ghereetscap vlien
Si doet hem soeten dienst ontsien
Si doet sine vriheit staen in rechte
Si maect sine heerscap knechte
Si maect sine eighenheit vri
Si maectene aerm hoe rike hi si
Si neemt hem alre zaken macht
230. Daer hi der minnen met dede overcracht
In de nature van hoger minnen
Daer machmen wonder in bekinnen
Si doet vervolgen al dat ontvliet
Si doet verwinnen dat men ontsiet
Si hevet gewout in erde in hemel
Si maect den minnende so temel
Datti en ontsiet pine no leet
Hine si in alle haren dienste gereet
Eest in quade eest in goede
240. Dat sijn der vrier minnen spoede
Waeromme in goede waeromme in quade

- Waeromme in vrome waeromme in scade
Daer omme in goede dat men sal nemen
Van minnen recht ende wel getemen
Daer omme in quade dat men der minnen
Gheen recht te vollen en can bekinnen
Dus moeti hem bezoeken in al
Die gewarege minne vercrigen sal
Daer omme in vrome die minne gewint
250. Dat hijt hare sonder leen bekint
Daer omme in scade al dat men mach
Dore minnen verdinghen ongelach
Scande pine leet ende toren
Dat hevet de minnare al vercoren
Ter minnen behoef ocht ware gewin
Daer en spaert hi vore herte noch sin
Hi nemt alse gherne suer alse suete
Op datter minnen genoeghen moete
In gode toent minnen hare genoeghen
260. In quade dat men haers hevet behoefte
In vrome toentse dat hare gewinne
Geven rijcheit altoos ende minnen
In scade toentse dat hare cracht
Den hemel ten dale hevet bracht
Dat gewin dat quam van scaden
Ende de genaden van mesdaden
Die minnare die minne wilt verstaen
Hi sal gherne pine ontfæen
Hi sal hem cieren met minnen nature
270. Ende met onthopene de wegen pure

254. minnare vercoren. — 255. oft were. — 257. tsuer. — 259. goede toent minne.

- Gebreken besoect den gront van minnen
Vercrighene doet hare rijcheit kinnen
Onvercrighen doet nauwe poghen
Hoepe doet vlieghe in minnen hoege
Met nyede sal men gebruiken minnen
Ende volcomelike smaken ende kinnen
Hare glorie ende hare welde
Onse bliscap ende onse selde
Onse ioeye ende onse delijt
280. Dien eweliken nuwen tijt
Na dien dat men die nature van minnen
Met desen poynten mach gewinnen
Soe es hi sot die spaert ene ure
Hine gheve hem selven in avonturen
Die hem ontmoet dus moeti kinnen
Waer hi mach dese poente ghewinnen
Te sinen gebode te sinen rechte
Ochte waren sine ghehuerde knechten
Soe hevet hi ioeye met minnen in al
290. Alsoe lief in lief gebruiken sal
Die minnen van minnen wilt ontfanen
Dien tijt datti es in sijn verstaen
Soe gheve hem selven in al den minnen
Soe mach hi van minnen minne ghewinnen
God gevese hen allen die staen na minne
Ic ben diese niet en kinne
Noch kinnen en wane vore mine doot
300. Dat ontfarme hem die minne ghebood.

272. Vercrighen. — 274. hogen. — 284. avonture. — 285. dus mach hi. — 290. in al der minnen. — 291. van minnen lief. — 292. in verstaen.

II.

- Viere meisteren seiden een coninc
Welc ware de starcste dinc
Die in de werelt mochte sijn
Doe seide elc den wille mijn
Al en was ic doe niet daer
Ende elc seide na sijn herte waer
De een seide dat die wijn
Met rechte starcste soude sijn
Dies hi purgeert ende den droeven verhoget
10. Ende menege andere doget
Die hi werct in meneghe dinc
Die ander seide een coninc
Omme sijn menechfoude bedwanc
Ic mocht u maken al te lanc
• Die derde seide des wives werke
Verwinnen alrehande starcke

- De vierde seide de waerheit
Ware starcest alre starcheit
Dit sijn viere grote crachte
20. Diese verstonde ende wel bedachte.

Die wijn es rouwe om nederheit
Ende penitencie ende arbeit
Ja rouwe omme dat men der groter minnen
Te lettelt es in allen sinnen
Altoos in hopen ende in vresen te sine
In dronkenskepe van desen wine
Die meester die dese cracht priset
Dats om dat si grote werke bewiset.

- Die andere starke es de coninc
30. Die versmadet alle dinc
Sonder datter rechter minnen hort
Ende en wilt el geen confort
Dit sijn de gheestelike arme
Daer ic van herten omme caerme
Dat ict nye ghesijn en conste
Want mi de minne nie en onste
Die arme van gheeste es een coninc
Die verwinnet lichte alle dinc
Hebben willen ende begheren
40. Ere raste ghebruken teren
Dus ghedane arme en willen niet
Dan alleen dat de minne ghebiet
Dus hes hi aerm want hi niet en hevet
Daer sine begherte yet aen clevet

Hi es coninc want hi bedwinghet
Al dat hem minne niet en bringhet.

- Die derde eest wijf die staercest es
De derde meester vermat hem des
Om dat si den coninc ende alle man
50. Verwinnen mach ende wale can
Dit wijf es oetmoedicheit
Die hare so houdet in nederheit
Dat si haer selven niet en verhoget
Al mochte si werken al de doget
Die alle menschen moghen die leven
Hen soude hare ghene raste geven
Ghene zake en geraect haren gront
Ghewarege oetmoedecheit en verslont
Al dat minne gheleisten mochte
60. Dat hare niet genoegh en dochte
Dits de starcste wel met rechte
Si maect van heerscepe cnechte
Die alre fierst was in den hemel
Dien maecte die diepe gront so temel
Dat hi ute siere hoecheit viel
In dien grondelosen wiel
Want hare oetmoet was so groet
Dat si den coninc te hare geboot
Si was starcst dat sceen haer wale
70. Die noch woude wonen in den dale
Van oetmoede hi soude verwinnen
Alle de crachte der groter minnen

Versmaetheit begherdi al te cleine
Dat let u hier an meest alleine.

- Die vierde es waerheit si verwint al
Dat was ende es ende wesen sal
Hare gewout es minnen leven
Haere oeffeninghe ende haer gheven
Beneemt der vierre crachte daet
80. Ende doet al leven na haren raet
Si beneemt de crachte van den wine
Ende sconincs de starc pleget te sine
Ende swijfs die starc es meer
Ende der waerheit doetse selve keer
Daer men volcomeleke mint
Ende metten crachten wel bekint
Daer mint men eweleke als men soude
Ende ic gerne minde ende hebben woude
Die mint en ontsiet noch en bekint
90. Weder hem minne haet ochte mint
Die mint hi en ghemest niet
Waer hem vrome scade ghesciet
Ghere onderschedecheit en pleget minnen
Si es vri in allen sinne
Si es so overvloedecheit in haren ambachte
Si en can der waerheit niet geachten
Si es so edel ende so coene
Beide in latene ende in doene
Si en aensiet scade noch vrome
100. Op dat si in haer selven come.

79. benemt der vierdere. — 91. hine gemest. — 92. vrome of scade. —
94. zinnen. — 96. gehachten.

III.

- God si hen allen god diene minne
Ende hem allene maer werdech kinnen
Ende dies beginnen met worden met werken
Ende metter wet der heileger kerke
Ende vordane dolen in minnen raet
Na demster onthopen hoege toeverlaet
Ay hoe ongehoort sijn minnen wegen
Eer minnen met minnen ghewint seghe
Die zeghe in minnen wilt gewinnen
10. Hi moet hem cieren in allen sinnen
Ende na minnen getamen sijns al vertien
Ende met hare doemen ende benedien
Hem selven ende dat hi haet ende mint
Dat hi minnen so sijn recht bekint
Dat hi niet en wilt ende minne en hevet
Hem niet te ontsegghene sine gevet

1. dien minnen. — 2. allene minnen werdech. — 4. kerken. —
7. wege.

- Want die mint hem es al vremde raste
Ende pine ende overlaste
Begherte doregraefte als een wiel
20. So moet minne dat vervullen gheheel
Ay hoe moeti hem vertien al
Die hem gheheel der minnen gheven sal
Ende hoe ghestede sijne in ellendegher pinen
Dat doen hare werde hare werken scinen
Dat toende de moeder wel der minnen
Ane hare mochte ment ierst kinnen
Al was te voren om minnen ghedaen
Bi hare mochte ment al verstaen
Si ne ontsach wet noch van magen
30. Gewoente miede driegghen prijs noch clagen
Si liet al om hare eneghe lief
Hen waest dan recht datse minne verhief
Doe makese minne der minnen moede
Waer omme verget des yeman vroeder
Van hare te sprekene es mi te groet
Want ic nye en dede dat minne gheboot
Ende si dede der minnen hoochste raet
Ende dore doelde hare toeverlaet
Tote dat si up clam int hoge lant
40. Daer si minnen in gebrukene volvant
Daer doet mi nederheit van haer swighen
Ende hare hoocheit nighen
Al droech hare boem vele vrochte
Daer men oec af spreken mochte
Heren vrouwen ende joncfrouwen

- Die dore minnen der hoochster trouwen
Onderdanech waren toter doot
In al dat hen de minne gheboot
Van al den anderen latic bliven
50. Van ere willic een deel bescriven
Daer men van ghestedegher minne
Grote tekene ane mach kinnen
Ende groot exempel mach nemen af
Hoe enech si hare der minnen gaf
Dat was maria magdalene
Die een met minne was ghemene
Ja origenes seget van marien
Die minne van gestedeger minnen mach lien
Die dore leiden marien leven
60. Ende hen gheheel in minnen geven
Ende diene mogen wisen in behagene
Ende segghen dit seide hi mi ic sachene
Si selen leven herde ellendech
Ende op hare materie behendech
Die si ontmoeten in pinen in raste
In verlichtene in coste in laste
Op dat si der minnen genoegen moghen
Hi souden hen eens ende alles beloven
Die in allen hen dus der minnen ghevet
70. Dat minnen te hem niet te seggene en hevet
Die toent hem god in enen vliene
In scone ghelate van goet gesciene
Ende spreect hem toe verhoelne worden

50. eere. — 51. minne. — 53. grote. — 56. minnen. — 61. dien. —
68. souden eens. — 70. minne niet te hem. — 72. scone; te gesciene.

Die hi bekint ende die nie en becorde
Vremde herte die haer voer minnen iet spaert
Ende in alle uren in minne niet en staert
Want die fier ende gewarech der minnen sijn
Si lesen hare vonnesse in minnen aenscijn
Ende sijn altoos in minnen wakende

80. Hen es menech wonder nakende
Ja wonder vore ons de minnen niet en kinnen
Maer gerechticheit vore hem die al geven der minnen
Want dat scoenste leven dat ic weet
Al wetict mi wel ongereet
Dat ware dat men gode liete geworden
In nemene in ghevene in storme in verden
Waert in minnen waert in haten
Dat soude al effene sijn te maten
Woude god comen woude hi gaen

90. Dat soude men al in minnen verstaen
Ende nemenne alsoe hi selve es minne
Ende en oeffene ghene affectie daer inne
Want god es best met gode te ontfane
Ende te behoudene ende naest te verstane
Die hem met hem selven te gode doet
Ic wane hem god ontbliven moet
Want nieman hem genoech gedoen en can
Die draget de ymage van den erdschen man
Gevoele wi yet wi werden gerenen

100. Ende verliesen redene ende willenre op lenen
Ende wanen een sijn met dat wi minnen
Dus breke wi tspel eer wijt gewinnen

78. vonnessen. — 86. nemen. — 89. ghaen. — 93. — tontfane. —
97. niemen. — 98. erdschen man. — 99. Ghevoelen wij iet. — 102. bre-
ken wij.

- Die ane dreget den erdschen man
Besie de scout der redenen an
Die sine regele es ende die hem leert
Die werke die men ter minnen keert
Ende hoe men minnen mach behouden
Ende waer met minnen hevet minnen vergouden
Alsoe men dus gode hanteert met minnen
110. Ende met minnen sijns genouch mach kinnen
Dats hem de mensche niet en onderwent
Alsene god dus ene minnen vent
Soe es sine ziele verswolgen in enen wille
Dies overste gerochts in die diepe stille
Job seide hi hadde tferhoelne ontfaen
Oec hevet sint elc also gedaen
Te rechte eest hem verholen die nemen
Gerne vremde troeste ende dat getemen
Die gode hen selven willen gemicken
120. Ende genoechten soeken in allen stucken
Ende laten hare regele ledech bliven
Ende soeken sonder werc gerinen
Dien en selen gode sien noch van hem verstaen
Alsoe minne ende job hebben gedaen
Ende si doen die alles omme gode vertien
Ende met hem al doemen ende benedien
Ane wien dat gheet gods werc es hen
Boven alle genoechte in haren sen
Den minnende dunct al ongedaen
130. Wat hi dore minnen mach bestaen
Ic moete der minnen onmate seden

- Verzwichen bi mier nederheiden
Tote dat icker bekinne mee
Dien minne gevet ongenadech wee
Dat sal sijn dat alre naeste wesen
Maer salne minnen meer genesen
Legghe hare den breidel op den hals
Ende si hare onderdanech als
Dore dole de wege in minnen raet
140. Dat sij sijn rijcste toeverlaet
Ende blive in haren eneghen moet
Ende segge ay edele minne mi doet
In allen uwen hoghen wille met mi
Eest doot eest leven u scout al si.
-

IV.

- Ic bidde gode die alre dinc meester es
Dat hi u ter minne make getes
Ende met siere heileger cracht behoede
Ende met siere sueter minnen voede
Ic bidde der heileger drievoldicheit
Dore hare genade ende om hare goetheit
Gelijc si u met hare beelde hevet geheert
Dat ghi int wesen soe wert volleert
Dat ghi met redenen moet verstaen
10. Wat god dore u hevet gedaen
Ende wat hi in allen woude menen
Ende den sen daer hi u in hevet verscenen
Dat ghijt moet werken ende bekinnen
Met volcomene dienste der minnen
Leefdi met redenen in waerheit
So licht u alle uwe arbeit
Soe lust uwen wille wel te levne
Ende allen dienst te vollen te ghevene

20. Ende soe es hi vlietech ende staerc
Ende en ontsiet pine noch werc
Ende dan wert coene uwe memorie
Ende in haer sal regneren glorie
Ende daer toe toeverlaet met trouwen
Datsi haren god te vollen sal scouwen
Die toeverlaet hevet te sinen god
Hi mint raet hi mint gebod
Hem es alle pine bequame
Want hi gherne volmaectheit name
Daer hi gode met genoeghe
30. Ende de drievoldecheit met beroerde
Die geciert es ende ciert so scone
Dat grote rike die hoeghe trone
Die elc hevet in sine nature
Daer ane adde elc creature
Genoech te doene die soude kinnen
In hoe herteleker minnen
God dese iij ghegeven hevet
Daer men also neder in levet
Also de mensche nu leven daer inne
40. Die niet en verstaen gerechte minne
Wat holpe dat ic van minnen sprake
Die minne es u te hoeghen sake
Want gi sijt ionc ende u es onbekint
Hoe hi minne genoech es die mint
Daer omme haest u ter doghet
Met al dat ghi volleesten moget
In latene dat te late behort

- Ende al te scouwene dat minnen testoert
Ende al te doene dat minne iet eert
50. Ende soeket in al dat minne leert
Ende geldet dat ghi der minnen sijt sculdech
Ende sijt al toter doot verduldech
Ghine selt oec niet allene verdraghen
Vernoy sonder beclaghen
Maer ghine moghet niet weten dat u yet sij
Maer altoos segghet ter doghet gebrect mi
Daer ic minne bi soude vercrighen
Hoe lange salic haar dus ontbliven
En salic haer nemmermeer genoegen
60. Ghene andere sake en sal u bedroeven
Ghine moget niet weten dat ghi doget
Dore minnen eere het al genoaget
Alsoe instrumente te gode werken
Dit sal uwe redene verlichten ende sterken
Ghine zeelt niet allene sijn melde
Maer alsoe die nye en hadde noch hebben en wilde
Op alle dinc alsoe op doerne
Ende keert u te siene noch te hoerne
Ghene zaken van vremden dinghen
70. Ja van creaturen sonderlinge
Daer ghi genoechte in moecht hebben
Maer altoos werdet te idelre crebben
Dat u minnen niet en vende verladen
Jeghen hare ende iegen hare raden
Te alre mesdaet hebt genade
Bi minnen gebode bi minnen rade
Soe slachti der hogher minnen naturen

- Die soe soete es datse elke ure
In minnen verslendet dat men haer doet
80. Eest lief eest leet eest arch eest goet
Die minne si gevoelt al minnen
Sien can niet el bekinnen
Die al dore der minnen ere doet
Sijn dienst hevet gherne goeden spoet
Sijn wille hevet altoos uwen vlijt
Dus bidde ic u dat ghi de ghene sijt
Die altoes nauwe omme minnen poget
Haer lieve te doene gherne doghet
Omme minnen wille al dies ghi moget
90. Ontberen dies ontberet in uwer ioget
Offert der minnen op gheheel
Uwe herte sonder wederdeel
Dus laet uwen wille leven in vlijt
Ende siet dat ghi der minnen genoeg sijt
Ende altoos so wat ghi doet
Emmer blivet in enen moet
Soe sal uwe memorie coene wesen
Ende vonnessen in gode lesen
Ende met trouwen gode ane zien
100. Daerbi sal al van u vlien
Dat uwe wesen mochte bedroeven
Doet al dat minnen mach genoeg
Ende dies ghi in doegheden ghenieten moghet
Ende altoos houd u ane de doget
Dus houdt uwe drievoldecheit in gereke
Ende mint gode soeteleke.

V.

- God sij uwe troest in allen zaken
Ende make u cont der minnen smaken
Daer ghi al bi doegheden moget
Ende doe u cont gherechte doget
Die minnen selve wert best geciert
Met doeghene daer menech gherne af vliet
Want wie nu genen troest en hevet
Hem dunct datti in dole levet
Die raste hevet na sijn genoegen
10. Het dunct hem al ter volmaetheit voegen
Dus sijn de meneghe nu bedroghen
Ende wanen volmaect sijn dats gelogen
Wouden si met redenen besien
Wat hen bi volmaetheide soude gescien
Ende woudense om doegen dan minne begeven
Hen soude gruwelen dat si leven

3. dogen moget. — 5. Die minne wert best selve es geciert. —
6. Met dogene. — 15. woudense dan om dogen.

- Wildi u ter hoochster minnen keren
Ende volmaectelege hare wege volleren
Soe seldi altoos met bernende sinne
20. Soeken nuwe dogen om minne
Ghi selt minnen selve geworden laten
Si sal alle pine met minnen oersaten
Laetti u doegen sijn pine
Soen mindi niet dats wel in scine
Wildi rouwes plegen ende van dogene weten
Soe hebdi onser minnen al vergeten
Die al verwint ende verwinnen soude
Den genen die hare volwesen woude
Wildi met mi oec minnen plegen
30. Siet in wat dogene ic hebbe gelegen
Dat u ongereet ware te doegene
Soe begert dan dogen om te hoegene
Dat wij te gadere in een bekinnen
Mogen gebruiken onser minnen
Nu laet ons beiden soe ghereiden
Dat ons minne moghe te haer zelven leiden
Int hoochste ghereide daer de minnen
Ewelike sal wesen inne.

17. hoeester minnen bekeren. — 19. berrenden. — 23. Laeti. —
4. Sone. — 25. dogen. — 37. minne.

VI.

- Ic bidde gode datti u sinne
Voege in sine gewarege minne
Ende hi u met hem selven verlichte
Ende met siere dieper waerheit berechte
Want van mi saels u vele gebreken
Al wouddi oec om uwen orbore spreken
Die bi u sijn hulpen u cleine
Dus steet u met god te levne alleine
Met hem steet u best te doene
10. Wildi vri leven ende coene
Ende in hem vervaen in alre tijt
So keert in hem al uwen vlijt
Ende merct ende leert in allen kinnen
De storme van gherechter minnen
Doet men u arch ochte goet
Alles blivet gheheel in uwen moet
Geheel blivet in allen saken

3. u selven met hem verlichte. — 6. Al woudic. — 12. Soe keert
ane hem.

- So suldi minnen kinnen ende smaken
Dat seggie u diet bat verstaet
20. Dat rechte minne ende cranc baraet
Niet wel en moghen over een
Want minnen volget eerlec leen
Gerechte waerheit vaste trouwe
Vroude bliscap suete rouwe
Doeghet gherne ellendechede
Ende wet dat es der minnen sede
Ende staet met trouwen hen allen bi
Dien gi wet dat iet ter minnen si
In trouwen ende in sconen dienste
30. Troest den ghenen die gi sijt vriend
Ende die u in trouwen met trouwen sijn
Ic bevele u der minnen fijn
Ende ic bidde der edelre trouwen
Dat si uwe wesen moete bescouwen
Metten ogen van der minnen
Ende doe u al hare wesen kinnen.
-

25. Doget. — 34. u wesen moete scouwen.

VII.

- God si met u in alre tijt
Ende make in hem al uwe delijt
Buten allen vremden sorgen
Dies geve hi u de minnen te borge
Mi es leet dat ghi soe lettelt cont bekinnen
Hoe gedane es hi in sier minnen
Dat soudic overgherne sien
Mocht mi bi iet te eer ghescien
Daer woudic overgherne omme pinen
10. Ende met werken wel doen scinen
Ic bidde gode datti u spoet
Daertoe gheve ende uwen moet
Verlichte na sine edelheit
Ende moeten de werdecheit
Van siere naturen doen begeren
Ende in sine nature teren
Dat uwe wesen moete voeden

- Ende te onser beider behoef behoeden
Ay lieve set al uwe gedachte
20. In gods minne die u gewrachte
Der minnen beveelt al uwe wesen
Soe seldi alre qualen genesen
Ende pine en seldi niet ontsien
Noch vernoy in gheene dinc vlien
Op minne seldi u verlaten
Te rechte minnen te rechte haten
Van allen dingen sijt te vreden
Dats teken vander minnen seden
Dat ghi u beswaert so lichte
30. Beneemt in meneghen scone gichte
Wildi u van binnen te gode verlaten
Ende houden u in caritaten
Soen saelt u niet ontbliven
Ghi selt u lief dan wel vercrighen.
-

29. beswart. — 30. sconen. — 33. Soe en. — 34. Ghi en selt.

VIII.

- God bevele ic uwe sinne
Dat hi u minne doe daer inne
Ende lere sinen wille leven
Ende rechte waerheit der waerheit geven
Ende sonder veynsen leven in trouwen
Ende moeten uwe leven bescouwen
Nu siet dat ghi u haest ter doghet
Met al dat ghi gheleisten moeget
Ende allen den genen dient die minnen
10. Omme datse u hulpen de weggen kinnen
Die ter hoochster minnen behoren
Dien god met werken hadde vercoren
Dien sijns vader wille wrachten
Ende des heilechs geest enege gedachte
Een enech wille was al hare were
Met hem wilt ende wert enech ende sterc

3. leren. — 6. moete. — 8. verleisten moget. — 10. de wege. —
14. gedachten.

- Ende gevet in minnen al uwe gedachte
Dien soeten god die u gewrachte
Die u dies gheholpen hevet
20. Dat ghi bi den genen levet
Die hoge minne te gode draghen
Ende u in letteren sijns gewaghen
Ende u wisen die hoochste doget
Die ghi gherne leren moget
Ende blide moget sijn van dien gereede
Dat ghi ter minnen selt hebben geleide
Alst yser heet es salment slaen
Hier bi seldi u haesten zaen
Die wile dat ghi hebbet uwe ioget
30. Ende ghi doghede vercrigen moget
Maer waerdi traghe ende lat
Ende ghi niet en vordert dat
Dat ic u wille ende hebbe bevolen
So soudi noch sere dolen
Al uwe vriende souden u begeven
Ghi soudet in groter scaden leven
Maer des en es u ghene noot
Onse god die u gebod
Hi moete u helpen ende staen in staden
40. Van al dien dies ghi sijt verladen
Ende laet u gheen dinc verladen wesen
So seldi met minnen alles genesen
Sijt oetmoedech ende verduldech
Bider trouwen die ghi gode sijt sculdech

- Ende begert gerne te sine altoos
Ellendech ende vriendeloes
Omme minnen ere tote u god troest
Ende selve vander ellende verloost
Doet di iet men dies suldi u scamen
50. God make u na sijn getamen.
-

49. Doedi yet men dies seldi.

IX.

- Die iet behoudet in innegen sinnen
Hine mach niet volwassen der minnen
Men moet al minnen met minne bestaen
Salder minnen genoech werden gedaen
Maer dat en mach men niet werken
Met alden dienste der heileger kerken
Maer die hem in minnen al op gevet
Ende aller ioyen biestier levet
Ende ane ghene affectie verveet
10. Ende altoos doelt na onghereet
Want hi minnen gherne genoech dade
Ende storm noch ongenade
Ende spaert vore minnen werdecheit
Dat seget de boec der wijsheit
Gloriese vroch sal hi bekinnen
Die vele doget omme hoegen van minnen

3. minne met minnen. — 6. dienst. — 8. yoiën bestier. — 9. en ver-
veet. — 13. En spart. — 15. Glorioese vrocht. — 16. om hogen.

- God moete u geven in minnen spoet
Ende moete uwen hoghen moet
Verheffen in sine edelheit
20. Ende moete u al de waerheit
Van sier naturen doen begeren
Ende in sine edele minne teren
Die u minne moete voeden
Ende te onser beider behoef behoeden
Ende hier toe name ic u gherne gereet
Dat ghi yet lettet dats mi leet
Swaer eest mi dat ghi yet mert
Dies ben ic dicke in u verert.
-

24. behueden.

X.

- God si uwe troest ter rechter minnen
Ende doe u hoege minnen bekinnen
Ende de waerheit die ghi hem schuldech sijt
Ende make in hem al uwen vlijt
Wildi beginnen dat werc der minnen
Soe seldi ane dat werc beginnen
Daers de gods sone ane began
Doe hi ons lenen quam een man
Alsoe hi levede seldi leven
10. Ende alle vroude om hem begeben
Also hi de sine begaf sal elc de sine
Begeben die leven wilt in minnen fine
Ic bidde u dat ghi beghevet
Uwes selves ende ghi der minnen levet
In ellende ende in vernoye
Ic en wille niet dat u moeye
Dat u doer gode in minnen mescomt
Want alle pine dore minnen vroemt
Dat men om minne vele doget

20. Op dat mens ghene mate en toget
Alsoe die bi minnen scinen in werre
Ende maken ocsuun ende toenen hem erre
Dats pine die niet en vromet
Noch niemanne bate af en comet
Want die ontspoede bedroeven minnen
Ende letten sere in allen zinne
Maer des hebdi cleine te doene
Ic woude ghi vroet wert ende coene
Jeghen gode strijt te makene
30. Want het beneemt die soete sprake
Die minnen den gelieven gevet
Dat men ene ure niet met vreden en levet
Alsoe enech gevet uwe sinne
Te gode puerleke in rechter minnen
Dat ghi levet in soeten moede
Dat u sake en werde te goede
Dan allene god ende els niet
Want die van gode smaecs hevet iet
Wert hi gerenen van binnen
40. In rechte gevoelne sier eneger minnen
Soen wert hem sake meer te goede
Maer alle dinc bitteren in sinen moede
Noch hi hem selven no helege no mensche
En valt hem meer als tenen wenschen
Hem sijn alle andere sake pine
Sonder omme minnen in minnen dienste te sine
Alle uren omme minne sterven ende doeyen
Ochte in gevoelne van ioeyen

20. Om dat. — 23. pine ende niet. — 40. In rechten. — 41. Sone. —
43. hem selven no menschen. — 45. zaken.

- Hier in moete u ghehogen
50. Ende en late u te anderen saken doghen
Al seggic dus deo gracias
Ic en wiste nye wie de ghene was
Dien minne gaf blijscap ende vrie wege
Jeghen minne hebbic onseghe
Het es wel recht ic swighe der clagen
Dat ic van hare hebbe nachte bi daghe
Ic hebbe te cleinen coste gegeven
Om minnen daer ic vri bi mochte leven
Maer al en hebbic ghene vissche
60. Ic en wille ghene vorsche
Noch ulieder besien
Vore wijn torsche
Alle hen hebbic ghene minnen
Ic en wille niet el
Weder dat si mi
Si goet ochte fel.
-

63. Alle en hebbic gene minne.

XI.

- Soe wie steet na sonderlinghen kinnen
Hem gebrect een poent van rechter minnen
Al selc kinnen eisscet men dicke te vroeck
Ende dat en es niet genoegh
Want het scijnt eenwillicheit
Ende niet van den geeste een geleit
Want waert ene leidinghe van gheeste
God sout herde saen gheleesten
Ende dats te kinscheleke gemint
10. Dat men vele sonderlingheiden wilt
Ende verkiest in delite te wesene
Dats gebreken van hogen levne
Menne sal om gevoelen noch om kinnen
Dienen dan slechts te minne met minnen in minnen
Dat men de helle niet en ontsaghen
Noch om dies hemels hope en daden
Dat men om hille noch om hemel
Ware even blide ende even temel

2. gerechter minnen. — 3. eyschet. — 10. sunderlincheiden. — 12. Dats
gebruken. — 13. Men sal. — 15. ontsage. — 16. des hemels... dade.

- Ende dat men minde sonder sate
Ende begerde boven mate
20. Ende boven redene ende boven sin
Dat ware in minnen groot gewin
Also men name soudemen geven
Ende dat minne eyschede soudemen leven
Alsoemen der ziele vonnesse gevet
So weetse datse in minnen levet
Ende also si ghevoelt ellendechede
So machse kinnen der minnen zeden
Al datse dan mach geleisten
Sal minne gebieden hare ende eischen
30. Levet si dan dus der minnen genoeg
Dat es wel der minnen genoeg
Men moetse oeffenen met herten met sinne
Ende volgen met trouwen ende met minnen
Nochtan dat men niet en weet van minne
Verliest men also men mach kinnen
Herte ende crachte ende alle de zinne
Ende den wille hevet gebonden de minnen
Ende den menschen moet men so vele geven
Dat men gheplaget wert in dit leven
40. Metten ellendeghen doget men noot
Ende metten verslagene de doot
Metten kaytiven doget men smertelecheit
Ende metten minnende hertelecheit
Die der minnen om minnen te dienste wilt staen
Hi moet in meneghen onraste ontfaen

21. Boven redene. — 25. der zielen. — 27. also ghi ghevoelt ellendechede. — 29. ende hare eischen. — 37. minne. — 39. werde. — 43. minnenden.

- Die naheit vander minnen naturen
Die beneemt der zielen hare geduren
Soe si meer comt so si meer steelt
Soe si meer toent so si meer heelt
50. Die der minnen met minnen gestaen sal
Al levende moete hi de doot anegaen
Om dat hem in minnen iet mochte ontbliven
Dat hi met arbeide mochte vercrighen
Die nature die alle crachte verwint
Doet ende leven gevet ende neemt
Si es so crachtech in haren doene
Sine ontsiet niet si es so coene
In hare es al de macht van gode
Der minnen wesen es in hare gebode
60. Daer minnen met minnen in minnen es
Dat es een grondeloos abys
Daer moetense al in hare verdrinken
Die hen in hare laten zinken
Ende die hare volgen in hare nature
Dien gevet si een ongedurech duren
Die minnen springet ute haers selves nature
Ende doet die herten in minnen beroeren
Die volgen der cracht der treckender minnen
Selen de edelheit daer sise in heeft kinnen
70. Dat en mochte nieman anderen vertellen
Noch gescriven noch ghespellen
Die minne met minne hevet ghemint
Wat hi wonders in de hoecheit vint

51. moet hi de doot anegaen al. — 52. Om dat in minnen. —
55. Doot. — 59. haren gebode. — 60. Daer minne. — 66. Die minne
springet uut haers selfs. — 72. met minnen.

- Nochtan en moghen der minnen begerten
Met al desen niet gestilt werden
Si recht hare in alle boven haer hebben
Minne en laet hare ghene raste hebben
Al ware te gadere tdoeghen al
Dat ye was ende es ende wesen sal
80. Hen mochte alsoe vele nie winnen
Alsoe begerte van rechter minnen
Si grijpt te doegene boven maten
Ende te werkene dat hare minnen wilt laten
Si ontfeet in onlede ende in ongeduren
De minne en laetse niet geduren
Si valt in onrasten van edelre ontrouwen
Die sterkere ende hoghere es dan van trouwen
Trouwe die men met redenen mach saten
Ende met sinne gewaerden mach
90. Si laet hare dicke genoeghen
Dat ontrouwen niet en mach voegen
Trouwe moet dicke ontbliven
Dat ontrouwen mach vercrighen
Edele ontrouwe en mach niet resten
Eer si vercriget dat alre beste
Al dat minne es wiltse vercrighen
Dies en mach haer niet ontbliven
Hier af gevoeltse menege sure
Dat minne mochte beteren in corter uren
100. Dit dreget si alst quame van ontrouwen
Datse wel weet dat comt van trouwen

76. in al. — 77. en gene raste. — 78. te gadere al tdoegen al. —
80. also vele niet. — 83. minnen. — 86. onraste. — 88. redene. —
91. ontrouwe. — 92. Trouwen. — 93. ontrouwe. — 98. menege zere.

- Van begerte van ongheduldeger minnen
Ende machse ghene raste gewinnen
Ende van begerten der starker minnen
Verliestse raste ende geduren van binnen
So si hoger in minne versinct
So si na hare begerte onghereder vint
Want men in ellenden niet genoeg venden mach
Noch begerte vervult werden en mach
110. Want si comt ute so hoger naturen
Sine mach in gheen klein dinc ghedueren
Minne vliet ende begerte volgt naer
Ende vendet emmer ongherede staet daer
Die hoecheit en machse niet vercrighen
Dat minne selve es moete haer ontbliven
Mochte de ziele de nature ghekinen
Daerse van gode in ghemint es met minnen
So soudse sere in verlanghene doeyen
Ende al in genoegchten vloeyen
120. Dat ware te grote raste en trouwen
Die mint moet doegen vele rouwen
Die ter trouwen dienste wilt staen
Ende trouwen van trouwen wilt ontfaen
Ende in hoeger trouwen wilt leven
Ende in hare dienste nemen ende geven
Na haren rechte si vri ende sterc ende coene
Altoes haren liefsten wille te doene
Spaert hi daer vore eer ochte gemac
Soe es hi de vriend die ter noet gebrac.

109. werden mach. — 118. doeyen. — 119. vloeyen. — 123. trouwe van trouwen. — 128. ere oft gemach.

XII.

- God si met u ende geve u al
Te minne dat men minnen sal
Ende te hatene dat te hatene es
Ende te alre waerheit sijn getes
Dient der waerheit waer ghi moghet
Ende spaert u vore en gene doget
Noch om gemac noch om ere
Daer omme doget gherne vele kere
Waerheit en hevet gheerre eere te doene
10. Si es altoos in haer selven coene
Houdet enechleke uwe edelheit
Ende en spaerd ghenen arbeit
Sijt hen genadech die uwes behoeden
Troest de ghene die hen bedroeven
Dient der minnen in alre tijt
Ende settet in hare al uwen vlijt
Alle stoerme suldi dor haer nighen
Dor hare ere seldi swighen

20. Else ghi overgherne spraect
 Else ghi gerne sliept so waect
 Else gi gerne sweget so spreect
 Ende niemanne en gebrect
 An alle uwe zeden sijt in maten
 In uwe doen in uwe laten
 De scout die ghi gode schuldech sijt
 Die geldet gherne in alre tijt
 Beide in hate ende in minnen
 Dat pijnt u te leerne kinnen
 Dat u ontmoet in uwen sin
30. Daer in meret uwe scade ende uwe gewin
 Wedter eenwille si so geest
 Daer in leget subtilheit alre meest
 Het wanen liede sijn van gheeste
 Geleidet hets eenwille alre meest
 Si wanen ooc dattem dat doemt
 Dat troest es ende van gode comt
 Dit sijn drie subtile saken
 Die de menschen meest volmaken
 Van alden poenten die men pleget
40. Die wijsheit die hier in leget
 Es onbekint ende onverstaen
 Want de menschen niet ontfaen
 Ende willen pinen dor minnen ere
 Si maken nu so vele kere
 Ende belget u niet dattic dus spreke

21. spreect. — 23. Ende in alle. — 31. Wedert. — 32. Daer leget in.
— 43. En willen. — 45. En belget.

Het doet trouwe niet u gebreke
Ghi wet een deel hoe ghi soudet leven
Al doets u roekeloesheit begeven
God si met u in alre tijt
50. Ende make in hem al uwe delijt.

XIII.

- In gode die es onse minne
Alsoe verre alsoe ic minne bekinne
Soe ware mi leet hine ware allene
Dat wi minnen ende menen
Met selker minnen alsoe es hi
Lieve herte soe groetic di
Ende met dat ic ben sonder vergheten
Ghi weet wel al doe ict u weten
Dat minne wilt oeffenen daer men haer si
10. Ende weten wat men haer es dan leefse vri
Emmer wiltse horen ende proeven
Om verbliden ende om bedroeven
Daer en mach minne niet sijn sonder
Si es emmer temperende in wonder
Soe sere verstoert es minnen nature
Datse niet rusten en mach ene ure
Sine plege haers liefs in soeter minnen

2. minne kinne. — 3. alleene. — 8. Ende weet. — 9. oefenen. —
15. zeere.

- Ochtē in storme van sinne
God hevet ons wonder gedaen
20. Dat hi ons met minnen hevet bestaen
Na dien dat wier toe sijn gemaect
Te wetene hoe minnen met minnen smaect
Soe keert u met gerechter doget
Ter sueter minnen al dat ghi moget
Te plegene met allen goeden zeden
Met soeten zinne met vollen vreden
Waect in den bant van rechter minnen
Ende pijnt u te verstane de stemme
Daer minne selve mede spreect
30. Siet dat ghi hare niet en ghebreect
Es minne u soete esse u wreet
Sijt te haren wille altoos gereet
Also plagics ye ende alsoe ict versta
Steet oec in audi filia
Sidi dochter so geloeft den vader
Sijt te sinen dienste ghereet allegader
Vort ane seldi gods werc besien
Ende alle noet werken in allen dien
Die uwes behoeven also hise wrachte
40. In wille in werke in gedachte
Der na heitet hi neighen de oren
Daer men der minnen stemme sal horen
Gehoersaem te sine van buten van binnen
Ende niet te wetene dan den wille der minnen
Also men dus der minnen ghehoersaem si
So salmen vergeten al daer bi

18. zinnen. — 21. wire. — hoe minne. — 28. stemmen. — 36. algader.
— 41. heitet neighen de oeren. — 47. bekinden.

- Sfolcs van vremden ende van bekinnen
Van geachten ende van geminden
Ende vergeten alre creaturen
50. Om ghedinken de suetheit van minnen nature
Hi heet vergeten thuus haers vaders
Om dat hier gebreken wilt allegader
Ende dat al der gere si vergheten
Die den hemel hebben beseten
Ingele heiligen hier die menschen
Mochtemen dan hebben dwenschen
Dat menre bi hem al vergete
Ende allene van enechiden der minnen weten
Also ghi om hem dus wilt vervaren
60. Sal die coninc uwe scoenheit begeren
Want ghene scoenheit in sine nature
En genoeghet dan sine nature pure
Alsemen el niet en can ghedinken
Dan hem doer cussen ende daer in sinken
Dats godlec leven na gods genoegen
Die hem dus enech al der minnen opdroegen
Die scoenheit beghert hi ende ciertter hem mede
Na sijn genoegen na minnen sede
Die gene es godelec seggen die lieden
70. Maer die selke godlecheit nye en gesciede
Sine scoenheit ende begert de coninc niet
Ontfarme u dats soe lettelt gesciet
Ende siet dat de coninc de uwe begere

48. gehachten. — 53. dat alle. — 55. de menschen. — 56. Mochtemen van hen hebben. — 62. En genueght. — 64. dorcussen ende insinken — 67. ciert hem. — 68. genuechte in minnen zede. — 69 godlec seggen de liede. — 71. en begert.

- Mi dunct dat icker omme vervare
Dat hi onbenyedt ende ombekint
Van den sinen blivet ende ongemint
Dat hi niet met siere nature en mach
Gebreken dies datti in minnen voersach
Ay begevet elcs al ende eyschet dat al
80. Ende besiet wat wondere dat al dan werken sal
Dat eyselecste wonder dat ie wert
Die dierste scoenheit die de coninc begert
Diere hi met siere gheheelre naturen
Gebruken wilt in een geduren
Ende dat scone met eerre scoenheit ontmoeten
Ende groeten met ene enegher groeten
Ende dat cussen met enen eneghen monde
Ende te vergrondene die enege gronde
Ende met enen siene te doresiene al
90. Dat es ende was ende wesen sal
Ende dat al met eere wijsheit vroeden
Ende met eneghen wille van enegen moede
Ende met enen rike al even rike
In ere vorme in ene gelike
Ende in een gevoelen in een gewelt met al
Die voldoet alse hi noch weten sal
Ay mi es onbekint hoe dat es
Gode ende sinen geminden ontfarme es
Van dienste van minnen wetic raet
100. Maer alst te diere oefeninge gaet

. 74. om vervare. — 77. naturen. — 78. Ghebruken. — 83. Die hi. —
84. in enen geduren. — 85. met ere. — 91. met ere. — 91. ere vormen.
— 98. ontfarme des. — 100. oefeninghen.

- Hoe men met minnen lieves pleget
Soe es mijn weten saen gheseghet
Soe vare ic alse pleget de blende
Ende make van den begin mijn inde
Alse lief met lieve gheet minnen leven
Daer soudemen scone beghinne geven
Daer moet inden dies niet ne weet
Ende dien gevoelen van minnen es onghereet
Nu al en begert ons die coninc niet
110. Dat ons wee si ende verdriet
Wi selen gherne neyghen de oren
Ende alse een siere kinderen hoeren
Ende sien ende merken ende verstaen
Wat hi wilt ende dore ons hevet gedaen
Ende selen vergheten vremder dinghen
Ende alre ioyen sonderlinghen
Van vrienden van beneden van boven
Ende van allen doghene der minnen loven
Ende selen hopen om goet geval
120. Dat ons minne noch volgen sal
Mochte wi doch om minne gelaten
Vremde troeste ende oersaten
Ende wi ons cierende in scone gelaet
In hoghen wille in hogher daet
Minde wi met minnen al dat si mint
Ende ware haere glorie ons bekint
So soude hare selven doen der binnen
In een gebruiken in een bekinnen
Dies holpe ons ihesus cristus

103. varie alse pleget die blinde. — 104. van mijn beghin een inde.
— 112. kindere. — 124. hoger wille. — 129. Des holpe.

130. Die selve van minnen alle lust
Ende alle doget hevet geoppenbaerd
Ende met siere claerheit verclaerd
Hi moete ons minnen condech maken
Ende verclaren al onse saken
Ende onse herte ende onsen sen
Ende doen sine enege minne daer in
Die ons doe weten hoe men hem sal
In volmaectheiden leven al
Nu sijt met waerheiden al beset
140. Ende haestu dat ghi ons nie ne let
Die tijt es cort hier es vele te doene
Sijt fier ter minnen ende coene.

131. geoppenbaert. — 132. verclaert. — 133. Hi moet. — 136. sijn enege. — 140. Ende siet dat ghi ons niet en let.

XIV.

- Dat soetse van minnen sijn hare stoorme
Hare diepste afgront es haere scoenste vorme
In hare verdolen dats na geraken
Omme hare verhongheren dats voeden ende smaken
Hare mestroest es seker wesen
Hare seerste wonden es al genesen
Om hare verdoeien dat es geduren
Hare bergen doetse venden alle uren
Omme hare qualen dat es ghesonde
10. Hare helen openbaert hare conden
Hare onthouden sijn hare gichten
Sonder redene es hare scoenste dichten
Haer gevangenesse es al verloost
Hare seerste slaen es hare soetste troest
Hare al beroven es groet vromen
Hare henevaren es naerre comen

1. Dat suetste.... storme. — 2. ende haer scoenste. — 6. wonde. —
7. verdoeren. — 8. borgen doetse vinden. — 10. oppenbart. — 16. narder
comen.

- Hare nederste stille es hare hoogste sanc
Hare groetste abolgen es hare liefste danc
Hare groetste dreigen es al trouwe
20. Hare droefheit es boete van allen rouwe
Hare rijcheit es haer al gebreken
Noch machmen meer van minnen spreken
Hare hoogste trouwe doet neder sinken
Hare hoechste wesen doet diepe verdrinken
Hare grote rijcheit maect ermoede
Haers vele vercreghen toent onspoede
Hare troesten maect de wonden groot
Hare hanteren bringet meneghe doet
Hare voelen dats hongher hare kinnen dats dolen
30. Verleidinghe es wise van hare scolē
Hare hanteren sijn stoerme wreet
Hare gheduren es in onghereet
Haer toenen es haer selven al helen
Hare gichten sijn meerre wederstelen
Hare geloeften sijn al verleiden
Hare ciergeiden sijn al ontleiden
Hare waerheit es al bedriegen
Hare sekerheit scijnt menegen lieghen
Dies ic ende menech dat orconde
40. Wel moghen draghen in alre stonde
Dien de minne dicke hevet getoent
Saken daer wi bi sijn ghehoent
Ende waenden hebben dat haer bleef
Sint si mi ierst die treken dreef
Ende ic gernercte al hare seden
Soe hieldicker mi al anders mede

Hare gedreic hare geloven
Daer met en werdic niet bedroghen
Ic wille haer wesen al datse si

50. Si goet si fel al eens eest mi.

47. gedreich.

XV.

- In den hoge name der minnen
Die u hare wesen moete doen kinnen
Sende ic u herteleke groete
Ende bidde hare datse u al moete
Hare wesen toenen toten gronde
Dat men nye vergronden en conde
Ay hoe diep es de afgront der minnen
Die nye man en conste bekinnen
Al dat mens kint es lettelt goet
10. Sint dats iet ontbliven moet
Dats ons ontblivet dat comt bi liden
Dat wi soe slappelec vorwert tiden
Ende met armen troeste leven
Ende so lettelt in storme van minnen gheven
Onse sinne ende onse crachte
Die lopen soudent staen in hachte

- Die wege ter hogher minnen graden
Sonder peis ende sonder genade
Die wege die men loopt ter minnen
20. En mogen die gene niet bekinnen
Die gemate sijn ane hare werken
Ende hen met genoechte sterke
Ende leven in toren om scade in bliscap om spoede
Bi vremden wesen in hoverdegen moede
Maer die volmaectelike woude kinnen
Dat mogende wesen vander minnen
Hi soude met oetmoedigher herten
Geliken soetheide ende smerten
Ende ontfaen in ere glorien
30. In enen wille in ene memorie
Suete ende suer in een genoeghen
Ende alle pine sonder bedroeven
Want minne mach herde wel orsaten
De sware dolen haerre straten
Soe neder sal men in oetmoedecheiden sinken
Ja boven alre menschen gedinken
Die ter werelt geboren sijn
Sal groetheit der minnen comen daer in
Wildi dus vallen ende in allen nygen
40. Soe seldi volmaecté minne ghecrighen
Want dat haelde gode neder in marien
Ende met dien selven soude hi noch lien
Die hem so neder omme minne conste hebben
Hi ne mochte hem sine hoocheit niet onts.....

21. in hare. — 22. genuecten sterken. — 28. smerte. — 33. mach
wel oersaten. — 39. vallen in allen nygen. — 44. ontsien.

Hi soudene ontfaen ende dragen tgetal
Alsoe een kint in siere moeder volwassen sal.

- Getrouwe vrese es de eerste maent
Die alle die werken hoedet ende spaent
Ter heiliger wet ende ter waerheit gebode
50. Si doet professie doen in gode
Ghi weet wel die professie doet
Dat hi een wesen geloven moet
Metter gheselschap daer hi es
Te alre ghehoersaemheit te sine getes
Alse vrese dan die ierste maent
Die ziele dus hevet gemaent
Te alre gehoersaemheit van minnen
Volmaecten dienst daer sijt mach kinnen
In doet in leven in alle dinc
60. Dus ontfheetmen alse maria ontfinc
Ende in allen so diepe oetmoedicheit daer bi
Dats ecce ancilla domini
Dus es de ierste maent bestaen
Met getrouwer vresen hevet men ontfaen.

Die andere maent es gerne gedoghen
Om volmaectheit ende nauwe poegen
Die te leerne daer men mach
Daer voer en spaert genen slach
Waer gi moghet beilagen dogen
70. Daer bent der waerheit der kennesse haer ogen

45. soudene. — 57. gehorsamheit. — 59. doot. — 66. Omme. —
68. Daer vort en spart en genen. — 70. bent de waerheit.

Ontfadi dats sonder uwe mesdaet
Soe dragedi minne in den hoochste graet
Want in verduldicheiden leert men kinnen
Hoe men plegen mach groter minnen
Want si doet meest wassen ende op gaen
Dat vat daer minne es in ontfaen.

- Die derde maent hoeget dat getal
Alsoe men dus verdragen can al
Ende men weet dat men minnen dreget
80. Dat es oefeninghe die menre toe hevet
Altoos nidech ende onverwonnen
Ende alsoe daer in hebben connen
Na de scrifture die ons leret alsoe
Sobrie pie iuste vivamus in hoc seculo.

- Die vierde maent es de suete nature
Daer soe werdege creature
Alsoe menne es met opwassen sal
Ende hare menechfoldeghe lede overal
In die stat daer mense in dreget
90. Ende overal daerse lede hevet
Salmense met sueter naturen hoeden
Ende met ontsteken en werken voeden.

Die vijfde maent es heimelec begaen
Die soete dracht die men hevet ontfaen
Heimeleke te oefenen die suete minnen
Ende de sware pine die minne bringet inne
Die hi gevoelt die minne dus dreget
Ende met oetmoede ontfaen hevet.

71. ontfadi dat. — 72. hoechsten graet. — 79. minne. — 92. onsteken. — 94. die minne hevet. — 95. oefene de zuete minne.

- Die seste maent es toeverlaet
100. Daer men alle rijcheit af ontfaet
Ende troest dat dat kint metter vrocht sal comen
Volwassen rike ende geven alle vromen
Dus te verlatene op minnen sach
Ende te hakene na den hogen dach
Dat geboren werde dat edele kint
Ende te vollen in vollen van vollen gemint.

- De sevende maent es gerechticheit
Die maect te niete allen arbeit
Gerechticheit doemt ende benedijt
110. Elc wesen na sinen tijt
Ende nemet ende gevet na getamen der minnen
Ende boven verstaen van allen sinnen
Der gerechticheit dogheden sijn boven nature
Ende maken zeker de zielen ende puren
Ende bi ghere doget en machmen bat kinnen
Dat men in waerheiden es van minnen
Dan dat men in dogeden ieghen nature
Soete smake hevet sonder sueren
Dats blide te sine in vernoeye
120. Dats in versmaetheiden hebben ioeye
Ende te minnen die u doen quaet
Dats seker van minnen de hoechster daet
Vrient met vriende metten bliden blide
Dats plegen van minnen in allen tiden
Maer dits iegen nature iegen macht
Ende der gerechticheit hoechste pacht

Daer men gode properlects mede dreget
Ende volcomelike wassende binnen hevet.

130. De achtende maent es wijsheit van minnen
Ende haer wesen in allen wegen kinnen
Alsoe vele alse minne can gheminnen
Verslendet de wijsheit al van binnen.

- De neghende es alse wijsheit slint
Al datsi in minnen mint
Dan comt der minnen geweldege tijt
Ende stoermt alle uren op wijsheit
Alsemen met allen dat men es
Genouch es der minnen ende ghetes
So wert ter neghender maent geboren
140. Dat kint dat oetmoet hadde vercoren
Dan hevet oetmoedecheit hare gevoech
Daer si haer selven met es genoech
Tusschen hen tween es dat kint voldregen
Dat in groter stat hevet gelegen
In diepste van oetmoede int hoochster der minnen
Daer men met allen in allen zinnen
Gode dus levet met alre macht
In nuwe minne dach ende nacht
Soe werdet god al dat men levet
150. Want hi in de screfture gesproken hevet
Soe dat hijs niet en mach laten
Hi sal ons meten metter selver maten
Daer wi hem mede meten

- Die dan aldus van minnen beseten
Sijn in wille in werken boven den sinnen
Te al haren wille genoech der minnen
Sal hi dan also meten weder
Soe moeti hen dat hoge geven neder
Te haren wille alsoe si hen geven
160. Sal hi hen in een al leven
Anders ware logene de orsate
Soen mate hi met de selve mate
Nu es dat kint volwassene geboren
Dat bi oetmoedicheide was vercoren
Ende es volwassen bi hoger minnen
Ende ix maende voldregen binnen
Ende elke maent hevet weken iiii
Ende elke seget ghereide ende chiere
Jegen den groten hoghen dach
170. Dat minne volboren werden mach
Die ierste weke es macht dandere conste
De derde wille ende gestade onste
Die volmaect de iiii weken
Ende vult de maent sonder gebreken
Elke weke es van vii daghen
Die daghen sijn de vii gaven
Die moet men hebben sal men liden
De negen maende te haren tiden
Wijsheit leret wat men doet
180. Verstannesse orcondet de werken doet
Met rade versteet men der minnen genoech
Met crachte weret men hare gevoech

162. sone mate. — 163. dit kint volwassen. — 164. oetmoedecheiden.
— 180. vroet.

Met consten salmen lieves plegen
Met genadecheiden grote gichten geven
Met heilegher vresen sal men hoeden
Al de werken ende met trouwen voeden.

XVI.

Ic groete dat ic minne
Met miere herten bloot
Mi dorren mine zinne
In der minnen orewoet

Ay herteleke minne
Volwasse na dijn wesen
So moghen mine sinne
Van der doet genesen

10. Ay herte over care
Waerdi dat ghi sijt
In u nature so ware
Iet mijns geduerens tijt

Ay overzuete raste
Haddi alle dat uwe vercreghen
Soe waren mine laste
Verlicht die nu so weggen

- Ay overzuede nature
Hoe gedoet de herte dijn
Ic en can gedueren ghene ure
20. Ic moet al der minnen sijn
- Ay herteleke ioncfrouwe
Dat ic so vele te u spreke
Dat doet mi nuwe trouwe
Van dieper minnen treke
- Ay hadde wi dat wi hebben
Soe ware wi beide so rike
So soudemen lettelt venden
Iewerinc onse ghelike
- Ay ic woede in moede met spoede
30. Ja tgoede dat icke der minnen volsi
Ay in woet sijn vroet dats spoet
Ja in woet van minnen vri
- Ic hake ic rake ic smake
De sake die mi dunct soete
Ic kinne met sinne daer es inne
De minne mijns evels boete
- Ic doege ic poege om toege
Ic soeghe met minen bloede
Ic groete dat soete dat moete
40. Boeten mine orewoede
- Ic beve ic cleve ic gheve
Ic leve op hoeghen waen
Dat mine pine de fine
In de sine sal al ontfaen

Ay lief hebbic lief een lief
Sidi lief mijn lief
Die lief gavet om lief
Daer lief lief met her hief

Ay minne ware ic minne
Ende met minne minne u minne
Ay minne om minne ghevet dat minne
De minne al minne volkinne.

XVII.

- De minne hevet vii namen
Alse ghi wel weet na hare getamen
Dat es bant licht cole vier
Dese iiii namen sijn haer fier
De andre ii sijn groot ende stranc
Altoos cort ende ewelec lanc
Dat es dau levende berne ende hille
Dat ic u dese name vertelle
Dat es om datse staen in der screfturen
10. Om genoech te doene haerre naturen
Datse orconden ende hebben getoent
Dat ic u niet en hebbe ghehoent
Dat minne al dese seden hevet
Hi saelt al kinnen die haer vollevet
Daer vele wonders ane gheleget
Dat ic u voermaels hebbe ghezeget.
- Bant esse wel om datse bint
Ende al in hare bedwange bekint

3. cole ende vier. — 6. eweleec. — 7. borne. — 8. namen. — 10. hare.
— 16. vormaels.

20. Hare bant es te allen wel gehort
Alse hi wel kint dies hevet becort
Want si in midden den troest te stoert
Si gevet in allen rouwen confoert
Hare bant doet dat ic van binnen
Van pine versceede na mijn versinnen
Hare bant doet al voeghen
In een gebruiken in een genoeghen
Dit es de bant die al dat bint
Dat deen den anderen dore kint
In pine in raste in orewoet
30. Ende etet sijn vleesch ende drinct sijn bloet
Ende dene herte de andere verteert
Dene ziele dandere met storme dorevert
Alsoe hi ons toende die selve es minne
Dat gheet boven menschen sinne
Die ons hem selven gaf te etene
Daer bi dede hi ons te wetene
Dat dat ware dat naeste der minnen
Dor eten dor smaken dor sien van binnen
Hi etet ons ende wi wanen hem eten
Oec etewine dat moghewi weten
Maer om datti blivet soe onverteert
Ende soe ongherenen ende so onbeghert
Daer omme blivet elc ongheten
Ende so verre buten anderen geseten
Die in desen banden wert bevaen
Hi mach te vollen eten gaen
Wilt hi in gode ochte in menschen
Dore kennen dore smaken boven wenschen

21. den troeste testort. — 22. rouwe. — 29. rasten. — 36. wetenne. —
48. kinnen.

50. Hare bant doet weten wat dat si
Ic minen lieve ende mijn lief mi.

Licht hare name doet al verstaen
Wat den lieve ware meest mesdaen
Ende wat der minnen meest becomt
Ende wat saken die minne meest doemt
In desen lichte machmen kinnen
Hoe men den mensche god sal minnen
Ende god mensche ende hen beiden in een
Dit es een over rike leen.

60. Cole hare name dat merke mi
Wat tekene dat in de screfture si
Het es een wonderlec present
Dat god der zielen binnen zent
In al vercrighen in al gebreken
In soenne in dreighene in wreken
In troeste in ioyen in arbeide
In al die onseide die ic seide
Die cole es een bode snel
Die der minnen dient herde wel
Sijn ambacht es sonder cessen

70. Daer aen en mach niet die minnen messen
Die cole ontstect dien die was cout
Si maect dien blode die was stout
Den varende setse te voet
Den nederen maecse hoegen moet
Den armen setse in een rike
Dat hi niemanne en wike

52. wert meest. — 60. tekene in de screfture. — 64. In zoene. —
66. onsedem. — 70. de minne. — 71. onstect. — 73. varenden. —
74. maectse hogen.

- Al dat vallen ende dat opstaen
Dat nemen dat geven dat ontfaen
Ontsteect ende bluschet bi orewoede
80. De cole hare name nu werdet moede
Selve hier in ende merket
Wat onghehorder wondere hi werket
Eer hi ten viere weder comt
Daer hijt al binnen verdoemt
Verberret verslindet ende verteert
Dat ontseget was ende begert.
- Vier hare name dat verberret al
Gelucke spoet ende ongeval
Van allen wesen es hem alleen
90. Dien ye dit vier dus na ghereen
Hem es sake te wijt noch te inghe
Also dit vier wert dus overghinghe
Soe eest hen al eens wat verteert
Ghehaet ghemint ontseget begert
Gewonnen verloren getamen ontamen
Vrome scade ere scamen
Troest met gode in den hemel te sine
Ochte in die elsche pine
Dies es desen viere alleen
100. Het verberret al dat ye ghereen
Omme doemen noch om benedien
En es mi oec dies maghic lien.
- Nu hare name hevet sijn ambachte
Also dat vier aldus berret met siere crachte

79. onstect ende blusschet. — 80. name fijn werdet. — 82. ongehoerde. — 85. vertert. — 103. Dau hare name.

- Soe comt de dau ende maket al vocht
Also een ongheorde soete locht
Ende bringet dat cussen der edelre naturen
Ende doetse in ongeduerne duren
Die nyed verswelget so hare geven
110. Datse dies seden altoes moet plegen
Dan werden alle die storme gheleghen
Die daer waren op gheheven
Daer wert een gestille ghestaen
Daer lief van lieven sal ontfaen
Salc cussen also wel betaemt der minnen
Also si lieve beveet in allen sinnen
Si dorsughetse ende dorsmaket
Also minnen de lieve dus geraket
Si etet hare vleesch si drinket hare bloet
120. Die minne diese dus verdoet
Verleidet soetelike hen beiden
In eenen cussene sonder sceiden
Dat cussen enecht scoene
In enen wesene 117 persoene
Dus sachtet die edele dau den brant
Die soe verstormt was in minnen lant.

Levende borne hare seste name
Volget den dauwe wel bequame
Dat vloyen ende dat weder vloeyen
130. De ene dore dandere ende dat in groeyen
Dats boven sin ende boven verstaen
Ende boven bekinnen ende boven ontfaen

105. die dau. — 106. ene ongehorte zuete. — 98. helsche. — 109. Die niet. — 130. De een.

- Van menscheliken creaturen
Doch hebbe wijt in onser naturen
Die verhoelne wege die minne doet gaen
Ende met slagen de soete cussene ontfaen
Daer in ontfeet men dat suete levende leven
Dat den levende levene leven sal geven
De name es levende borne om dat hi voedet
140. Ende levende ziele in de menscheit hoedet
Ende met levene ute den levene ontspringet
Ende den levene uten levene uwe leven bringet
Die levende borne vloeyt tallen tijt
In ouden gewoenten in nuwen vlijt
Gnelijc dat ute ghevet die riviere
Ende weder te hare haelt sciene
Also verslindet de minne haer geven
Dus es hare name borne ende leven.
- Hare sevendende name dat es hille
150. Der minnen daer ic ave quelle
Want si al verslindet ende verdoemt
Ende in hare nieman op en comt
Die hare bevalt ende diense beveet
Dat daer ghene genade toe en gheet
Gelijc dat de helle al verdervet
Ende men in haer el niet en verwervet
Dan ongenade ende sterke pine
Altoes in ongheduerne te sine
Altoes storm ende nuwe vervolgen
160. Al verslonden ende al verswolgen

136. de zuete cussen. — 142. nuwe leven bringet. — 143. vloeyet. —
152. niemen op en coemt. — 153. dien si so beveet. — 158. ongedurne.

- In hare grondelose nature
Sinken in hitten in coude elke ure
In der minnen diepe hoeghe demsterheit
Dit gheet boven der hellen arbeit
Die minnen kint hare comen hare gaen
Es hem cont hi mach verstaen
Datter minnen wel es bequame
Dat helle es hare hoochste name
Nu merket hoe in dese namen sijn
170. Alle wesene van der minnen fijn
So wijs en es herte dat hare gedochte
Van den bande van minnen mochte
Dat dusentechste deel geopenbaren
Al liete si de andere vi varen
Van den bande wert men seker des
Dat vander minnen ghen sceden en es
Bi ghenen wondere bi ghere cracht
Dits der gaven der wijsheit macht
Mensceleke herte en caent getogen
180. Doch moetse bant met banden dogen
Van lichte hebben wij der minnen hanteren
Haers kinnesse willen in allen manieren
Waer omme men de menscheit moet minnen
Gelijc der godheit ende bekinnen
Metten cole ontsteect si hen twee
Metten viere verbertsise een
Gelijc metten viere inden salamander
Die fenix verbernt ende wert een ander

164. hillen. — 177. Bi gheenen. — 179. Menschelijke. — 182. kinnes-
sen. — 183. Waer omme de menscheit men moet. — 187. onsteect. —
188. verbernt sise.

190. Metten dauwe wert die brant gesacht
Ende ghesalvet met diere eneger locht
Die welheit ende de oerwoet
Worptse dan in die diepste vloet
Die grondeloos es ende altoos levet
Ende metten levene hen drien een gevet
Gode ende menschen in ene minnen
Dits drieheit boven allen sinnen
Dese bringet den zevende name
Die hoochste es ende best bequame
Dats hille na den wesene dat es minne
200. Want si verdervet ziele ende sinne
Soe datse meer vercoeveren en moge
Noch te anderen saken en doghen
Dan verloren te sine in stoerne van minnen
Met live met ziele met herte met sinnen
Bliven de minnende in de helle verloren
Wie dat wilt wachtere hen voren
Want voer minnen en es el gheen opstaen
Dan alle uren troeste ende slage ontfaen
Int maerch der herten die trouwe hevet kinnen
210. Sochte men de offerande der vrier minnen
Doe wi alsoe wi moeten winnen
Al es men verre men saelt bekinnen.

Dilata ira decrescit.

Explicit liber iste.

Deo gracias Amen.

190. ghesalvet metter. — 191. die oerwoet. — 192. in diepe vloet. —
195. ener minnen. — 196. Dats. — 197. zevenden. — 201. mogen. —
206. hem voren. — 209. hevet binnen.

XVIII^(*).

Mi en pijnt
Noch en gherijnt
Dat ic moet dichten
Daer hi die levet
Bi ons gevet
Sine gichten.

10.

Ende met nuwer mare
Ute sinen clare
In allen ons wilt verlichten
Hi sij ghebenedijt
In alre tijt
In allen aensichten.

In kinnen bloet
Al eest groet
Dat mens vercrighet
Het schijnt als niet
Als men besiet
Dat daer ontblivet.

(*) Dit gedicht en de volgende ontbreken in het oudste onzer HSS. De tekst is naar het jongste HS. gedrukt.

20. Men moet crighen
In dat ontbliven
Saelt sijn goet
Ochte het es te cleyne
Al gader reyne
Wat dat men doet.
- Die in dat hoge kinnen
Der bloter minnen
Waerdeloes
Diepere crighen
Venden hare ontbliven
30. Meerre altoes.
- Nuwe mare
In donker clare
Vinden zij
Van hogen prise
Sonder wise
In verre in bi.
- In dat ewege wide
In alle zide
Sonder enden
40. Werdt si ghedeilt
Ghebreit geheilt
In een verslenden.
- Die gedachte
In stilre iachte
Die dat ongemeten
Al in al
Vinden sal
Al onbegrepen.

50. Daer dunct haer baren
Sonder verclaren
Een simpel yet
Also in vertien
Doch moet zis lyen
In een bloet niet.

In dat blote
Staen de grote
Die vercrighen
In hare inzien
In zijn ontvlien
60. Hare ontbliven.

Wat mens vercriget
Vor dats ontblivet
Zekerlike
Also ic meyne
Dats al te cleyne
Te enegher ghelike.

Bedies zijn si gha
Ende volgen na
Die dit bekinnen
70. Die donckere pade
Buten rade
Altoes van binnen.

Dat hem meest cost
Dat hem best lost
Dat es dit ontbliven
Maer hoe dat es
Dies sijt gewes
Men maechs niet scriven.

80.

Maer redenen storme
Ende beelden vorme
Moet men af ghaen
Salmen van binnen
Des yet verkinnen
Sonder verstaen.

90.

Die niet en gheroen
In ander doen
Dat hier es gheseit
Si eneghen hen
In hare ierste beghen
In de ewecheit.

100.

Daer werdense in
Hare ierste beghin
Met hem so een
Dat en mach ghelike
In erterike
So zijn van tween.

In de naheit
Derre enicheit
Sijn selke pure
Binnen altoes
Bloet beeldeloes
Sonder figure.

Alse ghevrijt
In eweghen tijt
Onghescepen
In stille wijt
Sonder crijt
Onbegrepen.

110.

Ic en vinder in
Meer inde noch begin
Noch gheene gelike
Daer ic wort
Af mach bringhen voert
Volcomelike.

120.

Ic wilt hier op geven
Hen diet leven
In hare bekeer
Het mochte dat inneghe gedinken
De tongen verminken
Sprake siere af meer.

XIX.

Maer nu hort dat gebod
Dat ons god
Doet bekinnen
Hoe wine met crachte
Ute alre gedachte
Selen minnen.

10.

Met minnen crachte
Moet die gedachte
Haers selvesheit
Sijn ontwonghen
Ende verswongen
In overstheit.

Daer werdse gheleit
Ghewijdt ghebreidt
In demstere weghe
Ende verresen
In een hoge wesen
In graciën zeghe.

20. Dit moet zijn bestaen
Met herten ende voldae
Ute alre crachte
Daer men mint gode
Na den meesten gebode
Ute alre gedachte.

Die cierkel der dinge
Moet werden inghe
Ende te nieute geleidet
Sal die cierkel bloet
Werden wijt ende groet
30. In al ghebreidt.

De gedachte in god
Es der minnen slod
In de enicheit
Daerse minne heeft geleit
Ghewijdt ghebreidt
In dies lichts claerheidt.

Het behort edelen puren
Dat si daer dueren
Ende niemene el
40. Ende hen quite
Van ongelike
Houden wel.

Want dat edele licht
Geeft zijn bericht
Zunderlinge
Na sijn rueken
Daer en heeft geen zoeken
Redene noch meyninge.

50. Men moetse buten
Verre sluten
Ende binnen staen
In een bloet stille
Puer sonder wille
Ende also bevaen.
- De edelheit
Die ongeseit
Blijft metter tonghen
Een nuwe verstaen
Noit eer ontfaen
60. Ute dien orspronge.
- Ay hi es uwe
Altoes nuwe
Edele gedachte
Daer ghi in ontdaen
Sijt ende gevaen
Met susgedaner iachte.
- Nu blivet daer
Sonder vaer
Het es uwe ghewin
70. Ende sijt blide
Te ewegen tide
In uwe beghin.
- Daer ghi in altoes
Gheleidet indeloes
Werdt sonder keren
Daer en mach in hoge verstaen
Noch diepe in ghaen
Anckeren noch meren.

80. Dies ons in ezechiele
Den prophete vele
De III diere leerden
Die vorwert ginghen
In derre bloetinghen
Ende niet en keerden.

Dat si ons leerden
Hoese keerden
Alse si ginghen
Dat es inder minnen
Die der redenen kinnen
90. Toe mach bringhen.

Maer beziet
Si en keerden niet
In hare vortghaen
Dat es inder bloetheit
Der eeneheit
Boven verstaen.

Daer ons moet ontbliven
Een becliven
Eenre claarheit
100. In een verlanghen
In een vore hangen
Eenre deemsterheit.

Een edel ic en weet hoe
Noch dus noch zoe
Dat ons leidet in
Ende ons berecht
Ende ons in trect
In onse beghin.

110.

Wat gheet wat keert
Wat wijst wat leert
Herte ocht zin
Het blivet mi ghetes
Hi die es
Alles beghin.

XX.

Ay God si werden rike
Die groene ende ripe
Ende al dat mach vergaen
Al scelden quite
Ende enechlike
Uwe minne ontfaen.

10.

Want met u ghemeene
Te sine allene
Dat es delijt
Ende el niet
Dan al verdriet
Dat ghi niet en zijt.

Men ne mach niet kinnen
Sonder u minnen
Wie ghi sijt
Noch niet inne
In uwe minne
Sonder strijdt.

20. Dies moet men striden
Ende liden
Menech leet
Eer men weet dat
Hoe men den pat
Uwer minnen gheet.
- Maer en rouwet hem niet
Sijn lange verdriet
Dies daer toe comt
Dat hine mach gewinnen
Een smaken uwer minnen
30. In enegher stont.
- Maer wat men mach smaken
Het blivet al haken
Onthier men comt daer
Dat wy nu hopen
Dat werdt ontploken
Ende oppenbaer.
- Ende die grote zommen
Diere waer ommen
Sonder getal
40. Die mi doen kinnen
Dat ic u minnen
Moet boven al
- Ontgaen mi here
Alsic mi kere
Al bloet op u
Ende moet daer omme
Sonder waeromme
Minnen u om u.

50.

Hi swige al stille
Die merken wille
Mine tale
Hi heves noet
Sal hi se al bloet
Versinnen wale.

60.

Moechdise versinnen
Dank es der minnen
Ende nemter ute raet
Maer blives bloet
Wast also groet
Dat ghise verstaet.

In allen hove
Es mate van love
Beide lief ende wert
Maer blijfdi in maten
Ghi en moget niet laten
Al dat u deert.

70.

Horen ende zwighen
Dat horic prisen
Over sere
Maer nemmer zwigen
Dat es een crighen
In die overste ere.

Ghi en werdt blint
Ghi blijft gescint
Ghi en moget niet leven
Maer blijfdi blint
Soe en moegdi twint
Ghaen sonder vreghen

80. Den rechten pat
Dien leidet ter stat
Daer es die feeste
Maer zien verliesen
Ende sien verkiesen
Dat es dat meeste.

Wildi vele horen
Ghi selt verdoren
U sal verleiden
Uwe ghepeys
Soe menich seins
90. In valschen steden.

Maer altoes horen
Dat es vercoren
Ende groet van prise
Waer dat sleet
Dat altoes steet
In den gherieve.

Hout u over niet
Wat u ghesciet
Dat u niet en lette
100. Die overmoet
Die gerne doet
Den doechden smette.

Maer ghine acht u groet
Ghi blivet bloet
Ende sonder eere
So ghi u meere kint
So u meer mint
God onse here.

110. Der middelheit pleghen
Dat es zalich leven
Segghen ons die vroede
Maer middelheit moet af
Eer men in mach
Ten edelen goede.
- Sijt altoes vroet
Ende wat ghi doet
Voersiet met rade
Dat men in hove
Vertrecke uwe love
120. Uwe vroede dade.
- Maer ghi moet scinen een sot
Ende heten een spot
In erterike
Eer ghi hebt prijs
Ochte werdt wijs
Ghewarechlike.
- Wat mach u besluten
Al sidi buten
Rike van haven
130. Op dat ghi binnen
Derft der minnen
Ghi moget wel claghen
- Ende weenen ende carmen
Ghelijc enen armen
Die niet en heeft
Want wie hars dervet
Hi blijft onthervet
Wat men hem gheeft

140. Menech ypocrite
Gheet in abyte
Van goeden lieden
Maer buten scone
Ende binnen hone
Dat en mach niet dieden.

U es dogen goet
Het geeft u spoet
Al eest u zuer
Het doot uwe zonden
Het ganst uwe wonden
150. Het maect u puer.

Maer wildi hogen
En hebt geen doghen
Al es u cont
Daer die geloven
Af verdroghen
In menegher stont.

Dies hovets noot
Was soe groot
Alst hen wel sceen
160. Wat soudense rouwen
In hare ontrouwen
Claghen die teen.

In Cristus wegghen
Ende in zijn leven
Moegdi merken
Hoe ghi selt volghen
Onverbolghen
In alle uwe werken.

170. Dore xps wonden
Werdt si vonden
Die edelheit
Die al weten
Doet vergheten
In ewecheit.
- Vaet op een cleet
Cout ende heet
Soete ende fel
So en deert u niet
Na spoet verdriet
180. Noch zeer na spel.
- Houdet u dan
Sachte als een lam
Ter selver stont
Daer wijf ende man
Af werden gram
Alst hem toecomt.
- Wordi oec gram
Soe zwiget dan
Want erre gedachte
190. Al hadsijs vermeten
Sine soude niet spreken
Soete noch sachte.
- En smet u niet
Alse ghi traechheit siet
In die u zijn bi
Hebdi vreze groot
Eens anders noot
En maect u niet vri.

200. Al staen de droghe
Int ghelove
Sonder pant
Haestu vore
Ende maectu dore
In dat vette lant.
- Het es oec selc
Daer vloyt honech ende melc
Dat es hen claer
Diet binnen sochten
Ende met drien vrochten
Quamen van daer.
210. Ende brachtense gedragen
Dart die van israël sagen
Die edele ware
Maer si en haddenre af smaec noch ghore
Al leetse hen vore
Dan die niemare.
- Maer die vorwert geet
Hi ontfeet
Dat edele hebben
220. Daer die stille steet
Niet af en weet
Dan horen seggen.
- Houdet alse gedanen
Sonder meswanen
Welc si sijn
Daer ghi niet af claer
Ne wet oppenbaer
De waerheit fijn.

230.

Want menige gelike
Steet te begripe
Die men doet
Daer de daet
Af scijnt quaet
Nochtan esse goet.

240.

Ne laet u gepeys
Noch hier noch ghens
Ne genen tijt
Dan sunderlinge
In euwege dinge
Nemen delijt.

250.

Sijt bedect
Ende onbevlect
Soe blijfdi vri
Ende altoes coene
In al uwen doene
Vore wien dat zi.

Hout uwen wille
Vaste ende stille
Altoes ghereet
Dat ghi houdet gode
Te wincke ende te gebode
Vrie ledecheit.

Ghi moet u puren
Van creaturen
Seldi ontfaen
Dat heimeleke goet
Dat hen god doet
Die clare verstaen.

260. Cracht van naturen
Die lange mach duren
Op utterstheit
Es saen vertert
Also men mint ende begeert
Die ewecheit.

270. In ernste noch in spele
Noch lettelt noch vele
En erret u nemmermeer
Al vernemdi ochte hoert
Daer menech af ghestoert
Wert ende ontfeet zeer.

Wat u zinne vaen
Hout binnen u staen
Altoes op een
Al eest u pine
Ghesceden te sine
Te eenre tijt in tween.

280. Niet en let
Als ghi beset
Werdt met coringhen
Ghi en weder staet
Haren iersten raet
Eer si in u minghen.

Want het es grote sorge
Willens in borghe
Dat heer tontfane
Dat die van binnen
Maechtse verwinnen
Begert doot te slane.

290. Men moet sijn verre geleit
Ende wide ghebreidt
Doer der zinnen verstaen
Metter minnen
Eer men mach kinnen
Ocht licht ontfaen.

Haer die met starker minnen
Verre dore kinnen
Werdt gheset
Hi moet quelen
Ende helen
300. Wat hem let.

Ende hi en mach niet wale
Van sijnre quale
Boete ontfaen
Die wijsheit claer
Sine geve daer
Licht int verstaen.

Die meest mint dien
Dien hi soude ontsien
Hi blivet vri
310. Bedies gheldt minne met minnen
Ghi ne selt niet kinnen
Wat ordeel zij.

Die troest en begheren
Noch vreze en can deren
Der dinge van buten
Het en mach niemen
Des verdienen
Dies si ghebruken.

320. Als die wijsheit troest
Ende verloest
Den tijt van vrezen
So bekinnen zij
Dat hoge na bi
In der minnen ons heren.

Boven screffture
Ende creature
Can redene leren
Ende clare versien
Ende nauwe bespien
330. Den wech ons heren.

Gheberst u kinnen
Besueket binnen
Uwe eenvuldecheit
Ghi vindt daer
Uwen spiegel claer
Altoes ghereit.

Sonder middel bloet
Te sine dats groet
Wel hem diet can
340. Men mach in enen aneblic
Daer werden quic
Ende volgen an

Ende dat achter es vlien
Ende vorwert sien
Ende een verkiesen
Ende daer omme al laten
Ende dat eweleke vaten
Sonder verliesen.

350.

Also gedaen herte
Doget grote smerte
In alle stonden
Alsi versteet
Dat si ontfeet
Bedruc van zonden.

360.

Dan blijftse blode
Ende in node
Tote dat si daer af
Na haer verstaen
Heeft gnoech gedaen
Na dat si mach.

Ende si en werdt niet vri
Vore heeft zij
Ghetughe van binnen
Dat hare begripe
Alse zijn quite
In der minnen.

370.

Begheren ende minnen
Sonder hulpe van zinnen
Dies es noet
Ende van buten ende binnen
Sijn sonder kinnen
Ghelijc ere doot.

Leert kinnen
Ghebot der minnen
Hoet niemens minne
Minne bedect
Die si berect
Als die vloge der zeraphinne.

380. Hi moet in een vorsmaken
 Tierst geraken
 Ende ghewerdert zijn
 Die ongekeert
 Sal bliven gemeert
 Ane die godheit fijn.

 Gode daer boven
 Met loste loven
 Al van hier
 In vlietech op dragen
390. Sonder versagen
 Dat werc es fier.

 Innech op zwingende lost
 Edel es uwe cost
 In die vaert
 Daer ghi vaet tijt
 In uwe delijt
 Ende niet en spaert.

 Ay op dragende lof
 Vaert int hemelsce hof
 Behelstene daer
400. Sijn keren zijn komen
 Heeft mi benomen
 Troest ende vaer.

 Vrezen minnen
 Begheren kinnen
 Ende verstaen
 Hopen haken
 Ghebruken smaken
 Es mi af genaen.

410.

Mi es weten ontgaen
Ende dore verstaen
Verre dore zen
Dies moetic zwigen
Ende noch bliven
Daer ic ben.

420.

Maer het ghelijct eenre woestine
Daer te sine
In den aert
Want daer en can geraken
Noch versaken
Zin noch waert.

XXI.

In die godheit
Der persoanlecheit
En es vorme en ghene
Daer es drieheit
In enecheit
Bloetheit allene.

10.

De vorme des ierst geboren
Des persoens vercoren
Der drieheit
Es sceppere des vreden
Die om ons heeft leden
Der doot arbeit.

Hi nam ane
Onse vorme onse gedane
Onse sceppere onse here
Ende es creature
In onse nature
Dats ons grote ere.

20. Die van den vader gesendet
Gheendt onghendet
Es boven zen
Ende ute hem indeloes
Gheboren altoes
Werdt sonder beghin.
- Te haren beelde te haren gelike
Te sine ewelike
Woude ons maken
Die drievoldechheit
Daer onse ere in leit
30. Boven alle zaken.
- Der minnen bedwanc
Maect den starken cranc
Dat mach men kinnen
Daer hi sonder noet
Dit wonder groot
Dus wrachte van minnen.

XXII.

Menegerande minne
In herte in zinne
Es puere minnen ontsetten
Het es eenre geinsteren ghedincken
Bloeter minnen vermincken
Breken ende letten.

10. Menegerande toeval
Werdt enech al
In puer ghetes
Alsoe du best so gedaen
Dat di hoegedaen
Niemen en es.

Alle dinge
Sijn mi te inge
Ic ben soe wijt
Om een ongescepen
Hebbic begrepen
In ewegen tijt.

20. Ic hebt ghevaen
 Het heeft mi ontdaen
 Widere dan wijt
 Mi es te inghe al el
 Dat wetti wel
 Ghi dijs oec daer zijt.

 Men es vri
 In dat na bi
 Onghesceden
 Daer omme wilt hi
 Dat alsoe zij
30. Met ons beden.

 Ghi moget zijn erre
 Die noch achter verre
 In dat inghe sijt
 Ende ter groter vromen
 Niet voert en sijt comen
 In dat wide wijt.

 Want in dat wide
 Es men blide
 In hope soe groet
40. Dat men daer altoes
 Schijnt sorgheloes
 Van eweger noet.

 Het es hem grote scade
 Die treghen rade
 Gehoersam zijn
 Ende nemmermeer en kinnen
 Wat bloeter minnen
 Loen sal zijn.

50.

Selker zalegher minne
Wert onderlinghe oetkinne
Ute gode in hem ontdeect
Metten geeste ons heren
Die in snel keren
In hen ondersprect.

XXIII.

Het gebaert sine gelike
In bliscap ewelike
Een indeloos
Daer blic in werdeheit
De geest der cierheit
Der beider minne altoes.

10. Dit zijn drie gelike
Euwelike
Ene enechheit
Ende een in drie
Aldus zijn zie
Ene geweldcheit.

En ledech achten
Siere gedachten
Overlidende al
Ghebaert alle dinc
Dat ye wesen ontfinc
Ochte wesen sal.

20. Het heeft tregghen spoet
Te bereckene den moet
Ute vremder tale
Die niet binnen en vaen
Ende daer na staen
Altemale.

30. Datse in hen dwingen
Dat hen toe bringen
Vremde zinne
Si en weten niet
Wat hen gesciet
Die leven in minnen.

Daer minne leert
Ende si haer keert
In de eneeheit
Der gedachten inne
Materie minne
Altoes gereet.

40. Een zuete gerief
Der memorien brief
Altoes ontdaen
Hen mach cleine besluten
Datse buten
Mogen vaen.

Wantse de scole der minnen
Leert van binnen
Altoes vele meer
Met nuwer mare
In dat blote clare
Dan vreemt geleer.

XXIV.

Ghebenedijt
In aller tijt
Moeti zijn
Ghi die verweect
Ende bereect
In minnen fijn.

10.

Al datter in leeft
Ende ghi al dat geeft
Datse ontfaen
Die contempleren
Ende speculeren
Licht ende verstaen.

Ghi sijt licht
Ende bericht
In dat anschijn
Der contemplacien
Te diere collacien
En mach niemen zijn.

20. Dan ghi ende zij
Allene vri
In enechheit
Si verliest te diere ure
Beelde ende figure
Ende ondersceit.

30. Also ghi haer gevet
Daerse ute levet
Ute uwer wijsheit
Daerse meer weet
Dan si versteet
Ute uwer volheit.

Welke propheten cessereren
So reveleren
Minne heeft pays
In de gedachte
Si bloyt in crachte
In dies hoechs palays.

40. Wat gedachte vendet
Het blijft onghendet
In blote minne
Ende onverseit
Na waerheit
Ute redenen zinne.

XXV.

O heileheit
Der godlijcheit
Die complexie sijt
Der gedachten
Die in u leeft zachte
Ende al elre in strijt.

10.

Meneghe materie vri
Versamen di
In pure minne
Sonder ondersceit
Ende enechheit
Boven zinne.

Die de verborghene fine
Oefenen in den anschine
Haerre gedachten enechheit
Die besluit van der doet
Hare wijsheit groet
De ewege godheit.

20. Hi blijft gepijnt
 Die dit gherijnt
 Om ondervinden
 De questie es so starc
 Alre sciencien clerc
 Machse cume ontbinden.

 Al blives menich onvroet
 Nochtan eest goet
 Dat mense in talen hebbe
 De questie daer omme
30. Datse geen domme
 En wedersegge.

 Ende dats elc lye
 Ende niemen en si partye
 Ute siere dorheit
 Want het es claer
 Ende oppenbaer
 Der bloter warheit.

XXVI.

Ic hebbe di geproeft
Dat mi genoeght
In de heymelecheit
Diere gedachten
Dat doet mi sachte
Dat si ontseit.

10.

Alle ongelike
Ende haer houdet quite
Van alle dien
Daer middelheit
Onser enechheit
Af mochte gescien.

Dijn herte es bedroeft
Dien nyet en genoeght
Dat mach vergaen
Alse dijn moet dinct
Yet dat ontwinct
Dijn blote instaen.

20.

Hi die es
Belonet hem des
In wien hi vendet
Dese gelike
Die hi heimelike
Ute enen ontbendet.

30.

Die sonder wesen
Hoge lesen
Ende niet el en kinnen
Dan screfture
Ende creature
Hem doet versinnen.

Menne maechs niet achten
Datse wachten
Ende calengieren
Want si en willen daerboven
Niemene geloven
Daer si faelgieren.

40.

Voresien van binnen
Maect buten ontkinnen
Ende onachten
Het es hem allene genoegh
Die mach tgenoech
Sijns sceppers wachten.

Die wech es droeve
Die gheet ten genoeghe
Der creaturen
Ende so vol der mouden
Diere hem in houden
En connen hem gepuren.

50. Hoge merken
 In nederen werken
 Es minnen quellen
 Hoge wonen
 In neder toenen
 Blivet sonder vellen.

 Die ontghonnen
 Ende verwonnen
 Hevet de minne
 Dies hem veronnen
 Dat zijs begonnen
60. Sijn scale van zinne.

XXVII.

Eer ic wiste
Der minnen liste
Hadde si al mine onste
Ic en hadde geen hoede
Datse yemene moede
Maken conste.

10. Al esse fier
Si es oec ghier
Ende scumet al
Ende verslendet
Al datse vendet
Sonder ghetal.

Maer dat es haer zede
Si es melde mede
Ende scinct van vollen
Maer die met hare drincken
Doetse op een wincken
Bloet vertollen.

20.

Maer drincken vaste
Al doetse hare gaste
Aldus betalen
Si comen gherne
In hare taverne
Wilt sise onthalen.

30.

Ghi maect ver minne
In nuwen zinne
Uwe ghebure
Die drincken te uwen
Ghi doet vernuwen
Hare nature.

40.

Den ouden man
Doense ute ende an
Weder den nuwen
Dit es uwe beiach
Ende hare gelach
Die drincken te uwen.

Menne darf niet haken
Sal men smaken
Het sal gescien
Sonder wachten
Der gedachten
Comen ende vlien.

Als minne toent
Datse hier loent
Heeft si ongelike
Als hoge verheven
Ende weder slegen
Als arm ende rike.

50. Onse weten
 Moet op beten
 In twivelheit
 Ende als op waen
 Salt in ons staen
 In gewarecheit.
- Het en zij verborgen
 Ocht wi gestorven
 Wij sijn gehoent
 Die went der locht
60. Wayt wech die vrocht
 Die daer vertoent.
- De macht si trect
 Dat woert bereet
 De minne si leidt
 Also drucken zij
 De ziele die drie
 In die eneeheit.
- Daer in altemale
 Den heilegen es wale
70. Ende hebben hare volheit
 Dat es in
 Dat ierste beghin
 In de pure godheit.
- En houdt mine worde
 Noch over borde
 Noch over spel
 Ic hebbe gheseit
 Gherechte warheit
 Ende niet el.

80.

Die des yet wilt kinnen
Volge der minnen
Sonder keer
Gheloeft moet zijn
Die godheit fijn
Emmer meer.
Amen. — Amen.

XXVIII.

Begheric yet dats mi oncont
Want in onwetene sonder gront
Vindic mi ghevaen in alder stont
Ic waent menschen zin nie en verstont
So dat gespreken mochte zijn mont
Waer hi grondet die diepe slont.

- Ic en wille mi niet minghen met hem
Die om loen dienen ochte om ghewin
Vraget mi yemen waer dat ics ben
10. Ic segge hem ic en weets meer noch min
Want niet bat en caent getoenen mijn zin
Dan een molensteen ghevloten mach int zwen.

Dit es een wonderlike mare
Die mi houdt in menegen vare
Si es meneghen verholen ende mi oppenbare
Daer ic der minnen volgde nare
Daer bleef ic in hare
Verslonden in ene eenvuldeghe stare.

- Wie dit stareen mach verstaen
20. Hi es ghebonden ende gevaen
Ende inder minnen prisoen soe vaste gedaen
Hi en mach hare nemmermeer ontgaen
Maer diere es luttel soe ghedaen
Datse der minnen soe verre gestaen.
- Ay mi deus wats hem ghesciet
Die dat en hort noch en ziet
Dattene iaghet ende daer hi vore vliet
Ende dat hi mint ende van minnen ontsiet
Der minnen iacht hadde hi vore yet
30. Jaghet hen van allen op een niet.

XXIX.

Ic soude der minnen noch gherne naerre
[dringen
Constict van binnen wel toe bringhen
Maer si en mogen dit liedeken niet met mi
[singhen
Die hen vele met creatures minghen.

Die blote minne die niet en spart
In de welde overvaert
Also si alles toevals wordt ontpart
Comt si in haren eenvoldeghe aert.

10. In bloter minnen toeverlaet
Moet zijn af der creatures raet
Want si van hen alle vorme slaet
Die si in hare simpelheit ontfact.

Daer werdense alre wisen quite
Ende vervremdet van allen ghelike
De arme van geeste in erterike
Houden van rechte dese vite.

- Het en es niet allene om verre ghaen
Noch om broot noch om ander goet ontfaen
De arme van geeste sijn sonder waen
20. In de wide eenvuldechheit ontfaen.

Die en heeft inde noch begin
Noch vorme noch wise noch redene noch zin
Noch duncken noch dincken noch merken
[noch weten
Si es sonder cierkel wijt onghemeten.

In dese welde wide eenvuldechheit
Wonen die arme van geeste in enechheit
Daer en vindense niet dan ledechheit
Die altoes antwerdet der ewechheit.

- Dit es geseit met corter tale
30. Maer haer wech es lanc dat wetic wale
Want si moeten dogen menege quale
Die dit volprueven altemale.

XXX.

Een edel licht lichtet in ons fijn
Dat wilt altoes dat wy hem ledech zijn
De pure voncke dat ghensterlijn
De levelecheit der zielen mijn
Dat enich altoes met gode moet zijn
Daer licht god inne sijnen eweghen schijn.

- Dat es verborgen in ons binnen
Het en can redene noch zin versinnen
Niet anders dan met bloter minnen
10. Si sijn overformt diet bekinnen
Over natuerleke uter voncken van binnen
In een godlec eenvuldech kinnen.

De toeval der menichfuldecheit
Benemt ons onse eenvuldecheit
Also sente Jan evangeliste seit
Dat licht lichtet inder demsterheit
Ende niet en begriptse des lichts claeurheit
In hare die donkere demsterheit.

20. Waren wi comen te desen lichte
So waren wi ledech in zijn gesichte
Van alre wise van allen berechte
Van alre storien van allen gedichte
In een afgrondech ongestichte
Sagen wi dat licht dan inden lichte.

Scaemt u ghi die lange hebt ghescenen
Dat u so lange moet toeval menen
Ende ongewesent altoes crupet henen
Mochte eenvoldecheit u in hare gheweenen
30. Datse u met haren lichte hadde overscenen
Soe bleefdi van beelden van formen ongherenen.

Ghi moget u selven wel versien
Dat ghi dat licht buten suet met partien
Dat in u geheel es ende u geheel wilt vrien
Wildi derre philosophyen
Sijn meester soe en mogdi u selfs niet lyen
Noch niet achten maer alles vertyen.

Ay deus hoe grote edelheit
Es dese vrie ledecheit
Daer van minnen minne al ontseit
40. Ende niet en suet buten harsselsheit
Alse si die ewege zalecheit
Heeft besloten in hare eneeheit.

XXXI.

Ic late haer gerne af slaen mijn hovel
Indien datse doch mire noot gelovet
Si die mi van den senne rovet
Metter treckender ciere die si mi toeghet.

Waer omme toendi mi dat ghelaet
Daer ghi mi namaels met verslaet
Want alst met mi ter noot wert gaet
So drijfdi met mi uwe baraet.

10. Ay minne u treken sijn te snel
Alse ghi toent een soe meindi een el
Nu staphans zoete nu staphans fel
Bleefdi op een soe dadi wel.

Uwe baraet dat es te sterc
Hen die dienen in uwe perc
Ende al toesetten hare ghemerc
Om te veldoene uwes willen werc.

- Ghi verlost wise ende vroede
Ende setse in menechfuldegen moede
Als si meest scinen buten spoede
20. Gheefdi hen uwe gichten sonder hoede.

Ghi sijt scale ende goedertieren
Sachte als een lam ende ongehiere
Alse onghetimde wilde diere
In de wustine sonder maniere.

XXXII.

Willecome oersprong van binnen
Du bringes edel hemelsch kinnen
Du voedtes altoes met nuwer minnen
Du houdes mi ledech in dijn versinnen
Alles toevals na utterst kinnen.

Der bloeter waerheit enechheit
Die alder redenen doen ontseit
Houdt mi in die ledechheit
Ende voeget mi te diere eenvoldechheit
Dies ewechs wesens ewechheit.

10.

Daer benic alre redenen onspronden
Alle die nie scripture verstonden
En mochtent met redenen niet orconden
Dat ic bloet ende onbewonden
Hebbe in mi boven redene vonden.

Instituut De Voogt
voor Nederlandse Taal-
en Letterkunde aan de
Rijksuniversiteit te Utrecht

A 10005-C

7839